

ก / น / น / ท / น / ง / ส / อ

ពេជ្ជរាល់

ฉบับទី ១៦ ចុះថ្ងៃ ៣ កើតុនមីនាកម - មេចាយន ព.ស. ២៥៦៦

លោកវិនិយោគសាសនា

ເສີມເຮົາ

ເປັນຈົດໝາຍບ້າວ ພິວດຖປະສົງກ
ເພື່ອແລກເປັນກວາມຄົດ ກວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການ
ການປະຍຸກດໍາເຫັນຮຽນນາໃບກັບບົວດ ແລະ ສັງຄນສັນຍາໃໝ່
ທີ່ໃນຫຼຸ່ມຂອງບຣຣພົົດແລະ ນຣາວາສ

ພູວັດກ່າ

ກລຸ່ມເລີຍອຣົມຮ່ວມກັບຄະນະການການສານາເພື່ອການພັດນາ(ສພພ.)
ການເປັນສາມາຊີກ

ເສີມເຮົາ ອອກເຫັນແພຣ໌ປັລະ ៦ ຈົບນ ຮາຄາລັບນະ ២០ ນາທ ດໍາສົມຄ່າ
ສາມາຊີກ ១០០ ນາທ / ១ ປີ ປະສົງຄໍຈະນອກຮັບເປັນສາມາຊີກ ໂດຍລ່ວງອනາຟັດທີ່ໂຮ
ຕ້ວແລກເງິນໃນນາມນາຍພິພັພ ອຸດມອີທີພັກສໍາມາຢັງເລີກທີ່ ១២៥ ຂອຍວັດທອນພົມ
ຄົນສົມເຕີຈົ່າພະຍາ ຄລອອງສານ ກຣຸງເທິງ ១០៦០០

ບຣຣນາອີກາຮູ້ພູ້ພິມພົມໃຈນາ
ນາຍຈໍາຮັງ ປັກມາສ

ຄະະສາරາຟີຍກ ຝ່າຍສົງໝົງ

ພຣະຄຣູໃນງົງກາສຳນັກ ນາໂຄ
ພຣະອີກາຮູ້ພູ້ພິມພົມໃຈນາ
ພຣະອີກາຮູ້ພູ້ພິມພົມໃຈນາ
ພຣະມທາປະຈວບ ປະມູນຢູ່ທີ່ປັ
ພຣະມທານີພົນອົງ ສຸກອມໂມ
ພຣະມທາເຈີມ ສຸວໂຈ
ພຣະໄພຄາລ ວິລາໂລ
ພຣະສຸກຄົນ ວິຫຼວງຢູ່ໂນ

ຝ່າຍມຣາວສ

ນາຍນີພົນອົງ ແຈ້ນດວງ
ນ.ສ.ປັນທຶດ ຍຣະຍູທູດ
ນາຍບັງຄັດ ເຮືອງວິຈາອຣ
ນາຍພິພັພ ອຸດມອີທີພັກ
ນາຍສົມເກີຍຮົດ ມີອຣມ
ນາຍວຽກພັກ ເວັມລາລືນທີ່
ນ.ສ.ອກົງຢູ່ ສຸວົຮນສ່ວລ
ນ.ສ.ນຸ່ງຮູ້ ຄຣົວໂຈນ

ກລຸ່ມເສີບບຣຣ

ເກີດຂຶ້ນຈາກການຮົມດ້ວຍພຣະກົກຊູແລະ ມຣາວສູ່ທ່າງໃໝ່ໃນພຣະພູດ
ສານາແລະ ລັກພັບຂອງລັກຄມໄທຢ່າງສົມສັນຍ ນອກເຫັນຈາກການປະສານງານແລະ
ເກື້ອທຸນຸກ່າລັງໃຈໜີ່ກັນແລະ ກັນໃນການທ່າງນາເພື່ອລັກຄມໃນດ້ານຕ່າງໆ ແລ້ວ
ລັກພະເຈົາພະເອົກປະກາດທີ່ຂອງກຸ່ມາກີກ່າວົງພາຍາມປະຍຸກດໍາຮຽນ
ເພື່ອເປັນຂ້ອງວັດປະງົບຕົ້ນເພື່ອຂັດເກລາຕານເອງ ໂດຍມູ່ງສູ່ປະໂຍ້ນສຸຂອງລັກຄມແລະ
ເພື່ອສົມຄຸລຸຂອງຮະບບນິເວີສົນ ອາທີ ກາລົດແລະ ພົມພາຍາມຈົດເວັນຈາກນຸ່ມສັນຍ
ໃໝ່ ເຊັ່ນ ບຸ້ທີ່ ເຄື່ອງດົມປະເກຫຍາຊູ່ກ່າລັງ ນ້ຳອັດລົມ ກາຫະພລາສົດັກແລະ ໂຟມ
ເປັນດັນ

ຜູ້ມີຄວາມສົນໃຈ ຕິດຕໍ່ອສອນຄາມຮາຍລະເອີຍດີໃຫ້ທີ່ຝ່າຍປະສານງານກລຸ່ມ
ເສີມເຮົາ ១២៥ ຂອຍວັດທອນພົມ ຄົນສົມເຕີຈົ່າພະຍາ ເຫດຄລອງສານ
ກຣຸງເທິງ ១០៦០០ ໂທຣ. ៤៣៧-៩៨៤, ៤៣៧-៩៨៥

ຄະະກຽບການສານາເພື່ອການພັດນາ(ສພພ.)

ກ່ອດັ່ງນີ້ອພ.ສ.២៤២២ ມີວັດຖປະສົງກໍເພື່ອ

១. ປະສານງານຮະຫວ່າງນຸ່ມຄລ ກລຸ່ມນຸ່ມຄລແລະ ທ່າງງານຕ່າງໆ ທີ່ເກີ່ວຂຶ້ນກັນ
ສານາແລະ ການພັດນາເພື່ອຄໍາເນີນງານຮ່ວມກັນ
២. ແລກເປັນປະລັບການກົດລັບສົມສັນຍ ແລະ ກວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈເຮືອງສານາແລະ ການພັດນາ
ພວກເຮົາທີ່ກົດລັບສົມສັນຍ ແລະ ກວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈເຮືອງສານາແລະ ການພັດນາ
៣. ພົກອນມະແລະ ສ່ວນທີ່ກົດລັບສົມສັນຍ ແລະ ກວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈເຮືອງສານາແລະ ການພັດນາ
ເພື່ອສົນນຸ່ມສັນຍ ແລະ ກວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈເຮືອງສານາແລະ ການພັດນາ

เผยแพรธรรม

ฉบับที่ ๑๖ ปีที่ ๓ เดือนมีนาคม - เมษายน พ.ศ.๒๕๓๖

- ๙ สาระใหม่
- ๑๔ จดหมายจากสหายธรรม
- ๑๕ หน้าแรก
- ๑๖ ปัญหาโภคภัย
- ๑๐ เรื่องจากปก
- ๑๗ สตอร์ในพุทธศาสนา:
- ๑๘ บทลัมภากษณ์
- ๑๙ พระเทพเวท (ประยุทธ์ ปัญโต)
- ๑๖ บทนำ
- ๑๘ สถานะของสตอร์
- ๑๙ กับการเข้าสู่พระศาสนา
- ๒๐ นิพนธ์ แจ่มดวง
- ๑๙ ปฐกถาธรรม
- ๒๑ สมาริเพื่อสันติภาพ
- ๒๒ พุทธกาลภิกขุ

สารบัญ

- ๒๑ ประยุกต์ธรรมเพื่อสังคม
คนรุ่นใหม่กับจริยธรรม
ทางเพศในสังคมไทย
"อรชุน"
- ๒๔ อนุทินเสขิยธรรม
บทบาทศาสนาในการ
ปกป้องเด็ก
ตามระบบประชาธิปไตย
นุชรี ศรีวิโรจน์
- ๒๕ ชุมชนท้องถิ่น
กับการจัดการทรัพยากรน้ำ
"ชลัมพู"
- ๒๗ กระแลใหม่
ประชุมชาวพุทธนานาชาติ :
ความช่วยเหลือพระประจำกษัตริย์
นักอนุรักษ์ป่า

"อรชุน"

- ๓๑ ไทยกับการมีส่วนร่วมในการเข่นฆ่าชาวพม่า
พิกพ อุดมอิทธิพงศ์
- ๓๓ เลี้ยงเพรียกจากดงใหญ่
- ๓๕ พระศรีสิยาม
แม่ซึข่องเพี้ยร แก้วเนตร : แม่ซึปัตตาล
ผู้สานพระศาสนา
- ๔๐ ทุกชีลัจจุของสังคม
กรณีพระประจำกษัตริย์ :
ภาพสะท้อนสังคมร้ายชิงป่า
- ๔๒ มมองลอดหน้าต่างวัด
- ๔๕ สตอร์และเด็ก
คำรามจากฝ่ายศาสนาทำไม้ขายชั่มขันหัญ

นุชรี ศรีวิโรจน์

สาธิต มนัสสุรากุล

สุพิตา เริงจิต

- ๔๐ ตู้หนังสือเสขิยธรรม
๕๕ บทกวี
สายฝน
ชาวกวโร ภิกขุ
- ๕๖ พุทธศาสนาในโลกกว้าง
๔๙ วันที่ได้หวน (ตอนที่ ๔ จบ)
๖๒ มุมมองใหม่
พิธีกรรมสำหรับพุทธศาสนาigrwmสมัย
๖๗ ตามสถานการณ์
ความคืบหน้าคดี ส.ศิริรักษ์
๗๐ บริการข้อมูลสำหรับนักเทคโนโลยีใหม่
"ผู้สืบท่องเรื่องราวของเรารอง"

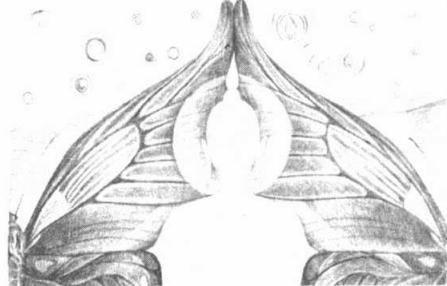
ໃໝ່ ท่ามกลางสังคมที่มีค่านิยมทางเพศอย่างไม่ถูกต้อง เราจะมีได้ว่างเว้นกันข่าวคราวที่เกี่ยวนี้อยู่กับความรุนแรงทางเพศเลย การข่มขืนกระทำชำเราเป็นภาพลักษณ์หนึ่ง ที่สะท้อนออกมายอย่างชัดแจ้งเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงที่ว่า “นอกเหนือไปจากการเที่ยวโซเชียลที่ถือเป็นความรุนแรงอันซ่อนเร้นด้วยเช่นกัน” ขณะที่กลุ่มสตรีทลายกลุ่มพากันรณรงค์เรียกร้องความยุติธรรมในเรื่องนี้ แต่คิดเห็นของฝ่ายผู้ชายซึ่งเป็นผู้กระทำโดยตรงกลับไม่มีความรู้สึกยินดีในร้ายกับปัญหาตรงนี้เท่าใดนัก

ยิ่งไปกว่านั้น ทั้งค่านิยมทางประการที่

แฟบเร้นอยู่ในสังคม ออาทิ ความอับอายของผู้ที่ถูกข่มขืนจนไม่กล้าไปแจ้งความ หรือตัวบทกฎหมายที่เอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายจำเลย เนื่องจากฝ่ายใจที่กลับต้องเป็นผู้ห้าหามพิสูจน์ให้ได้ว่าคนถูกข่มขืนจริง แทนที่ฝ่ายผู้กระทำจะหาทางพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเอง เหล่านี้ล้วนลั่นเสริมให้เกิดการละเมิดสิทธิทางเพศของเพศตรงข้าม ซึ่งก็ไม่น่าแปลกใจในเมื่อเรายังอยู่ในสังคมที่มีโครงสร้างซึ่งผู้ชายเป็นใหญ่

ข่าวเล็กๆ ข่าวหนึ่งซึ่งปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษฉบับหนึ่งเมื่อปลายเดือนมีค. ที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นประการณ์ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้นางประการ ข่าวดังกล่าว เป็นรายงานเหตุการณ์ที่พลทหารนายหนึ่งได้กราดยิงเพื่อนทหารด้วยกัน ขณะที่พากษากำลังรับประทานอาหารกันอยู่ในโรงอาหาร ผลปรากฏว่ามีพลทหารรายหนึ่งเสียชีวิต และอีกสองนายได้รับบาดเจ็บ เรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นที่ค่ายทหารที่อ. เชียงดาว จ. เชียงใหม่ ติดพรหมแดนพม่า

สืบสาวเรื่องราวได้ความว่าที่ค่ายดังกล่าว เป็นที่รองรับหญิงผู้ลี้ภัยชาวพม่า ๗ คน ซึ่งกำลังรอการส่งตัวกลับภูมิลำเนาเดิม แต่กระนั้น กรรมที่พลทหารมือลังหารรายนี้เกิดความรู้สึกอย่างจะกระทำความรุนแรงทางเพศต่อหอญิ่งพม่าเหล่านี้ แต่เมื่อถูกเพื่อนทหารห้ามปราบไว้ ทลายครั้งหลักคราว ในวันดังกล่าว เขาเลยบันดาลโหส์ที่ลั่งสมมานาน คัวเป็น เอช-เค ๓๓ ໄลริงเพื่อนทหารด้วยกันจนเสียชีวิตและได้

รับบาดเจ็บ

ข่าวดังกล่าวสะท้อนให้เห็นภาพลักษณ์ที่ตรงกันข้ามสองประการ กล่าวคือ ผู้ชายที่ว่าไป (คงไม่เฉพาะทหารรวม) ยังมีค่านิยมที่เห็นสตรีเพศเป็นเพียงเครื่องนำด้วยความต้องการทางเพศ หรือเป็นเหยื่อเพื่อที่จะแสดงอำนาจที่เหนือกว่าของมา

หากเห็นของปัญหาดังกล่าวเกิดจากค่านิยมในสังคมที่ชายเป็นใหญ่ ซึ่งบทบาทของผู้หญิงมักจะถูกลดลงไปเป็นเพียงกล้อจารที่ขับเคลื่อนงานเพียงส่องอย่างก็คือการทำงานประเภทที่ใช้แรงงาน ซึ่งรวมทั้งการในครอบครัว และอีกประการก็คือการเป็น ‘เมีย’ ที่ดีนั่นเอง

ทั้งไทยเป็นแรงงานที่สำคัญถึงร้อยละ ๗๐ ของแรงงานทั้งหมด หากันบรวมกับภาระครอบครัวที่ເຮືອຕົງດູແລດ້ວຍ กົນຈະເກີດຄາມທີ່ນໍາລະອາຍໃຈໃນໜຸ່ງຜູ້ຊາຍຄືງກາරທີ່ໄມ່ສົມຄຸດຕັກລ່າວ ທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່ານັ້ນກີ່ຄົນທຳນາຖານໃນປະກາດກະທຳຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຕ່ອສຕິໃນປັຈຈຸບັນ ໄດ້ເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນອ່າຍ່າມານາມາ ທັກຄວາມຮຸນແຮງໃນครอบครัว ການຂໍ້ມູນ ທີ່ອກາກະທຳນາຈາරຕ່າງໆ ຊື່ມັກຈະກາລາຍເປັນຫ່າວພາດຫົວຕ້າມ້າຂອງຫັນສື່ອ-ພິມພົມແທບນີ້ເວັ້ນແຕ່ລະວັນ ກະນັນນັ້ນກີ່ເປັນເພີ່ມເວັ້ນສຸກປາກ ທີ່ຮ້າຍທ່ານໄຫ້ເກີດຄວາມຕື່ນເຕັ້ນເລັກນ້ອຍຕ່ອເພີ່ມພາກ ທີ່ຮ້າຍທ່ານໄຫ້ເກີດຄວາມຕື່ນເຕັ້ນເລັກນ້ອຍຕ່ອເພີ່ມພາກ ທີ່ຮ້າຍທ່ານໄຫ້ເກີດຄວາມຕື່ນເຕັ້ນເລັກນ້ອຍຕ່ອເພີ່ມພາກ

และประการสำคัญ หากเรายอมรับໂດຍໃຈເປັນธรรมแล้ว การสนับสนุนໃຫ້ການค้าประเวณในรูปแบบต่างๆ ດໍາรงอยู่ด່ອນໄປກີ່ນໍາຈະຄືບປະງາດກົນຈະເປັນໃຈກັບຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດຕ້ວຍ

แต่ขณะเดียวกัน กັບເຫດຖາກຮົນທີ່ມີຜູ້ຊາຍອີກລຸ່ມທີ່ໄມ່ເທັນດ້ວຍກັບການกระทำการท้าอันໄຮມນຸ່ຍ-ໂຮຮມດັກລ່າວ ແລະໄດ້ກະທຳການທ້າມປາມຈຸນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການບາດເຈັບລັມຕາຍ ກົນຈະຈະໄດ້ຮັບກາຍຍ່ອງສຽງເສີມ ມີໃຈຈະດັ່ງແກ່ນຳຈ່າຍພະເພົາເຫັນເປັນຄວາມເລີຍຫາຍຕ່ອທຸນ່ວຍງານໄດ້ ອ່າຍ່ານຍ້ອຍທີ່ສຸດເຊາກີໄດ້ແສດງຄວາມກັ້າຫາຍຸທີ່ຈະປັບປຸງສິຫຼຸງຂອງເພດຕ່ອສຕິໃນປັຈຈຸບັນ ທີ່ຈະປັບປຸງສິຫຼຸງຂອງເພດຕ່ອສຕິໃນປັຈຈຸບັນ

ตัวอย่างที่พิคคันไม้คันมือ

พระประจักษ์ คุณตุจิตโต
ต้องเป็น คุณตุจิตโต

พระคำเพชร จักกโว
ต้องเป็น จักกโว (ไม่มีไม้ทันอากาศ)

พระมหาจันทร์ คุณวุฒิโภ
ต้องเป็น คุณวุฒิโภ

พระมหาเจม สุวож
ต้องเป็น สุวож

สรุปแล้วต้องลาออก เอ้าย
ต้องแก้ไข นี้เป็นตัวอย่างเล็กน้อย ยัง
มีอีกเยอะที่ซั่งมา “ห่านอาจารย์”
คงเข้าใจ ต่อไปจะไม่ผิดพลาดอีกนะ
เรียนมาด้วยความนับถือ

รตโนภิกขุ

พระคำเพชร จักกโว

ต้องกราบขอบพระคุณอย่าง
งามๆ ที่ได้รับหนานนาอย่างแรงๆ พาก
กระพมเอง จะว่าไป ก็ประเกทของอา
มะพร้าวหัวມาขายส่วน คือ ความรู้
เท่าทางอื่น ยังอวเคริมาทำงานเพื่อพระ
ลงมือ ผู้ทรงภูมิความรู้ ความผิดพลาดที่
เกิดขึ้นจึงต้องขอรับไว้ทั้งหมด ไม่
ขอแก้ตัวใดๆทั้งสิ้น และด้วยวาจาอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่์ กระพมสัญญา
ว่าจะทำให้เกิดความผิดพลาดในลักษณะ
นี้ให้น้อยลง หวังว่าแฟบฯคงยั่งรอได้
นานขอรับ

สวนธรรมคิลา สายตรี ต.ปราสาท
อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์ ๓๑๑๘๐

อาตามาได้รับหนังสือที่ทาง
กลุ่มส่งไปทุกฉบับ ก็อยากมีส่วนร่วม
กับหมู่กลุ่ม โดยการส่งบทความข้อ
เขียนเพื่อร่วมกันแต่งสิ้นให้กับเชียง-
ธรรม ก็แล้วแต่จะพิจารณา เพราะ
ความหลากหลายทางความคิดนั้นย่อม^{มี}
เปิดปัญญาให้แก่ผู้ศึกษา พร้อมกันนี้
อาตามาก็อยาจจะได้หนังสือของ มาชา
โนบุ ฟูกูโอะ ก็ ที่คุณหนังสืออาแนะนำไป
ก็ขอให้จัดส่งไปให้อ่านด้วย เป็นการ
เปิดปัญญาแก่ผู้อุปถัมภ์

พอดก์ในเนื้อหา

บรรณาธิการที่นับถือ อาตามา
มีนามว่า ระตะโนภิกขุ อ่านออกเสียง
อย่างนี้ แต่เวลาเขียนต้องเป็นบาลีว่า
รตโนภิกขุ ซึ่งมีความหมายว่า แก้ว
ระตะโนหรือระตะนะอย่างเดียวกัน ไม่
ใช่ รตโน หรือ รตโน ดังที่ท่านเขียน
ลงในบทกวีหน้า ๔๙ และในเรื่องจาก
ปกหน้า ๑๒ หนังสือเชียงธรรม ฉบับที่
๑๕ ปีที่ ๓ เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์
๒๕๓๖ ผิดทั้งหมด คือเขียนผิดแล้วก็
ยังผิดกันอีก อันหนึ่งเขียนแบบไทยอีก
อันหนึ่งเขียนแบบบาลี เขียนผิดแบบ
บาลียังพอรู้มือกบ้าง แต่แบบภาษา
ไทยนี่ซึ่ง นำประท้วงถึงสำนักงานแหลก
เพราะซื้อฉาจากของพระภิกขุจะไม่เขียน
แบบไทย เชาเขียนแบบบาลี (เลี่ยมวย
คนทำงานกับพระหมวด)

ແວ່ງຫ້າວສື່ອມວລບນ ເພື່ອການເພຍແພຣ

ວັດພະງຸນ ຕ.ສົວ ອ.ສົວ ຈ.ຊຸມພຣ
ສະຫອຕອ ໂທຣ (๐๑)៣១៥៥៥

ຕາມທີກະທຽວສຶກຂາອີການນີ້
ໂນຍາຍຂໍາຍາຍໂອກາສຖາກການສຶກຂາສູ່
ເດັກກ່ອນປະຄອນສຶກຂາ ๓-๔ ປີ ເພື່ອ
ເຫັນຄວາມພຣົມແລະວາງພື້ນຖານທາງ
ຈົງຮຣມ ໂດຍໄດ້ມີການຈັດສັນນາເນື້ອ
ວັນທີ ២-៣ ອັນວາຄມ ២៥៥៥ ແລະໄດ້
ດັ່ງຄະນະທ່າງນາມ ៣ ທ່ານວິນພິຈານາ
ຮາຍງານການສັນນາ ອາຕາມໄດ້ຮັມເປັນ
ຄະນະທ່າງນັ້ນຕັ້ງໂດຍມີສຳຄັກຈາກຍົງ
ພິເສດສ.ອາຣີ ສັນໜວິ ເປັນປະຮານ
ຄະນະທ່າງນາມ

ອາຕາມໄດ້ເສັນຄວາມເຫັນທ່ອ¹
ທີ່ປະໜຸນວ່າ ດັ່ງແຕ່ເຮົາດົງການສຶກຂາ
ອອກຈາກວັດສູ່ຮະບນໂຮງຮຽນ ວິທາລະຍ້າ
ມທວິທາລະຍ້າ ຕລອດຮະບະເວລາ ៤០-៥០
ປີ ເຮັມກັບນ່ວ່າ “ຄົນມີການສຶກຂາແຕ່ຫ້າ
ຄຸນຮຣມ” ຕ້ອງຮັກຮອງໃຫ້ຄຸນຮຣມ
ກລັບມາ ນັກຮຽນນັກສຶກຂາຕ້ອງມີ
ຮະບັບວິນຍັຍ ລາຍງານທ່ວງໃຈຈາກ
ພ່ອແມ່ແຕ່ເນື້ອໂອກາສຖາກການສຶກຂາ
ມາກັ້ນ ດັນຈາກຂັ້ນ ກລັບຍິ່ງຫັດຄຸນ-
ຮຣມ ຈົງຮຣມ

ເນື້ອກະທຽວສຶກຂາຂໍາຍາຍ
ໂອກສົກັ້ນ່າງຈະເວີ່ມປຸກຜົງຄຸນຮຣມໃຫ້
ແກ່ເດັກ ໃຫວ້າຕ່າງໆໄດ້ມີໂອກາສຈັດການ
ສຶກຂາແກ່ເດັກເລັກຂັ້ນ ໂດຍການການ
ສານາຈະຕ້ອງຮັບຜິດຂອບໃນການທາງ
ນັບປະມານອຸດທະນຸ ເປັນທີ່ນ່າຍິນດີ
ເນື້ອກະທຽວສຶກຂາ ມອບກະຮະໄຫ້
ການການສານາຮ່ວມກັນທາງວັດຈັດການ
ສຶກຂາເຮັງນີ້ເປັນພິເສດ ໂດຍຕັ້ງເປົ້າ
ຈຳນວນເດັກໄວ້ ១០០,០០០ ຄນ ມີຜູ້
ເລື້ອງຄູ້ເດັກ ៥,០០០ ຄນ ເພີ່ມນັບ
ປະມານຈາກເດີມປິລະ ៥ ລ້ານບາທເປັນ

៥០ ກວ່າລ້ານບາທ ແລະຍັງພຍາຍາມທາງ
ນັບປະມານອື່ນໆ ມາເພີ່ມໃຫ້ເອັກ ສ່ວນ
ເດັກອັກຈຳນວນ ២០០,០០០ ຄນນັ້ນ ໃຫ້
ສ້າງກົງການປະຄອນສຶກຂາແຕ່ຫ້າຕີເປັນຜູ້
ຮັບຄໍາເນີນການໃນປົກການສຶກຂາ ២៥៥៥
ສ່ວນໃນປົກການປະມານທ່ອງໄປຈະໄຫ້
ກຽມກ່າວຄາສານາຈັດເພີ່ມຈຳນວນວັດແລະ
ເດັກໃຫ້ມາກັ້ນ

ອາຕາມຍັງໄດ້ເສັນວ່າສົມຍິ
ທ່ານຮູ້ມູນຕົວສັມພັນໂຮງ ຖອງສົມຄົງ
ເປັນຮູ້ມູນຕົວໜ່າຍ ໄດ້ມືນໂຍນຍາຮັງ
ພຣະປະຮານໄວປະຈຳສຳຄັນສຶກຂາ ດັ່ງ
ນັ້ນຂະໜ້າກົ່ງຄວາມຈະຮັງພຣະສົມຍິເພື່ອເປັນ
ຄຽງພິເສດສອນປະຈຳໂຮງຮຽນ ເປັນການ
ໄທໂອກາສພຣະສົມຍິໄດ້ຕິດຕາມອບຮຣມ
ຄຸນຮຣມຕັ້ງແຕ່ເດັກເລັກ ປະຄອນສຶກຂາ
ມອຍມີສຶກຂາແລະມາວິທາລະຍ້າ ຄ້າທຳ
ໄດ້ຕິດຕ່ອກກັນສັກ ២០ ປີ ຈະເຖິງຄໍານິຍາມ
ທາງສັກທີ່ເປັນແປງໄປ ສູ່ຄວາມນໍາ
ເຊື່ອຄືອກທາງສຶກຮຣມ ດັ່ງກ່າວຄູ່ກໍາຮຽນ
ການປະຫຼຸງຮ້າຍທຽບພື້ນອາຈເບານງາລົງ
ກຽມດໍາວັງ ກຽມຮາຫທັນທ້ອາຈສົງລົງ
ກວ່ານີ້

ແຕ່ມີອົງກະທຽວສຶກຂາອອງ
ເຫັນແລ້ວ ແລະຄະນະສົມຍິທີ່ພຣະປະຮານ
ເອງຈະມອງເຫັນຄົລ້ອຍຕາມດ້ວຍທຣີໄມ່
ວັດຈະເລີຍສະ ຜູ້ປົກກອງຄະນະສົມຍິຈະ
ໄຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການຈັດການ ອຸນ້າຫາ
ໄທເປົກໂຮງຮຽນເດັກເລັກໃນວັດເພີ່ມຂັ້ນ
ນາກນ້ອຍແຄໃຫນ ຂະນະນີ້ສົດໃຕ້ ៣០
ກວ່າວັດ ເດັກແຄ່ ២ ມີນັກເສົາ ແຕ່
ມີຈະເພີ່ມເປັນພັນຖາວັດ ແລະເດັກທີ່
ແສນຄົນໃນປົກການສຶກຂາ ២៥៥៥ ຄືຈະ
ນິ້ນປະມານນັບຮ້ອຍລ້ານ ແຕ່ຫາກ
ຄະນະສົມຍິໄນ້ເລີຍສະ ນໂຍນຍາກົ່ງຈະເປັນ
ໜັນເປົ່າ

ຄື່ນເວລາແລ້ວທາງຄະນະສົມຍິ
ວັດແລະຜູ້ມີສຶກຮຣມທ່າງໄປໄປ
ຈະໄດ້ຮ່ວມກັນ ດັ່ງນັ້ນພື້ນອ້າງ
ຫວັນບັນຕານສະເໝີຢັນ ອ.ສອງ ຈ.ແພຣ
ບຣິເວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜຸລະບົບຈາກໂຄຮງ
ການສົງລັບເປົ່າແລ້ວເຫັນໄດ້ສຶກຂາ
ສົກພຸພົມປະເທດບານສ່ວນແລ້ວພວບວ່າ
ເປັນພື້ນທີ່ມີຄວາມອຸດມສົມບູລົມນຳກາ
ມີຄວາມຫລາກຫລາຍຂອງພັນຖຸຮຣມແລະ
ຄວາມສົມຄຸລຂອງຮຣມຫາຕີ ທັກໂຄຮງ-
ການດັ່ງກ່າວເປັນຈິງຂຶ້ນມາ ນັບວ່າຈະ
ຕ້ອງສູງເລີຍພື້ນທີ່ປ່າສັກທອງທີ່ໄທຢູ່

ສຶກຂາ ຕິດຕາມເຜົ່າມອບເດັກນັກເຮັບ
ນັກສຶກຂາເພື່ອໄປສູ່ເປົ້າທ່ານກົດ
ຄະນະສົມຍິຈະຕ້ອງທາທານສັນສຸນ ໃຫ້
ກໍາລັງໃຈພຣະປະຮານຜູ້ມີສຶກຮຣມມູ່ນັ້ນຈະ
ທ່າງການດ້ວຍ

ພຣະຄຽງປະຄາສົນໜີສົວເຊີຕ
ເຈົ້າຄະນະຈຳເກອນສົວ

ອັກເນື່ອງນ້ຳ

ຄະນະທ່າງນາມພື້ນອ້າງຫາວັນ
ອາຄຣມປະຮຣມຈາກກົດນັ້ນສົນມາງ
ຕ.ກູ່ພ້າ ກົ່ງຈຳເກອນບ່ອເກລືອ ຈ.ນ້ານ
៥៥៥៥

ຫາຍເງື່ອນໄປປະຍາທີ່ໄມ່ລ່ົງຂ່າວ
ມາ ເນື້ອຈາກມີການກິຈຈາຍດ້ານ ວ່າງ
ຈາກກິຈຈາຍກໍາຮ້າຍການຫ່າວມາໃຫ້ທ່ານ
ແຕ່ຈົດທ່ານໃຫ້ເລື່ອຍໝ່ອຮຣມແລະອຸນ້ກ້າ
ຫາຍເຫັນລືບແນ່ມໄປທ່ານລົບນັບແລ້ວ ໄນ
ເທັນລ່ົງໄປຫຼົບສົນມາງ ອາຈຈະຫັດຂ້ອງທາງ
ເທັນນິຍາມ ຄ້າພົມມີຍູ້ກໍກຽມແບ່ງປັນໄປ
ໄຫ້ພຣະນັກບ້າຍແດນບ້າຍ ຈະໄດ້ເພື່ອ²
ແພີ່ໄກນັ້ນອັນທ່າຍຫາຍ່າງໃຫ້ມີສຶກຂາ
ຈົກກັນບັນຫຸດ ຕອນນັ້ນຂອງຮຽນຫ່າວ
ກົມືກາກໃຫ້ທ່ານກ່ອນ

១៧ ມີນາມ ២៥៥៥ ທີ່ນ
ຈາກກຸ່ມໜັກທີ່ກົດນັ້ນທຸກໆໄດ້ກົດນັ້ນ
ທ່ານພຣະຄຽງປະຮຣມຈາກກົດນັ້ນທຸກໆໄດ້
ດ້ວຍຄະນະ ໄດ້ເຕີນທາງໄປເຢືນພື້ນອ້າງ
ຫວັນບັນຕານສະເໝີຢັນ ອ.ສອງ ຈ.ແພຣ
ບຣິເວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜຸລະບົບຈາກໂຄຮງ
ການສົງລັບເປົ່າແລ້ວເຫັນໄດ້ສຶກຂາ
ສົກພຸພົມປະເທດບານສ່ວນແລ້ວພວບວ່າ
ເປັນພື້ນທີ່ມີຄວາມອຸດມສົມບູລົມນຳກາ
ມີຄວາມຫລາກຫລາຍຂອງພັນຖຸຮຣມແລະ
ຄວາມສົມຄຸລຂອງຮຣມຫາຕີ ທັກໂຄຮງ-
ການດັ່ງກ່າວເປັນຈິງຂຶ້ນມາ ນັບວ່າຈະ
ຕ້ອງສູງເລີຍພື້ນທີ່ປ່າສັກທອງທີ່ໄທຢູ່

ขุลชิลโนสกีนช่อง

ที่สุดซึ่งเหลือเพียงแห่งเดียวของประเทศไทยด้วย

๒๐ มีนาคม ๒๕๓๖ ไปช่วยสนับสนุนงานค่ายอาสาพัฒนาชนบทของชุมชนค่ายอาสาฯ ม.ธรรมศาสตร์ ณ บ้านสนบยา ต.เมืองจัง อ.เมืองน่าน ฉายลั่นได้ บรรยายธรรมเรื่องธรรมชาติ ลึ่งแวดล้อม และป่าชุมชน

๒๒ มีนาคม ๒๕๓๖ ประชุมวางแผนงานโครงการรักแม่น้ำน่าน ซึ่งมีกำหนดการ ๒๒-๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๖ นี้ ผนวกกับงานแสดงมหิดล จิตของท่านพระครูพิทักษ์นันทคุณ โดยบริเวณที่จัดงานคือวัดอรัญญาวาส และที่ท่านน้าค่ายสุริยพงษ์ ถนนสุริยพงษ์ จ.น่านและมีวาระการประชุมอีกสองครั้ง ณ สำนักงานกลุ่มเมืองน่าน วัดอรัญญาวาส

๒๕ มีนาคม ๒๕๓๖ ไปช่วยสนับสนุนงานค่ายอาสาพัฒนาชนบทของชุมชนค่ายอาสาฯ ม.มหิดล ณ บ้านปางช้าง ต.พงษ์ กิ่งอำเภอสันติสุข จ.น่าน (ชาวเข้าเพ่ามัง) ฉายลั่นได้ บรรยายธรรมเรื่อง บทบาทของพระสงฆ์กับงานพัฒนาชนบท-ธรรมชาติ และลึ่งแวดล้อม และป่าชุมชน หมู่บ้านเป้าหมายอยู่ลึกเข้าไปในป่าอีกเกือบ๑๐ กิโลเมตร

๒๖-๒๘ มีนาคม ๒๕๓๖ งานค่ายคุณธรรม นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ รุ่นที่ ๑/๒๕๓๖

๑๕๐ คน โรงเรียนบ้านกลางป่า (มีตราชุมพรที่ ๑๖๖) ต.ศิลาแสง อ.ปัว จ.น่าน งานนี้เจ้าภาพคือ คณะพระธรรมจาริก เชต ๔ น่าน ร่วมกับคณะครู โรงเรียนบ้านปากกลางฯ และโรงเรียนสหราษฎร์บำรุง สปอ.ปัว สปจ.น่าน

กลุ่มหักเมืองน่านร่วมสนับสนุนงบประมาณจำนวน ๓,๕๐๐ บาท พร้อมทั้งพระวิทยากร-สไลด์-วีดีทัศน์ ท่านพระครูพิทักษ์นันทคุณไปเป็นประธานการจัดพิธีจุดเทียนชีวิต ในวันเปิดค่าย ๒๖ มี.ค. เวลา ๑๙.๐๐ น.

๑-๑๐, ๑๙-๓๐ เมษายน ๒๕๓๖ งานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โครงการรักแม่น้ำน่านโดยมีจุดเริ่มต้นที่ บ.ดอนไชย(ป่อน) อ.ทุ่งช้าง, อ.เชียงกลาง, อ.ปัว, อ.ท่าวังผา, อ.เมืองน่าน, อ.เวียงสา, อ.นา้อย และปิดท้ายที่ บ.ปากน้ำ กิ่งอ.นาหมื่น จ.น่าน รูปแบบกิจกรรมคือจัดเวทีสัมมนาบรรยายธรรม ฉายลั่นได้-วีดีทัศน์ รวมทั้งนิทรรศการเคลื่อนที่ เจาะลึกข้อมูลเรื่องป่าไม้, ขยายและสารพิช ความหลากหลายทางชีวภาพ อาชีพและวิถีชีวิตของชาวบ้านส่องฟื้นฟาน้ำน่าน งานนี้ทีมงานกลุ่มหักเมืองน่านยอมเสียสละและทุ่มเทกำลังกายกำลังใจเต็มที่ เพื่อให้งานสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย นักอนุรักษ์ท่านไดรักและสนใจงานลักษณะนี้ขอเชิญติดต่อร่วมทีมงานได้ที่สำนักงานกลุ่มหักเมืองน่าน จ.น่าน โทร.(๐๕๔)๗๐๑๒๐

สรุปท้ายด้วยงานของอาศรมบ้านสนบมากบ้าง ขณะนี้เปิดตัวโครงการส่งเสริมการศึกษาแก่ราชภารที่ไม่รู้หนังสือ มีตั้งกุรุประสังค์เพื่อให้ราชภารท่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น นำความ

รู้และประสบการณ์ที่ได้รับ ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน มีนักศึกษา ๗๐ คน ณ บ้านพาสุข หมู่ที่ ๓ ต.ภูพ่า กิ่งอำเภอบ่อเกลือ จ.น่าน (แผ่นดินพื้นเมือง) เป็นหมู่บ้านเป้าหมาย (บ.บริหาร) ของโครงการพระธรรมจาริก งานนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจากกองร้อยทหารม้าที่ ๓๒๐๑ ชุดควบคุมที่ ๓๒ (ม.พัน ๑๕ น่าน) ฐานบ.สนบมาก จัดกำลังพลมาเป็นครูช่วยสอน ๒ นาย เริ่มทำการสอน ๑๒ มีนาคม ๒๕๓๖ สิ้นสุดโครงการ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๖ หลักสูตร ๒๐๐ ชั่วโมง

สำหรับท่านที่มีหันสีอ สิ่งพิมพ์ทุกชนิดที่มีสาระ-คุณค่าควรแก่การศึกษา เก่าหรือใหม่ก็ได้ขอเมตตาช่วยบริจาคเป็นวิทยาทานแก่พื่น้องชาวเข้าที่ขาดแคลน และต้องการทั้งเงิน อ่านเสริมความรู้ โดยส่งไปที่/๖๖๓๐ ๑๐๒๕ ร้อย ม.๓๒๐๑ ช.๓๒ ฐานบ้านสนบมาก ต.ภูพ่า กิ่ง อ.บ่อเกลือ จ.น่าน ๕๕๒๒๐ หมายเหตุล่วงต่อ พรอธิการราษฎร์ ปัญญาธร อาศรมบ้านสนบมาก

พระอธิการราษฎร์ ปัญญาธร

หมายเหตุ (คอลัมน์แข็งแขวน) พระครูพิทักษ์นันทคุณ ฝากราบกวนว่า ไม่ต้องห่วงเรื่องจะเป็นหวาน.. ฯลฯ เพราะชีวิตนี้ถวายเป็นพุทธบูชาแล้ว พระพุทธเจ้าแล้ว ขอบคุณที่เป็นห่วงถ้ารักกันจริงอย่าลืมไปสนับสนุนงานสืบชะตาแม่น้ำน่าน ด้วยก็แล้วกัน

อ่านลิขิตของหลวงพ่์แล้วรู้สึกชื่นใจ และคิดว่าสหธรรมมิกรุปปันฯ และผู้อ่านคงปลื้มปิติ และมีกำลังใจขึ้นอีกอักไขในการทำงานเพื่อสังคม หวังว่า

จะได้รับทราบข่าวกิจกรรมที่น่าสนใจ
เช่นนี้อีกอย่างสม่ำเสมอ ส่วนการขาด
สั่งเสียธรรมหรืออนุรักษ์นั้น คงเป็น^๑
อย่างที่หลวงพ่อกำชับไว้ แต่เราจะพยายาม
ปรับปรุงการสั่งให้ดีขึ้น แต่ขอให้เข้าใจ
เต็มครับว่า เราไม่เคยทอดทิ้งพระนัก
ربในสมรภูมิผู้กล้าหาญเช่นนี้ออกครับ

คำเดือนจากเพื่อนเก่า

วิทยาลัยครุบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

ได้ติดตามอ่าน “เสียธรรม” มี
ประโยชน์มากสำหรับผู้สนใจพุทธ-
ศาสนาและการพัฒนา โดยเฉพาะล้วน
ประยุกต์ธรรมเพื่อสังคม, กระแสใหม่,
พระศรีสุยาม, มุ่งมองใหม่และตาม
สถานการณ์ บริการข้อมูลสำหรับนัก
เทคโนโลยี ในล้วนของจดหมายข่าวขอ
เสนอให้ระดมทักษะพุทธศาสนา กับ
การพัฒนาชุมชนจากนักพัฒนาจาก
องค์พัฒนาเอกชนอื่นๆ ในพื้นที่ต่างๆ
ด้วย พลานกับบทความทางวิชาการ
จากทั้งที่เป็นพระสงฆ์และชาวลาส
สำหรับงานพัฒนาของ ศพพ. อย่างให้
ขยายมาทำกับชาวลาส ข่าวบ้านที่ใกล้

ชิดกับวัด หรือข่าวบ้านรอบวัด แทนที่
จะเน้นทำกับพระสงฆ์และช้อย่างที่เป็น^๒
อยู่พระศาสนาจะเข้มแข็งได้ ต้องมี
ฝ่ายข้าวบ้านเข้าเสริมด้วย อาจเป็นกิจ-
กรรมรวมกลุ่ม ส่งเสริมอาชีพ อบรม-
ทรัพย์ พร้อมพิจารณาจิตสำนึกในการ
เล็บทดสอบพุทธศาสนา ที่สำคัญศพพ. ควร
เพิ่มการประสานงานกับ อพช. ในพื้นที่
ให้มากขึ้น อาจมีการจัดประชุมแลก
เปลี่ยนประสบการณ์การทำงานพัฒนา
แนวต่างๆ ในพื้นที่เพื่อจะนำประสบ-
การณ์มาเสริมแนวทางของศพพ.

อ.นิรันดร์ ฤลทานันท์

ขอขอบพระคุณกับความเห็น
อันล้ำค่า ในส่วนการประสานงานกับ^๓
องค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่นั้น เรา
พยายามทำอยู่เพื่อสมควร แต่เนื่อง
จากปัญหาบุคลากร (ซึ่งจริงๆ ก็อาจจะ
ไม่ใช่ข้ออ้างที่ดีนัก) ทำให้เราเพียงเพิ่ง
เริ่มจากความล้มเหลว กับกลไกมิตร
ในบางภาค อาทิ ภาคเหนือ เป็นต้น
ทางศพพ. หวังว่าจะได้ร่วมมือกับ
อาจารย์ในการทำงานทางท้องถิ่น
อีสาน เช่นกันครับ

ดุหนังสือเสียบรรณ

วัดป่าไตรสรณคมน์ บ.ดินนา
ต.คลองพน อุ่คลองท่อม จ.กรรไบ

ตามที่ทางเสียธรรมได้บริการ
หนังสือเพื่อแจกทางศูนย์หนังสือเสีย-
ธรรม อาจารย์ความประสงค์จะได้
หนังสือ “กินเพื่อสุขภาพแบบเชิง”
กรุณาจัดส่งตามที่อยู่ด้านหน้าด้วย

พระสุพร ฐิติก
วัดบึงพระ ต.ท่าลาดขาว

อ.โขคชัย จนครราษฎร์
เมื่ออ่าน “กินกินนอน” ก็
ละท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของผู้ที่
ต้องจำกัดฐานบ้านเกิดไปสู่อีกถิ่น
ฐานหนึ่ง ซึ่งก็ให้ความรู้สึกแปลกใหม่
ทั้งในแง่ของความบันเทิง ในแง่ความ
รู้และความคิดต่างๆ จะขออภิษัทบาทาด
หนังสือ “ชีวประวัติของมหาศา-
คานธี” ถ้าไม่มีขอเป็นหนังสือเกี่ยวกับ
เชิงกีด้วย

พระวันไขย อภิชาโต

หนังสือ “ชีวประวัติของมหา-
ศาคานธี” นั้นเรามาได้จัดพิมพ์เรื่องและ
ทางเราก็ไม่ได้แนะนำด้วย เพราะมี
ราคาค่อนข้างสูง ทางเรามิ่งสามารถจัด
ส่งให้ได้ แต่ยังคงที่จะทำหน้าที่ด้วยเช่นเดิม
ให้ได้ครับ ส่วนหนังสือเกี่ยวกับเชิงนั้น
จะส่ง “ภูมิปัญญาวิชาเชิง” ไปให้ครับ

๓๙ หมู่๒ บ้านดำเนิน
ต.นางวัน อ.กระบูรี จ.พังงา

อาจารย์ความสนใจอ่านได้
หนังสือ “ข ข้าว ค คน” ลักษณะ
เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและ
การเผยแพร่แก่ผู้สนใจทั่วไป เพราะ
อาจารย์ความสนใจเรื่องข้าวกล้อง
และอาหารธรรมชาติมานานแล้ว แต่
ไม่ค่อยได้อ่านหนังสือประเภทนี้ เพราะ
หากยังคงทางพังงาแล้ว ยังหาไม่ได้
เลย และยังต้องการบทความอีกด้วย
เรื่องซึ่งได้ลังแสตมป์จำนวน ๓ ดวงมา
พร้อมกันนี้แล้วด้วย

พระสุทิพย์ อรุโน

หนังสือและบทความที่ขอมา
จะจัดส่งไปให้โดยเร็วครับ

จากด้วงเล็บล่าสุด ของคุณยัยพักษาสิทธิเด็ก มูลนิธิเด็ก พบร่วมโสเกนีเด็ก(อายุไม่เกิน ๑๖ ปี) ทั่วประเทศไทย ๔๐๐,๐๐๐ คน

ปัญหาโสเกนี

คุณลดาวัลลี วงศ์ครีวิง สส.ท.ญี่ปุ่นจังหวัดพะเยา กล่าววันผู้ล่อช่าวเมื่อเร็วๆ นี้ เกี่ยวกับปัญหาโสเกนีในพื้นที่ของเธอโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ว่า “ได้เคยเรียกร้องให้เจ้าคณะจังหวัดเรียกประชุมเจ้าอาวาส เพื่อหารือมาตรการกำกับดูแลเด็กและเยาวชนในพื้นที่ พร้อมที่จะดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย แต่เจ้าคณะไม่ยอมรับ มีการต่อรองกันอย่างรุนแรง จนทำให้คุณในท้องถิ่นเห็นว่า การเป็นโสเกนี เป็นอาชีพที่ลังความยอมรับ มีการต่อรองกันอย่างรุนแรง จนทำให้คุณในท้องถิ่นเห็นว่า การเป็นโสเกนี เป็นอาชีพที่ลังความยอมรับ อีกทั้งในพื้นที่ของคุณลดาวัลลี วงศ์ครีวิง จังหวัดพะเยา ไม่มีการดำเนินการใดๆ ที่จะดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย ทำให้เด็กสาวน้ำใจเป็นแบบอย่าง เพราะคิดว่าพระยังยอมรับอาชีพนี้”

“การดำเนินการที่ดี แม่เล้าหรือโสเกนีมีสิทธิ์ที่จะดำเนินการ แต่ไม่ควรเป็นไปในลักษณะที่วัดไปติดต่อ แต่ควรเป็นลักษณะที่ได้รับความร่วมมือ กัน แต่ในพื้นที่ในจังหวัด ในเขตเลือกตั้งของคุณ จาริกซื้อผู้บริจาค เป็นเชื้อที่ภูมิใจแต่นำมาสกุลญี่ปุ่น มีความเป็นไปได้มากกว่าเป็นการโมฆะของการค้าผู้หญิง (อาจเป็นแก้ไขยากขึ้น) เพื่อให้เด็กสาวคิดอยากริบหรือหัวเราะไปสักกันแท้จริง ทำให้มองว่าการไปค้าประเวณีที่ญี่ปุ่น เป็นอาชีพที่ถูกต้อง”

สยามโพสต์ ๒๐ มี.ค. ๒๕๓๖

เมื่อเร็วๆ นี้มีการจัดลัมมนาที่มี ธรรมศาสตร์ เรื่อง “ความรุนแรงทางเพศในมุมมองของศาสนา” ท่านลัตนติ-กิจ อาจารย์สอนโนมกพลาaram ได้ตอบข้อถามของผู้ฟังตอนหนึ่งใน ปัญหาที่ถามว่า “การเที่ยวผู้หญิงเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรมหรือไม่” ว่า

“พระมักห้ามคนกินเหล้า แต่ไม่ห้ามการเที่ยวผู้หญิง ห้ามที่เรื่องโสเกนีผิดศีลทั้งท้าช้อ ผิดข้อหนึ่งที่ไปเบียดเบี้ยน ทางกายผู้อื่น ผิดข้อสองตรงที่โสเกนีมีความเกี่ยวเนื่องกับเรื่องทางเศรษฐกิจมาก (พระ) การที่คุณบางคนต้องกลยາกรมาเป็นโสเกนี ก็เพราะมีคนบางคนในลังคมไม่อยู่ทรัพยากร ล่วนรวมของลังคม และกีดกันไม่ให้คุณบางคน(ซึ่งมักจะเป็นผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ)เข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้น ทำให้ปัญหาทางเศรษฐกิจของเขารุนแรงขึ้น ต้องหาทางออกด้วยการมาเป็นโสเกนี ผิดข้อสามที่ศาสนาอนุญาตให้ความสัมพันธ์ทางเพศมีชั้นระหว่างคนที่รักกัน และรับผิดชอบต่อกัน (ซึ่งในลังคมไทยมายถึงการแต่งงานกันเท่านั้น ต่างจากนั้นก็ผิดศีลธรรม ส่วนผิดข้อที่สี่ เพราะผู้ชายที่ไปเที่ยวลวนใหญ่มีครอบครัวแล้ว ก็ต้องโกหกเมีย และเมื่อไปเที่ยวก็มักจะดื่มเหล้าด้วย ก็ผิดข้อห้าไปด้วย”

กรุงเทพธุรกิจ ๕ เม.ย. ๒๕๓๖

ต่อปัญหาเกี่ยวกับค่านิยมทางลังคมที่พ่อแม่บุตรลูกสาวต้องมาเป็นโสเกนี โดยมักจะอ้างว่าเป็นการทดลองบุญคุณและแสดงความกตัญญูต่อพ่อแม่ ท่านพระเทพเวท(ประยุทธ์ ปยุตตโต)มองว่า

“เป็นค่านิยมที่ผิด พ่อแม่ถ้าไม่เห็นแก่ได้ก็ควรจะยับยั้ง เพราะความกตัญญูต้องถูกธรรมะ ถูกหลักการด้วย... เช่น ลูกจะไปขอของเขามาให้พ่อแม่ และพ่อแม่ไปสนับสนุน เพราะอยากได้ ลูกเป็นคนกตัญญูอุตสาห์ที่ไปลักษณะเขามาให้ เพื่อพ่อแม่จะได้เงิน เป็นลิ่งที่ถูกต้องใหม่ เราคาครจะโทษใคร แสดงว่าพ่อแม่เห็นแก่ตัวและสนับสนุนลูกในทางที่ผิด แต่เรอ่าย่าไปว่าเด็กผู้หญิงเหล่านั้น เพราะว่าแก่ไม่ได้ไปลักษณะ...”

“สตรีในศาสนา” เลขยธรรม ๙.๑๖ ปีที่๑

ตระในพุทธศาสนา บทสัมภาษณ์ พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตุโถ)

ก้าวมองในเบng สังคมสมัยนี้ สภาพสังคมในอวัย
แต่ก้าวมองในเบง ความสามารถในการบรรลุธรรม

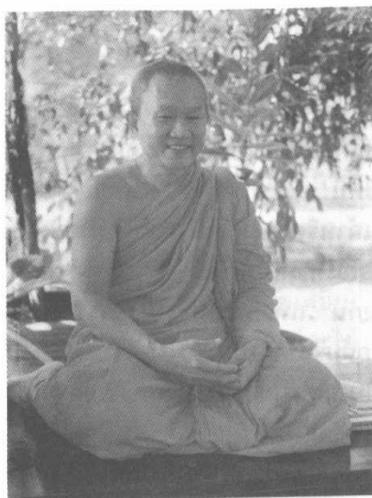
ก็เป็นไปได้

พระพุทธเจ้าเจ็บบุญหาให้สกัดรีบุขเนื่องจาก
สามารถบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ได้
แต่ด้วยท่านทำให้ขาดเพรา: สภาพสังคมไม่อวัย

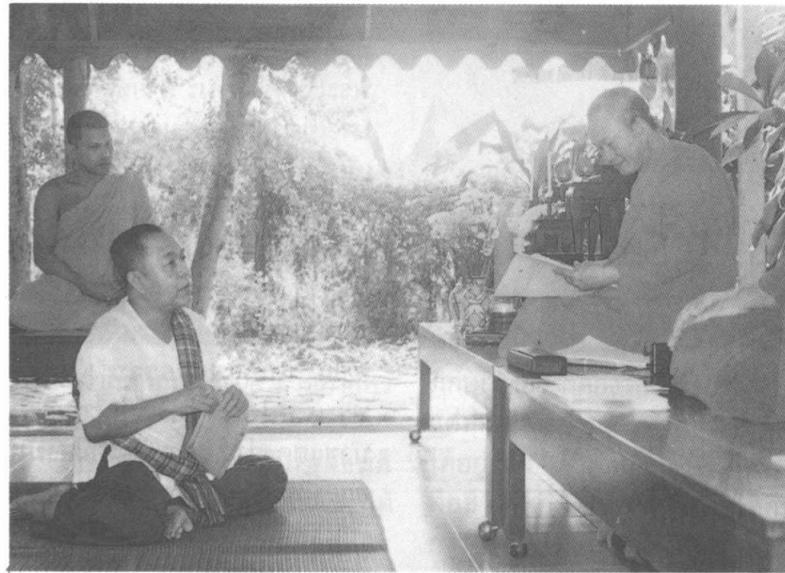
”

ถาม : สถานภาพของสตรีในพุทธ
ศาสนา พระพุทธเจ้าได้กล่าวถึงไว้
อย่างไรบ้าง

ตอบ : ในสังคมช่วงก่อนสมัยพุทธ
กาล ศรีอยู่ในฐานะที่ไม่ค่อยดี ไม่
ค่อยมีสิทธิ อ่อนน้อม ก้มเอียง เช่น
ได้ลูกเป็นผู้ชายย่อมจะดีกว่า หาก
เป็นพระมหาชนชัตติย์ ลูกชายจะได้
สืบท่อราชสมบัติ ดำรงรักษาแผ่น
ดินไว้ได้ แต่ถ้าเป็นลูกผู้หญิงจะไม่
สามารถทำหน้าที่นี้ได้ เพราะถือว่าผู้
หญิงเป็นผู้นำประเทศไม่ได้ เมื่อ
พุทธศาสนาอยู่ในสภาพสังคมเช่นนั้น
เรื่องนี้ย่อมมีผลกระทบต่อพระพุทธ
ศาสนาด้วย แต่เราไม่เรียกว่า “อิทธิ-
พล” เรียกว่า “ผลกระทบ”

เมื่อพระพุทธเจ้าตั้งคณะ^๑
ลงมีขึ้นมาแล้ว ผู้หญิงอยากบวชบ้าง
จึงเป็นปัญหาขึ้นมา เรื่องนี้มีอยู่ใน
พระไตรปิฎก ผู้หญิงคนแรกที่ต้อง^๒
การะบวช คือพระนางมหาป่าชา
บดีโโคตมีเป็นพระมารดาเลี้ยงของ
พระพุทธเจ้า เมื่อพระพุทธเจ้าตั้ง^๓
คณะลงมีแล้ว พระนางจึงทูลขอ
บวชบ้าง และได้นำเจ้าหญิงศากยะ
หั้งหลายจำนวนมากมาขอวช แต่
พระพุทธเจ้าไม่อนุญาต แม้พระ-
พุทธเจ้าจะเสด็จไปที่อื่น พระนาง
มหาป่าชาบดีโโคตมีก็ตามไป ขอ
อนุญาตจนถึง ๓ ครั้งด้วยกัน หลัง
จากครั้งที่๓ พระアナนท์ช่วยทูลให้
พระพุทธเจ้าอนุญาต พระนางมหา-

ปชาบดีโถคมีจึงได้บวชเป็นภิกษุณี องค์แรก พระพุทธเจ้าได้ตั้งคณะภิกษุณีลงมือขึ้นมา ภิกษุณีสมมีจึง เจริญเดินໂຄมาในสมัยพุทธกาล จนถึงสมัยพระเจ้าอโศก พระราชอิค達 ได้บวชเป็นภิกษุณี และได้นำกิ่งมหาโพธิไปประดิษฐานในลังกა แต่ในประเทศไทยไม่ปรากฏว่ามีภิกษุณี สมมีเข้ามาเลี้ยงทำให้(สายการบวชของ)ภิกษุณีสมมีขาดตอนเมื่อภิกษุณีที่เมืองลังกาหมด

ข้อที่น่าสังเกตคือ ตอนที่พระนามท้าบดีโถคมีบวช พุทธศาสนาได้รับผลกระทบจากลังค์ อย่างไร และพุทธศาสนาของเรื่องนี้ อย่างไร ถ้ามองในแง่ลังค์และชีวิตความเป็นอยู่ถ้าเราเรื่องนี้เป็นเหตุผล พระพุทธเจ้าจะไม่อนุญาต เพราะว่า สภาพลังค์คงขณะนั้น ศาสนาอื่นเชื่อว่า สตรีมีสถานะที่ด้อยกว่า การที่พระพุทธเจ้ารับสตรีเข้ามาบวช พุทธศาสนาจะถูกมองต่ำ และจะเลี้ยงต่อสถานภาพของพุทธศาสนา เช่น ทำให้เลี้ยงความมั่นคงของพระพุทธศาสนา คือจะทำให้อายุ

พุทธศาสนาสิ้นเข้าอันนี้เราพิจารณาในแง่ลังค์ก่อน นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ชีวิตความเป็นอยู่ของนักบวชที่ต้องเริ่งร่อนเดินทาง เข้าป่าเข้าดง บุกเดียว ไม่ลະดาวก สำหรับชีวิตสตรี เพราะอาจจะถูกรังแก ไม่ปลดดก ก พระพุทธเจ้าจึงทำให้การบวชภิกษุณี เป็นเรื่องที่ยาก เมื่อพระอานันท์ทูลขอในครั้งแรก พระพุทธเจ้ายังไม่อนุญาต พระอานันท์จึงทูลถาม ในแง่ความสามารถในการบรรลุธรรม พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า สตรีสามารถบรรลุได้ เช่นเดียวกัน ถ้ามองในแง่ลังค์ สมัยนั้น สภาพลังค์ไม่อำนวย แต่ถ้ามองในแง่ความสามารถในการบรรลุธรรมก็เป็นไปได้ พระพุทธเจ้า จึงอนุญาตให้สตรีบวช เนื่องจากสามารถบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ได้ แต่ต้องทำให้ยาก เพราะสภาพลังค์ไม่อำนวย เพื่อให้รู้ตัวว่านี่เป็นการเลี้ยงต่อสถานะของพระพุทธศาสนา เพราะอยู่ในสภาพลังค์อย่างนั้น จะต้องได้รับผลกระทบ เช่นนั้น

ຖືກຫຼຸນ ຖາວະເປັນເພລີ້ຍ ພຣະຄາສນາ

ถาม : แต่ทำไมในพระไตรปิฎกจึง อ้างว่า หากรับผู้หญิงเข้ามา ผู้หญิงก็เปรียบเสมือนเพลี้ยที่ลงในนาข้าว ทำให้กิจธุริชาทหมดไป ทำให้อายุพุทธศาสนาสิ้นลง .

ตอบ : ไม่ใช่ผู้หญิงเป็นเพลี้ย แต่ ท่านเปรียบเทียบว่าเหมือนกับนาข้าวที่ถูกเพลี้ยลง จะทำให้ร่วงโรย หรือเลื่อมคุณภาพ เป็นสภาพของนาข้าวที่เกิดเหตุทำให้อ่อนแอ หมายความว่าจะทำให้เกิดความอ่อนแอขึ้น

ถาม : หมายความว่าสมัยนั้นไม่มีความเชื่อว่าผู้หญิงจะรักษาพระศาสนาได้ หรือว่าเชิดชูพระศาสนาได้ กลับเป็นการมองว่าผู้หญิงจะทำให้พระศาสนาอ่อนแอ

ตอบ : ตามมาของว่าไม่ถูก เราต้องยอมรับความจริงว่า นี่เป็นการพูดถึงอธิพลดของลังค์ เป็นการมองของบุคคลภายนอก และไม่ใช่เป็นการมองอย่างเดียว แต่เป็นปฏิกริยาของลังค์ต่อพระพุทธศาสนาและความเป็นไปต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อพุทธศาสนา ซึ่งผู้ที่เข้ามาบวชจะต้องรู้ ตระหนักและเข้ามาช่วยกันรับผิดชอบให้แข็งแรงยิ่งขึ้น ผู้หญิงและพระองค์ต้องดูแลกัน แล้ว เตรียมระวัง ช่วยกันเสริมความมั่นคงนี้ เพราะจะมีส่วนที่ทำให้เกิดความอ่อนแอกและเมื่อมีผู้หญิงบวชแล้ว ก็มีผู้หญิงที่มีความสามารถสูงได้บรรลุธรรมตัดผลเป็นพระเครื่อง พระพุทธเจ้าก็ทรงแต่งตั้งให้เป็นเอตทัคคะ เป็นพระมหาสาวิกา อัคร-

“

**อาทิตย์นองว่าแม่ซี
ก่านเป็นอุบลสิกาไม่ใช่กอกบุญ
จึงไม่มีศีลแบบกอกบุญ
จะมาห้ามแม่ซี
ในฐานะอุบลสิกา
และต้องการ
มาใช้ชีวิตแบบนักบุป
จังกล้ายเป็นตัวเขื่อนโยง
ระหว่างชีวิตนักบุชกับ
ชีวิตครัวเรือนได้...
อาทิตย์(จัง)เห็นด้วย
กับการที่จะให้แม่ซี
ได้ทำกิจกรรมทางสังคม**

”

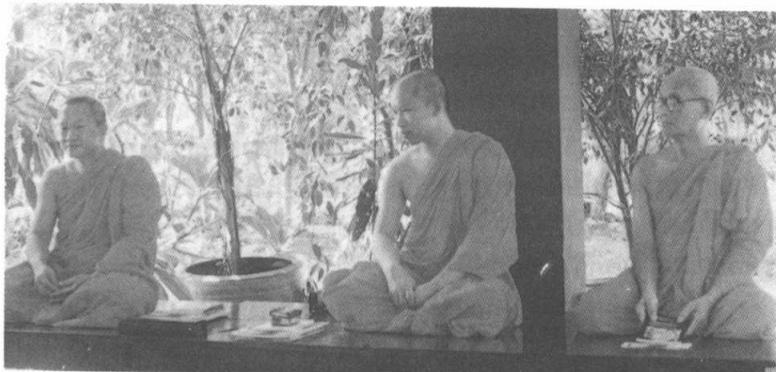
สาวิกา ที่เราพบในคัมภีร์ว่าฝ่ายชาย มีอครสาวก คือพระสารีบุตร และพระโมคคลานะ ฝ่ายหญิงก็มีพระนางเขมาและพระนางอุบลวรรณฯ เป็นอครสาวิกาฝ่ายขาวและฝ่ายชัย และมีมาสาวิกาที่ได้รับยกย่องเป็นเอตทัคคะคือ มีความสามารถพิเศษ ในด้านต่างๆ อุกกาลัยองค์ เช่น ท่านธัมมทินนาเเคร์ มีความสามารถในการทางเป็นนักแสดงธรรม ในสมัยพระเจ้าอโศก การที่มีเจ้าหญิงไปบวชแล้วคงว่า ลภพกิกขุณีลงมาในขณะนั้นมีความเจริญมากพอสมควร

ถ้า : แต่ตอนทำปฐมลังคายนา กิกขุณีหายไปไหนกันหมด ทำไมถึงมีแต่กิกขุเป็นผู้กระทำการลังคายนา

ตอบ : อันนี้ไม่ทราบ แปลกใจอยู่ เมื่อตนกัน แต่ยังไม่ได้ลืมสา ไม่มีหลักฐานพุดถึง(เรื่องนี้) มีเพียงการพุดถึงว่า มีพระอรหันต์ ๕๐๐ รูป แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องมีกิกขุณีอยู่ มีเช่นนั้นพระนางลังนมิตาจะไปบวชในสมัยพระเจ้าอโศกได้อย่างไร ต้องมีกิกขุณีเป็นอุปัชฌาย์อยู่จึงจะบวชได้ และมีต่อมาเรื่อยๆ แต่ไม่

ถ้า : เด็กผู้ชายสามารถบวชเณรได้ แต่ผู้หญิงไม่สามารถบวชได้ ทำให้เกิดค่านิยมว่าเด็กผู้หญิงต้องทดแทนคุณบิดามารดา โดยการไปเป็นโภเกณี(พระเด็กผู้ชายสามารถทดแทนคุณพ่อแม่ได้ด้วยการบวช) ซึ่งก็ถือว่าเป็นความกดดัน ค่านิยมอันนี้ ท่านอาจารย์มีความคิดเห็นอย่างไร

ตอบ : เป็นค่านิยมที่ผิด พ่อแม่เองถ้าไม่เห็นแก่ได้ก็ควรจะยับยั้ง เพราะความกดดันถูกธรรมมะ ถูกหลักการด้วย ต้องไม่กล้ายเป็นพ่อแม่ที่ห่วงผลประโยชน์ แล้วตัวพ่อแม่เองต้องเป็นฝ่ายพยายาม ยับยั้ง เพราะวิธีนี้ไม่ใช่การแสดงถึงความกดดัน เช่น ลูกจะไปปลักชนมิของเขามาให้พ่อแม่ แล้วพ่อแม่ไปสนับสนุน เพราะว่าอยากได้ ลูกเป็นคนกดดันอยู่อุตสาห์ที่ไปปลักของเขามาให้ เพื่อพ่อแม่จะได้เงิน เป็นสิ่งที่ถูกไหม เรายังจะไทยไคร แสดงว่าพ่อแม่เห็นแก่ตัวและไปสนับสนุนลูกในทางที่ผิด แต่เรออย่าไปว่าเด็กผู้หญิงเหล่านี้ เพราะแกไม่ได้ไปลักของ แต่กรณีความกดดันอย่างนี้จะใช้ได้หรือในทางธรรม

ทราบว่าถึงไหน เพราะประวัติศาสตร์ไม่ซัดเจน

ในลังกากแม้แต่ภิกขุสัมมาสัมพุทธได้โปรดไปร่วม ๒ ครั้ง แต่ทางลังกากได้มาขอภิกขุจากประเทศไทยและประเทศไทยมาร่วมไปเพื่อกลับไปตั้งใหม่ แต่ไม่ปรากฏว่ามีภิกขุณิเข้ามาในเมืองไทยและพม่า ไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด ตามประวัติศาสตร์ที่พุดถึงการส่งศาสนทูตไปประจำพระศาสนาในยุคนั้น มีเพียงพระไสโนอุตตราระที่เข้ามาทัวร์วดี ไม่มีภิกขุณิ ดังนั้นภิกขุณิจึงมีมาแต่ลังกาก เมื่อสายการบวชของภิกขุณิที่ลังกากหมด ภิกขุณิ(ที่เมืองไทยและพม่า)จึงหมดไปด้วย

ส่วนภิกขุณิในสายมหายาน เป็นอักษรหนึ่ง แม้ว่าเข้าต้องบวชด้วยสังฆทั้ง ๒ ฝ่ายเข่นกัน แต่เราถือว่าพระวินัยของเขากล้าดเคี้ยวบนไปแล้ว ทางเกรวาวทั้งไม่ยอมรับ เช่น การที่พระสารถรไปมีครอบครัวได้ แม่ภิกขุณิจะไม่มี(ครอบครัว) แต่เมื่อไม่ยอมรับ เรายกไม่ยอมรับทั้งหมด(ทั้งภิกขุ และภิกขุณิสัมมา)

ถาม : เมื่อไม่มีภิกขุณิแล้ว สตรีจะสามารถปฏิบัติธรรมได้อย่างไร ตอบ : การปฏิบัตินั้นไม่มีปัญหาสามารถทำได้อยู่แล้ว การบวชเป็น

ภิกขุกเพื่อจะตัดกังวลลิงที่มารบกวน แต่ทุกคนมีความสามารถที่จะปฏิบัติได้อยู่แล้ว ชีวิตของภิกขุ ภิกขุณิคือชีวิตที่ເອົ້າຕ່ອງກ່າວທີ່ຕັດຕັບໄຫັກ การปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ ในการบวชเข้าจะพุดถึงเหตุผลบ່ອຍๆ ในพระไตรปิฎกว่า “ສัมພາໂທມරວາໄສ อนໂໄກໂສີປັບພັບຂ່າ” แปลว่า “มารา-ວາສັນແຄນ การบรรพชาเหมือนที่ໄລ່ແຈ້ງ” นີ້คือลักษณะชีวิตที่ต່າງกัน หมายความว่า ลักษณะชีวิตของคฤหัสถ์หรือชาวบ้านนั้น มีเรื่องวุ่นวายคับแครับด้วยมาก ไม่ปลดปล่อย แต่ภิกขุเหมือนกับที่ໄລ່ແຈ້ງ มีความเป็นอิสระมาก จึงเป็นลักษณะที่ເອົ້າในการที่จะอุทิศตัวให้กับการปฏิบัติตามหลักไตรลิกลขา

อคติต่อสตรีเพศ

ถาม : ความเชื่อที่ว่า เมื่อประพฤติผิดในกาม จะต้องไปตกนรก เมื่อพันกรรมในนรกแล้วจะต้องไปเกิดเป็นบัณฑეทาก(กระเทยา) ๕๐๐ ชาติแล้วจึงมาเกิดเป็นผู้หญิงอีก ๕๐๐ ชาติ และเมื่อได้รักษาอุบลสักลักษิণพระมหาจารย์ตลอดชีวิตจะได้ไปเกิดเป็นชาย ได้ชื่อว่าเป็นเพศบริสุทธิ์ หรือความเชื่อว่าในลังกามที่พร้อมสอนทำนอง

คุณกสตรี มีความเป็นมาอย่างไร ตอบ : อันน้อยในอรรถกถา แล้วอรรถกถาไม่ได้เขียนถึงขนาดนั้น เช้าใจว่าผู้แปลเดิมเข้าไป เช่น คำที่บอกว่าผู้ชายเป็นเพศที่บริสุทธิ์ เป็นไปได้อย่างไร

ถาม : มีบทสำคัญต่อรัชกาลที่ ๔ เป็นภาษาบาลีและมีบทแปลที่ว่า “ได้เกิดเป็นมนุษย์ ได้เป็นบริสุทธิ์ ได้พบพระพุทธศาสนา ได้ออกบวช”

ตอบ : ตรงนั้นเป็นคำเสริม เป็นคำพูดปลูกใจให้คนที่ฟังมีกำลังใจในการปฏิบัติ เมื่อพูดไปคำจึงเพิ่มขึ้นมา แม้จะมีผลกระทบดต่อลังกาม แต่เราต้องแยกให้ได้ว่าคำนี้มาจากไหน เป็นของใคร เราจะได้แก้ปัญหาได้ถูกต้อง ถูกจุด อย่าจับว่านี้เป็นคำของเดิม สาระสำคัญคือว่า เป็นผู้ชายสามารถบวชได้พระยังมีภิกขุสัมมา แต่เดียวันผู้หญิงบวชไม่ได้พระไม่มีภิกขุณิสัมมา ความจริงเหตุผลไม่ใช้อยู่ที่ว่าเป็นเพศบริสุทธิ์ หรือไม่บริสุทธิ์ แต่เพศชายมีโอกาสมากกว่า ความบริสุทธิ์มันไม่ได้อยู่ที่เพศ อาจจะเป็นถ้อยคำของผู้อธิบายที่ต้องการจะปลูกใจคน โดยไม่ได้นึกว่ามันจะมีความหมายอะไร ที่ว่าผู้ชายไปล่วงละเมิดไปปืนชู้เข้า จึงไปเกิดเป็นกระเทยา แล้วจึงไปเกิดเป็นผู้หญิงนั้นมีในอรรถกถา แต่เราจะต้องจับเอาแต่เพียงสาระ โดยหลักการแล้ว การที่จะไปเกิดเป็นอะไร มันอยู่ที่สภาพจิตวิมัคความยืดหยุ่นของเห็นนี่ยังพ้อใจในอะไร ก็สั่งสมไว้และเสริมย้ำตัวเองในเรื่องอย่างนั้น เท่าที่เห็นในพระไตรปิฎกตอบได้ด้วยหลักการใหญ่อย่างนี้

ถาม : แล้วการที่มีคำกล่าวว่า ผู้หญิงเป็นศัตรูต่อการประพฤติพรมจารย์นั้น ท่านอาจารย์มีความคิดเห็นอย่างไร

ตอบ : ผู้หญิงเป็นศัตรูต่อพรมจารย์ของพระ และผู้ชายก็เป็นศัตรูต่อการประพฤติพรมจารย์ของผู้หญิง เช่นกัน ที่จริงผู้หญิงจำนวนมากในเมืองไทยเป็นผู้นำในเรื่องของกิจกรรมทางการบุญการกุศล ถ้าเรามองในแง่ความล้มเหลวระหว่างเพศชายเพศหญิง ฝ่ายที่เป็นนักบุญขณะนี้เป็นฝ่ายผู้ชาย ฝ่ายหญิงก็ต้องระวังในความล้มเหลวที่ฝ่ายชาย ในพระวินัยมีกล่าวไว้ว่ามากเรื่องความล้มเหลวระหว่างภิกษุกับผู้หญิง ท่านก็ระวังมาก เช่น ถ้ามีแต่ผู้หญิง พระจะไปแสดงธรรมไม่ได้ ถ้าไม่มีผู้ชายอยู่ เป็นพยาน ถึงจะมีพระอยู่ด้วยกันพระก็แสดงธรรมไม่ได้ นอกจากจะตอบปัญหาที่ผู้หญิงถาม เพราะสามีของฝ่ายหญิงอาจเกิดความหึงหวง การอยู่ด้วยกันสองต่อสองในที่ลับหูลับตาไม่ได้เช่นกัน

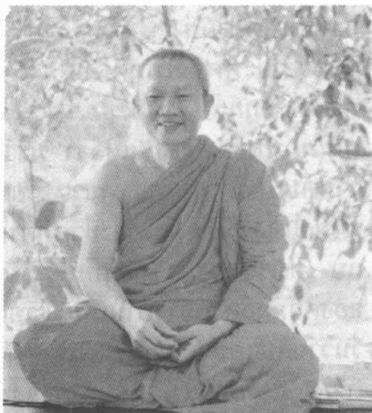
ทั้งหมดนี้แสดงว่าในสมัยพุทธกาล้มมีเรื่องราวอย่างนี้ขึ้นพระจึงถูกติเตียนเป็นเหตุให้พระพุทธเจ้าวางบทบัญญัติขึ้น บทบัญญัติเหล่านี้จะเกี่ยวกับลัษณมากเพื่อการรักษาสังฆไว้ให้อยู่ในสภาพพจน์ที่ดีงาม

ถ้ามาราواتในสมัยนี้รู้ว่าตัวที่จะปฏิบัติต่อพระลงมือ ก็จะช่วยพระลงมือได้ เพราะพระลงมือทั่วไปก็เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างฝึกฝนพัฒนาตนเราไม่ได้ถือว่าท่านเป็นผู้ที่สำเร็จแล้ว เราจึงต้องช่วยท่านสนับสนุนให้ท่านปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น

สถานภาพแม่เปี้ยไทย

ถาม : อย่างที่ทราบทัศนะของท่านอาจารย์เกี่ยวกับสถานภาพของแม่ชีไทยในปัจจุบัน

ตอบ : เรื่องแม่ชีนี้ ในทัศนะอตามากคิดว่าถูกมองข้ามไปมากพอสมควรในระยะที่ผ่านมา คือ ได้รับความเอาใจใส่น้อยไป ในช่วงหนึ่งภาพพจน์ของแม่ชีเลี้ยงไป โดยถูกมองว่าเป็นคนอกหักแล้วจึงไปบวช เลยกลายเป็นคนที่ค่อนข้างจะด้อยใน

ลัษณ และถูกมองในแง่ลบ (Negative) บางที่ก็ไปเที่ยวขอทาน ทำอย่างไรเราจะแก้ไขภาพเหล่านี้ได้ มีพวกที่เขาร่วมกันตั้งเป็นขบวนการเป็นกลุ่ม เพื่อจะยกย่องฐานะของแม่ชีขึ้นมาเป็น “สถาบันแม่ชีไทย” (ในพระบรมราชินูปถัมภ์) ให้มีการศึกษาเล่าเรียน สอนบาลีให้ได้ประโยคสูงๆ นั่นก็เป็นความพยายามเพียรพยายามในการยกสถานะแม่ชีขึ้นซึ่งเป็นเรื่องที่ดี อตามามองว่าแม่ชีท่านเป็นอุบาลิกา ไม่ใช่ภิกษุณิจ จึงไม่มีศีลแบบภิกษุณิจมาห้าม แม่ชีในฐานอุบาลิกา และต้องการมาใช้ชีวิตแบบนักบุญ จึงกลายเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างชีวิตนักบุญกับ

ชีวิตมาราواتได้ นอกจากเรื่องการศึกษาและเรื่องการพัฒนาชีวิตแม่ชีเองแล้ว อาทماเห็นด้วยกับการที่จะให้แม่ชีได้ทำกิจกรรมทางลัษณ เป็นบำเพ็ญประโยชน์ให้มากขึ้น อาจจะเริ่มจากการให้การศึกษาเป็นครูสอน ในพระเทคโนโลยีครุล้วนมาก เป็นผู้หญิงซึ่งต่างจากสมัยก่อนที่จะเป็นพระ หากแม่ชีมาทำงานด้านการสอนให้มากก็จะดี จะช่วยเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิงและเด็กได้มาก นอกจากนั้นก็อาจจะก้าวไปสู่งานทางด้านลัษณต่อไป อันนี้จะเป็นจุดเริ่ม เป็นฐานที่สอดคล้องกับความคิดและวัฒนธรรมด้วย นี่เป็นบทบาทที่ดีที่เป็นประโยชน์ การประสานงานระหว่างพุทธบริษัท กควรจะให้มีอยู่อย่างเข้มแข็ง ถ้ามองในแง่นี้แม่ชีสามารถเป็นตัวประสานระหว่างลัษณภายนอกกับภิกษุสงฆ์ ได้ด้วย เพราะภิกษุสงฆ์อยู่ในฝ่ายชีวิตนักบุญมาก บางที่ไปทำงานในแง่ลัษณในวัฒนธรรมไทยไม่สะดวก เราต้องการคนที่จะมาทำงานอย่างเข้าถึงลัษณให้มากขึ้น แม่ชีสามารถเข้ามาช่วยได้

ถาม : ติดใจตรงที่ว่าท่านกล่าวว่าแม่ชีเป็นอุบาลิกา

ตอบ : ต้องทำความเข้าใจเรื่องแม่ชีนิดหนึ่ง เมื่อผู้หญิงต้องการจะบวชแต่ไม่มีภิกษุณิสัมภาษณ์ ก็บวชไม่ได้ เราจึงคิดขึ้นมาว่า ควรให้อุบาลิกาผู้หญิงซึ่งไม่สามารถบวชเป็นภิกษุณิได้มีชีวิตปลีกตัวแบบเนกขัมมะแบบนักบุญ หรืออนาคติกได้ จึงประดิษฐ์เครื่องแต่งตัวขึ้นมาโดยวางแผนข้อปฏิบัติเกี่ยวกับความเป็นอยู่ให้คล้ายนักบุญ แต่ตัวสถานะที่แท้จริงก็ยังเป็นอุบาลิกา ไม่ใช่นัก

บวช เราก็จัดสภាពชีวิตอย่างหนึ่งขึ้นมาให้สังคมได้รู้ว่า ท่านผู้นี้ไม่ใช่มีชีวิตเป็นอยู่ เช่นชาวบ้านทั่วไป มีชีวิตเที่ยงนักบวช แต่ตัวแท้ของเขายังเป็นอุบาลิกา เราก็จัดพิธีบวชกันขึ้นมาเอง รักษาศีลให้อยู่ในที่ที่จัดไว้มีเครื่องแต่งกายพิเศษ โgnpm เป็นเครื่องหมาย คนทั่วไปจะได้ทราบว่า ท่านผู้นี้ต้องการมีชีวิตแบบนี้ จะได้ให้อcasท่าน

ถาม : คำว่าบวช มาจากคำว่า ปวช แปลว่าการพยาภานที่จะละความชั่ว ออกไปจากความชั่ว เรา(สตรี)ก็คิดว่าเรากับบวชเหมือนกัน เมื่อเรามีอุดมคติที่จะละความชั่ว ออกไปจากความชั่ว เช่นนี้จะได้ชี้ว่าเราเป็นนักบวชหรือไม่

ตอบ : เป็นคนละเรื่องกัน นี้แหล่ที่เรียกว่า เรื่องสมมุติของลังค์กับเรื่องของการปฏิบัติในทางจิตใจ บรรลุสักขາจะเป็นพระอริยบุคคล พระภิกขุอาจจะเป็นบุคุณอยู่ก็ได้ แต่ว่าเรื่องรูปแบบเข้าต้องว่าไปตามรูปแบบ วินัยนี้อาจเป็นรูปแบบเท่านั้น ไม่คำนึงถึงการบรรลุธรรม แต่เป็นตัวที่จะช่วยเอื้อในทางปฏิบัติ ในทางเนื้อหาสาระ

วินัยซึ่งเป็นเรื่องรูปแบบนี้ จะต้องมีความแน่นอน เรื่องภิกขุ และภิกษุณีนี้เป็นเรื่องกฎของลังค์ การบวชในแบบของนามธรรม ทุกคนไม่ต้องแต่งตัวก็ได้ บวชใจ อาจจะเป็นอริยบุคคลก็ได้ แต่ในทางวินัย ท่านไม่ถืออย่างนั้น พระพุทธเจ้า เคยถามภิกษุว่า เรายู่ด้วยกันนี้ เป็นหมู่คณะ เป็นล่วนรวม จะต้องมีการแสดงความเคารพกัน เพื่อให้เกิดความเป็นอยู่ที่มีระเบียบพระองค์ จึงตรัสตามพระว่า จะใช้มาตรการ

อย่างไร พระภิกขุรูปหนึ่ง ตอบว่า ให้ยัดถือความเป็นอริยบุคคล พระโลดาบันให้วพระสกทาคามี สกทาคามีให้วอนคามี อนคามีให้พระอรหันต์ องค์อื่นๆ มีการเสนอรูปแบบต่างๆ กัน อีกองค์เสนอว่า ควรบวชก่อนกิจได้รับให้วจากผู้บวชที่หลังบรรลุสักข์เช่นเดียวกัน อันนี้ถือเป็นวินัยโดยการเคารพในเรื่องคุณธรรม กิจการไป แต่พระภิกขุพราชาอกกว่า แม้จะเป็นอรหันต์ก็ถือว่าผิดศีลวินัยด้วยกฎลังค์จึงต้องเป็นเรื่องของกฎ

ลังค์ เป็นสิ่งที่วัดได้ชัดเจน ไม่เข่นนั้นคนที่ไม่ได้เป็นก็จะมาอ้างกันใหญ่ แต่ในแบบของการทำงานท่านก็ไม่ได้ เอาพระราชประสาทบุตรพราชาอ่อนกว่าพระอัญญาโภณทัญญา พระพุทธเจ้าก็ยังตั้งเป็นอัครสาวก

ถาม : โดยส่วนหนึ่งมีผู้พยาภาน พลักดันให้เมื่อมีสถานภาพที่สูงขึ้น แต่โดยความคิดของคิดลัตนของรูปสักว่า สถานภาพของคนนั้น อยู่ที่การปฏิบัติของเขาวง แม้ว่ารูปหรือ คณะลงม์จะเข้ามารับรองสถานภาพ มันก็อาจจะไม่มีอะไรเกิดขึ้น ถ้าท่านสามารถปฏิบัติตัวได้ดี สังคมเขาก็ยังย่องอยู่แล้ว คิด

อย่างนี้นี้ถือว่าผิดไหม

ตอบ : ก็ไม่ถือกับผิด แต่อาม่าว่า มันน่าจะเป็นองค์ประกอบร่วม ไม่ใช่มองอย่างหนึ่งอย่างเดียวถ้าหากว่าแม้ชีไม่ได้พัฒนาตัวเอง แม้เราจะยกย่องท่านขึ้นมา ก็ยังไม่เข้า เพราะไม่มีใครยอมรับกลับแยกใหญ่ ขณะเดียวกันถ้าแม้ชีจะต้องยกสถานะตน เองด้วยความสามารถ ยังเป็นรายบุคคลด้วยแล้ว มันก็ยากเหลือเกิน กว่าจะสำเร็จ ถ้ามีองค์กรลังค์มาเสริม มันก็จะง่ายขึ้น เพราะฉะนั้น เราต้องเอาทั้ง ๒ อย่างมาผสมกัน ในแบบของแม้ชีเองก็ต้องพัฒนาขึ้นมาให้เหมาะสมกับสถานะที่จะได้รับ แล้วเราถ้าจะยกสถานะของแม้ชี ให้อยู่ในระดับที่ควรจะเป็นด้วย มันจึงจะรับกัน

ดังนั้นเราก็ต้องพยาภานทำเท่าที่เราทำได้ไปก่อน โดยไม่ต้องไปรบกวนช่วยเหลือจากองค์กรบริหาร (หมายถึงคณะลงม์) แต่เราก็ไม่ไปตัดท่าน มองด้วยความเห็นอกเห็นใจกัน ด้วยเมตตา ท่านก็ห่วงพระศาสนาเข่นกัน แต่บางครั้งเราก็ต้องเล่นงานท่านหนัก หน่อย โดยไปพูดกระตุนท่านแรง ๆ บ้างตามแต่โอกาส เพื่อเตือนสติกัน พุดด้วยเหตุผล และเหตุผลนั้นต้องแรงพอสมควร

ตัดหนอนจากการล้มภายน์ ณ สำนักสังฆภูมิเวสก์วัน จ. นครปฐม ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ โดยนักศึกษาแผนกไทยศึกษา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมกับ คุณปัณฑิตา ยรรยงยุทธ ผู้ประสานงานโครงการแม้ชีไทย คณะกรรมการศาสนาเพื่อการพัฒนา และคุณมิวะ ทากายาช นักศึกษามหาวิทยาลัยชุคบา ประเทศไทย

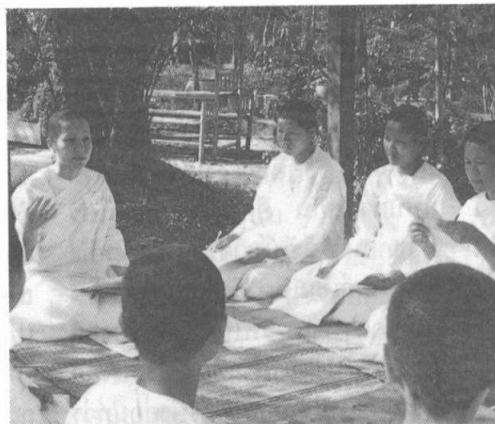

กานะของสตอร์กับการเข้าสู่พระศาสนา

นิพนธ์ แจ่มดวง

พระพุทธศาสนาในกาย เกรวาย่อมให้ความสำคัญแก่ การที่บุคคลหนึ่งจะเข้าถือเพศ เป็นพระมจरรย์ โดยที่คุณผู้นั้น อาจสละละบ้านเรือนแลกกรรม ในทางโลกแล้วด้วยชีวิตเช่นนักบวช ทั้งนี้เพื่อเอื้ออำนวยให้ สามารถบำเพ็ญเพียรในทางกาย และจิตให้เต็มรอบรัตน์ ดัง เช่นที่พระพุทธองค์ทรงตรัสแก่สาวกว่า ‘ภารதava ช! ...ความคิดนี้เกิดแก่เรา ว่า “ธรรมสัคกแคน เป็นทางมา แห่งธุลี ส่วนบรรพชาเป็นโอกาสส่วน; ผู้อยู่กรองเรือนจะ ประพฤติพระมจารย์ให้บริสุทธิ์บัตรูปโดยล้วนเดียว เหมือนลังขี้ที่เข้าขัดดีแล้ว โดยยันนั้นไม่ได้ ถ้าไฉนเราพึง ปลงผมและหันวัด ครองผ้าข้อมฝาดออกจากเรือน น้ำช เป็นผู้ไม่มีประโยชน์เกี่ยวข้องด้วยเรื่อง เติด” ดังนี้’ โดย นัยดังกล่าวในคณะลงมีจึงเป็นสถาบันในทางพระพุทธศาสนา ที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างสูงของสังคมคนถือพุทธ อย่างไรก็ตามสิ่งอันพึงพิจารณา ก็คือ แม้ในทางหลักการ และหลักฐานอันปรากฏอยู่ในรูปของพระพุทธวจนะจะเข้าด้วย ว่ามนุษย์ทั้งหญิงและชายสามารถที่จะฝึกฝนอบรมตนเพื่อ ยกระดับจิตใจและปัญญาให้เข้าสู่สภาวะในทางนิพพานอัน เป็นบรมธรรมริมได้เสมอเหมือนกัน แต่พร้อมๆกันนั้น ในทาง กฎหมายที่ การประพฤติปฏิบัติและสถานะที่คณะลงมี (โดย เผพะในฝ่ายเกรวาย) วงไว้สำหรับการรับเอօสตอร์เข้าไว้ เป็นสมาชิกร่วมกันนั้นได้แสดงถึงความเหลื่อมล้ำอยู่ทุกประการ

หากจะกล่าวในทางประวัติศาสตร์แล้ว เราต้อง ยอมรับว่าพระพุทธศาสนาในกายเกรวายเอื่องถึงการ บรรพชาอุปสมบทของสตอร์ในพระศาสนาไว้อย่างค่อน ข้างเลื่อนลาง ความเห็นโดยทั่วไปของนักค่านานพุทธ ศาสนาในปัจจุบันก็คือว่าพระพุทธองค์ทรงอนุญาตให้มีการ อุปสมบทกิกขุณีลงมีให้หลังจากที่ทรงสถาปนาคณะ (กิกขุ) ลงมีขึ้นแล้วราوا ๕ ปี และกิกขุณีลงมีเต็มรูปถัดร่างคงอยู่ ต่อมาภายหลังพุทธบูรินพพานได้เพียงราوا ๔๕๖-๕๐๐ ปี เท่านั้น ในหลักฐานส่วนคัมภีร์บาลีซึ่งได้ถูกนำมาใช้ศึกษา กำเนิดการดำรงคงสถานะและพัฒนาการของพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะสถาบันลงมีนั้นได้ระบุถึงความเชื่อมโยงลัมพันธ์

๕ ประการ และคำตาม ๑๙ ข้อสำหรับการสอนส่วน ผู้ขออุปสมบทเป็นพระกิกขุณี

๖ ในการ ๕ ข้อได้แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบ พื้นฐานในหน้าที่ความลัมพันธ์ของพระกิกขุและกิกขุณีกับ ทั้งสถานะของวินัยล้วนของกิกขุณีที่เป็นรองวินัยของพระกิกขุ

๗. กิกขุณี แม้บัวร้อยพระราชาแล้ว ก็ต้องกราบไหว้ กิกขุแม่บัวชวนเดียว

๘. กิกขุณี จะอยู่ในวัดที่ไม่มีกิกขุไม่ได้

๙. กิกขุณี ต้องไปถามวันอุโบสก และเข้าไปฟัง โอวาจาจากกิกขุทุกที่เดือน

๑๐. กิกขุณี อยู่จำพระราชาแล้วต้องปารามา(ยอมให้ ว่าก่อว่าดักเดือน) ในลงมีสองฝ่าย โดยสถานทั้ง ๓ คือ โดยได้เห็น โดยได้ยิน โดยรังเกียจระหว่างลงลัย

๑๑. กิกขุณี ต้องอาบติดหนัก ต้องประพฤติมานต์ใน ลงมีทั้งสองฝ่าย ๑๕ วัน

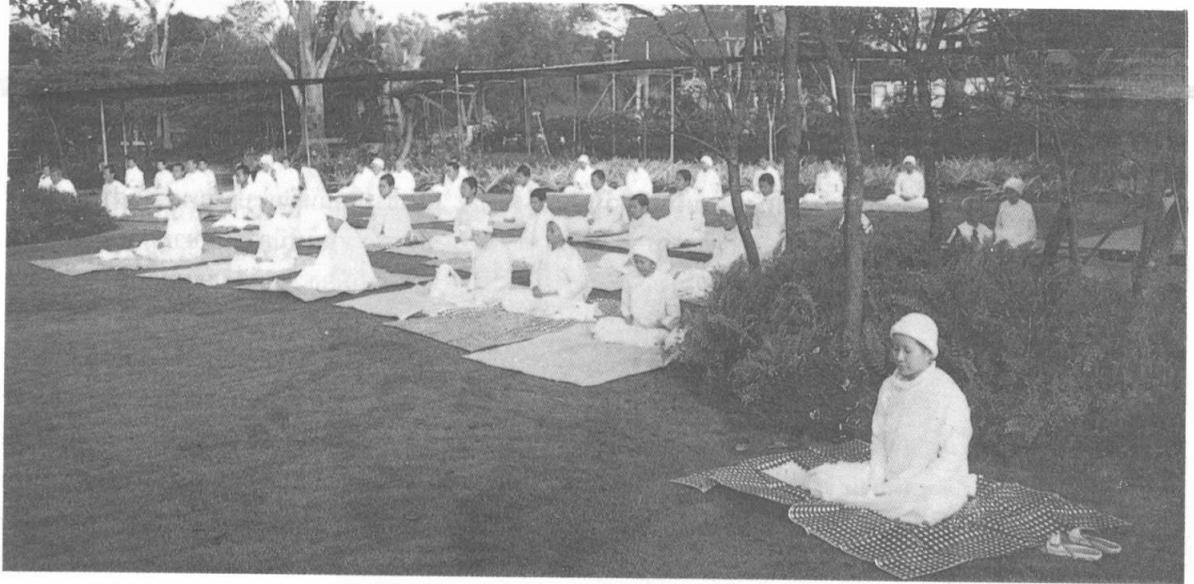
๑๒. กิกขุณี ต้องแสงสาหบอุปสมบทในลงมีสองฝ่าย เพื่อนางลิกขามانا

๑๓. กิกขุณี ไม่พึงดำเนินพิริภวากิกขุ ไม่ว่าจะโดย ปริยายใดๆ

๑๔. ไม่ให้กิกขุณีว่ากกล่าวกิกขุ แต่กิกขุว่ากกล่าว กิกขุณีได้

๑๕. ธรรมทั้ง ๕ ประการนี้กิกขุณีจะพึงถือเป็นเรื่องสำคัญอันดงปฎิบัติด้วยความเคราะห์ไม่ละเมิดไปจนตลอดชีวิต

๑๖. ในพระธรรมวินัยแห่งพระพุทธศาสนานั้น ลำดับ ความลัมพันธ์กันระหว่างสามาชิกได้รับ การยกไว้ให้เป็นอิสริยาจกขึ้น การบังคับบัญชาความด่างอย่างที่สังคมເພະ แห่งจะพึงมี หากแต่พระธรรมวินัยได้อศัยให้เกณฑ์ในทาง อายุพระราภก่อนหลังเป็นเกณฑ์ของการนับอายุโลในคณะลงมี แม้กรณั้นก็ยังมีการแบ่งกันการนับลำดับดังกล่าวอย่างเด็ด

ชาคระห่วงส่วนของกิจขุและกิจชุนีสังฆ ข้อบัญญัติที่กำหนดให้กิจชุนีต้องกราบไหว้กิจชุเมمبวงได้เพียงวันเดียว ในขณะที่คนอาจบวชมาแล้วหนึ่งร้อยพระอาทิตย์ ให้กิจชุนีไม่อาจบริภากิจชุไม่ว่าจะกรณีใด ๆ หรือข้อที่ไม่ให้กิจชุนีว่ากล่าวกิจชุ แต่กิจชุสามารถว่ากล่าวกิจชุนีได้ ย่อมอาจบ่อบังขึ้น ความด้อยสถานะกว่าในทางเพศที่สตรีมีต่อบุรุษแม้จะเข้ามาสู่คณะสังฆแล้ว

นอกไปจากครุธรรมแปดข้อที่แสดงให้เห็นโครงสร้างที่เหลือมลักษณะของข้อประพฤติปฏิบัติธรรมห่วงเพศทั้งนี้ และชายแล้ว เรายังสามารถอ่านพบเรื่องคล้ายๆ กันนี้ในเรื่องของอันตรายิกธรรม หรือการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เข้าสู่กระบวนการอุปสมบทเพื่อการเปลี่ยนสถานะเข้าสู่คณะสังฆ โดยแบบแผนของกฎติดตุตุกรรมนั้น ผู้ขออุปสมบทย่อมต้องไม่อยู่ในข่ายต้องห้ามลิบเจ็คประการ สำหรับสตรีที่ประสงค์จะบวชเป็นกิจชุนียังต้องได้รับการตรวจสอบคุณสมบัตินอกเหนือจากการบวชกิจชุอีก เป็นจำนวนสิบเอ็ดข้อ แผ่นอนนว่า การสอบสวนในเรื่องคุณสมบัติอย่างหลังนี้เป็นเรื่องเฉพาะของสตรีเพศ แต่ข้อกำหนดเพิ่มเติมดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีเป็นหลักฐานอยู่ในพระบาลี จึงน่าจะเป็นเรื่องของอรรถกถาขั้นหลังเลี่ยมหากว่าและแม้ประเด็นอันว่าด้วยทัศนคติในทางเพศของอินเดีย ยุคโบราณ ก็เป็นเรื่องที่จะต้องมีการศึกษาวิจัยให้ถ่องแท้ แน่ชัดกันต่อไป

กระนั้น แต่หลักฐานเท่าที่ปรากฏนี้ก็อาจถือได้แล้วว่ามีนัยแห่งความลักหลั่นกันอยู่ในเรื่องอำนาจการกลั่นกรองและกำกับดูแลสมาชิกในคณะสังฆของพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะกรณีห่วงบุรุษและสตรี

อย่างไรก็ตามเราก็ไม่อาจมองข้ามผลกระทบของพระพุทธศาสนาที่มีอิทธิพลต่อการออกเงยขึ้นของสถานะสตรีในสังคมชุมพุทธวีระต่อครั้งดีต่อไปได้ เพราะโดยนัยแห่ง

พุทธศาสนา ดังได้กล่าวแล้วว่าพระพุทธองค์ได้ทรงตรัสยืนยันว่า มនุษย์ไม่ว่าหญิงหรือชายสามารถปฏิบัติเข้าสู่มารคคลแห่งการตระสรุได้ทั้งลิน กับทั้งการตัดลินพระทัยอนุญาตให้ผู้หญิงสามารถเข้าสู่คณะสังฆได้แน่น นับเป็นการปฏิวัติโครงสร้างการรักด้วยในทางลัทธุกถึงขั้นรากรฐานที่เดียว แม้ขั้นตอนกระบวนการจะเข้มงวดและสถานะความลัมพันธ์ของกิจชุนีจะเป็นรองอยู่ในคณะสังฆ แต่เมื่อเข้ามาเป็นสมาชิกในพระธรรมวินัยแล้ว กิจชุนีก็ย่อมได้รับการเอื้ออำนวยให้มีปัจจัยเลี้ยงชีวิต โอกาสอันลั้งดวิเกกเพื่อการบำเพ็ญเพียรทางจิต และอิสรภาพอันปลดปล่อยจากเงื่อนไขข้อผูกพันในทางจารีตประเพณีและลัทธุก อันเนื่องมาแต่การบวชเท่าเทียมกับบุรุษที่ได้เข้ามาบวชเป็นพระกิจชุสังฆนั่นเอง

ทั้งหมดนี้ย่อมเป็นท่าที่สองประการที่พระพุทธศาสนาได้วางไว้สำหรับสตรี อันหนึ่งคือพระพุทธศาสนามองว่าสตรีก็มีความเท่าเทียมกับบุรุษได้ในการประพฤติปฏิบัติเพื่อการก้าวขึ้นบรรลุมารคคลและนิพพานอันเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดในทางศาสนา อีกอันหนึ่งนั้นก็คือสถานะของสตรียังถูกกำหนดให้อยู่ในลำดับรองในความลัมพันธ์ทางลัทธุกเมืองที่คณะสังฆ เหตุผลอาจจะเป็นพระ ในเวลา นั้นจารีตประเพณีในห้องถินอินเดียยังไม่เอื้ออำนวยให้พระพุทธองค์ทรงสามารถในการรับรองลิทธิของสตรีอย่างเสมอภาคกับบุรุษได้ เป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งอาจเป็นพระ ทรงเล็งเห็นความจำเป็นในการกำหนดอย่างเข้มงวดในเรื่องความประพฤติเกี่ยวข้องกันในระหว่างกิจชุและกิจชุนี ซึ่งเมืองจะเป็นบุคคลผู้ซึ่งตัดลินใจสละชีวิตในทางโลกหรือการครอกรเรื่องแล้วก็ตาม แต่ธรรมชาติอันติดตัวมนุษย์ก็เป็นสิ่งที่ต้องขัดเกลาให้เบาบางลงด้วยความแต่เวลาและความเพียรของบุคคล โดยอาศัยเงื่อนไขในทางธรรมวินัยแห่งพระพุทธศาสนา นั่นเอง

ขอแสดงความยินดีที่วันนี้เราได้มาพูดคุยกันถึงเรื่องของธรรมาและสันติภาพของโลก เรื่องนี้มีปัญหาอยู่มาก และเรายังไม่มีสันติภาพ ความรู้ทางธรรมะของเราก็ยังไม่พอ ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งที่ทำให้เราไม่มีสันติภาพ เดียวันนี้ในโลกเรามีอะไรมากมาย เหลือเกิน แต่สันติภาพก็ยังขาดไป ทำไม่พ้นเดียวันนี้เราก็มีเงิน, เครื่องจักรและมีมนุษย์ มีคนอยู่ แต่ยังขาดสิ่งสำคัญอยู่ย่างหนึ่งที่จะ

สมาริ เมื่อนั้นจึงจะประเสริฐความล้ำเร็จ เพราะสมาริจะช่วยให้มีการศึกษาถูกต้อง มีวัฒนธรรมถูกต้อง ศีลธรรมถูกต้อง ปัญหาต่างๆจะไม่มี จะมีแต่สันติภาพ

เดียวันนี้มันมีแต่ความล้มเหลว ความมีเปล่าในทางการสร้างสันติภาพ เปรียบเหมือนกับการตกปลา ยกขั้นมา ก็มีแต่เบ็ดกันน้ำไม่มีปลา หากเรามีความเป็นสมาริให้สำเร็จอยู่ในชีวิตจริงใจ พ่อเราตอก-

ค สาริเพื่อสันติภาพ

ทำให้โลกมีสันติภาพ แม้ว่าเราจะมีเงิน มีทุน มีเทคโนโลยี มีอะไรต่างๆ แต่ว่าในที่สุดก็ยังขาดความเป็นมนุษย์ที่ถูกต้อง เราจะต้องทำ หรือเห็นกันให้ประจักษ์ชัดว่า ในคนก็มีความเป็นคน ในความเป็นคนก็มีจิต ในจิตก็มีความเป็นสมาริ ไล่กันมาตามลำดับว่า เราจะมีอุปกรณ์ทุกอย่าง แล้วก็มีคน ในคนก็มีจิตมีใจ ในจิตใจก็ต้องมีความเป็นสมาริ เมื่อครบหลักทุกอย่างเหล่านี้ เราจึงจะสามารถสร้างสันติภาพ

สมาริเป็นจุดศูนย์กลาง ของความสำเร็จ ถ้าไม่มีสมาริ แม้แต่การศึกษาแล้ว วัฒนธรรม ก็เป็นไปไม่ได้ ไม่มีสมาริแล้วก็ไม่มีปัปสนา เพราะฉะนั้นต้องมี มาตามลำดับให้ถูกต้องว่า มีคน มีจิตใจ มีการศึกษา มีวัฒนธรรม และมีปัปสนา ในโลกปัจจุบันนี้มีแต่กลวง มีความหลอกหลวงด้วยความเห็นแก่ตัว ในทางเศรษฐกิจ ทางการเมือง ทางลัทธิ ทั้งหมดเป็นเรื่องหลอกลวง ไปเลี้ยงหมด เพราะความเห็นแก่ตัว ดังนั้นเรา จะต้องดึงเอาสมาริมาในมนุษย์ให้ได้ ให้อยู่ในจิตใจของมนุษย์เป็นประจำไว้ เราจะทำประหนึ่งว่า เราจะเบ็ดที่ดึงเอาความเป็นสมาริมาให้ได้ และจะทำให้โลกมีแต่ความเป็น

ปลา ก็จะได้ปลามาความปราถนา ถ้าเรามีสมาริแล้ว เราจะแก้ปัญหาได้ทุกอย่าง จะสนองความประสันต์ของลั่งสูงสุด เช่น พระเป็นเจ้า เป็นต้น ได้ตามที่ต้องการด้วยความมีสมาริของเรา ขอให้ลังเกดดูให้คิดว่า เดียวันนี้แม้แต่การศึกษา ก็เป็นหมัน การศึกษาอันใหญ่โตกว้างขวางยังเป็นหมัน ไม่น่ามาซึ่งสันติภาพ

สาริเพื่อสันติภาพ

เป็นป្រាសកាបែងការនាយកដ្ឋានពុទ្ធភាពកិច្ច

រាយអេឡិក វាកោករាជរាជ

កំណត់គម្រោងប្រជាធិបតេយ្យនាយកដ្ឋានពុទ្ធភាពកិច្ច

ដែលវានៅទី 4 នាយកដ្ឋានពុទ្ធភាពកិច្ច

នៃការសំណង់

“Creating Participatory Cultures”

ចំណែកគ្រប់គ្រងការសហការជាមួយអាជីវកម្ម

និងសំណង់នាយកដ្ឋានពុទ្ធភាពកិច្ច

ความเจริญทางวัตถุก็ยังไม่นำมาซึ่งสันติภาพ มีแต่ความมุ่นเฝ่าย เนื่องจากความเห็นแก่ตัวก็เลยไม่ต้องมีลิ่งที่เรียกว่า “สันติภาพ”

สมาริในที่นี่เรามาถึง องค์ประกอบทางจิตใจที่จำเป็นอย่างยิ่ง เช่น Concentration Mindfulness Wisdom เรา yang ต้องมีสมาริที่ทำให้ประกอบอยู่ด้วยธรรมะ ๓

อย่างนี้ เมื่อมีสมาธิได้ตามความต้องการแล้ว มุขย์ก็จะเป็นผู้มีประโยชน์คุ้มค่าคือมีทั้ง Peacefulness และ Usefulness ดังนั้นอยากจะขอให้สนใจให้ศึกษาเรื่องสมาธิให้มีความเข้าใจ ในการจะใช้สมาธิแบบที่เรียกว่า Well-versed ในการที่จะมีสมาธิในทุกแห่งทุกมุม

สำหรับผู้ที่ไม่เคยสนใจในเรื่องสมาธิ ก็อยากรู้ขอให้สนใจในหัวข้อสำคัญบางอย่างที่จำเป็นเกี่ยวกับสมาธิ ข้อแรกจะต้องมีความถูกต้อง

ความถูกต้องซึ่งจะเป็น Rightness, Correctness หรือ อะไรก็แล้วแต่ ความถูกต้องในข้อแรกคือ ความถูกต้องทางกาย กายถูกต้อง แม้แต่ลมหายใจ ลมหายใจล้นก็ถูกต้อง ลมหายใจยาวก็ถูกต้อง จัดให้ลมหายใจบุรุงร่างกายอยู่เป็นอย่างดี จะทำให้ความสงบระบับลงที่ร่างกายนั้น ความถูกต้องอันที่สองเป็นความถูกต้องทางจิต โดยเฉพาะสิ่งที่เรียกว่า Feeling คือ จะต้องมีปิติ ปราโมทย์ พ้อใจในความเมี้ยด แล้วมีความสุขสงบเงิน ทำให้รู้ว่ามีวัตถุปรุงแต่งอยู่ด้วย ความพอใจหรือความสุข(หมายถึงปิติ ปราโมทย์) ที่สุดจะช่วยลดความพอใจ ความสุขจะกว้างขึ้น ทำให้เกิดความพอดี ทำให้เกิดความสงบระบันในสิ่งที่จะมากระตุ้นจิตใจให้มีปิติหรือความสุข

ความถูกต้องหมวดที่สามเกี่ยวกับเรื่องจิตโดยตรง เราจะต้องมีความรู้สึกควบคุมพฤติของจิต จิตเป็นอย่างไรจะต้องมีความรู้สึกควบคุมมันได้ เราจะต้องเมี้ยดทำให้จิตบันเทิงด้วยความถูกต้อง ทำให้จิตมีปิติ ปราโมทย์ โดยขอบธรรม ทำจิตให้มีสมาธิ ให้ปล่อยลิ่งทั้งปวงที่ยึดมั่นถือมั่นอยู่ ขอสรุปความว่ารู้จักจิตทุกอย่าง และทำจิตให้ปราโมทย์บันเทิงได้ตามล้ำพัง การทำจิตให้เป็นสมาธิได้โดยอิสระ และทำจิตให้ปล่อยวางสิ่งเหล่านี้ หมวดที่สี่ของความถูกต้องคือ จะต้องมองเห็นรู้จักชัดเจนในความไม่เที่ยงในความเปลี่ยนแปลงของจิต ของสิ่งที่มันยึดมั่นถือมั่นอยู่เสมอ และต้องควบคุมการเปลี่ยนแปลงนี้ ให้คลายความยึดมั่นถือมั่นในความเปลี่ยนแปลง จนกระทั่งลื้นสุดความยึดมั่นถือมั่น และจะกล่าวได้ในที่สุดว่า เดียวนี้ได้สลัด

คืนปัญหาต่างๆหมดลิ้นแล้ว สรุปความสั้นๆว่า เราจะศึกษาเรื่องความยึดมั่นถือมั่น เมื่อยึดมั่นถือมั่นอยู่ เราจะมีความทุกข์ เราจึงต้องศึกษาเรื่องความยึดมั่นถือมั่นให้ถูกต้องให้เพียงพอ จนเห็นโทษของความยึดมั่น จนปล่อยความยึดมั่นออกໄไปได้โดยอัตโนมัติ

ในที่สุดเราจะรู้จักจิตที่มั่นว่า Vacuum mind หรือ Void mind จิตที่ว่า ไม่มีจับอารมณ์อะไรเอาไว้ เป็นจิตที่อิสระ เรียกโดยค่าที่เป็นเทคนิคก็ว่า “ไม่มีอารมณ์” “Voidness” และ “Vacuum” คือไม่มีอารมณ์ที่ยึดมั่นถือมั่นอยู่ว่าอะไร ไม่มี Attachment(ความยึดมั่นถือมั่น) ในสิ่งใด ในการมั่นว่าอะไร ทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย ทางใจไม่มีอารมณ์อะไร ขอให้ท่านทั้งหลายทุกคนพยายามทำความเข้าใจคำ่านี้ คือค่าว่า “ไม่มีอารมณ์” คือไม่ยึดมั่นถือมั่นอันใด แม้แต่อย่างใดอย่างหนึ่งในอารมณ์ 6 อย่างคือ รูป เสียง กลิ่น รส โภภูพะ ธรรมารมณ์

คำจำกัดความที่ยกขึ้นไปอีกหน่อยก็คือว่า มันไม่มีการตัดข่าย ไม่มีการเป็นไปและไม่มีอารมณ์ Factors(ปัจจัย) ทั้งสามเป็นความหมายของ “นิพพาน” ด้วยอำนาจของความเป็นสมาธิความเป็นสมาธิ เราสามารถที่จะมีสิ่งสูงสุดคือสิ่งที่เรียกว่า “นิพพาน” มีได้ตั้งอยู่ มีได้เป็นไปและมีได้มีอารมณ์ เป็นอันว่าในจิตของคนธรรมดำเนินมีความเป็นสมาธิไม่มีความมั่นคง ไม่หยั่งรากลงไปในสิ่งที่ควรจะหยั่งราก เมื่อยังกับเมล็ดผลไม้เมล็ดหนึ่ง พ่อเล่นไปในดินเมล็ดมันก็แตก แตกออกมามาเป็นหน่ออ่อนๆก่อน แล้วก็เป็นราก เป็นรากฟอยและเป็นรากทุกๆรากจนสมบูรณ์ ตันไม้ตันนี้ก็ตั้ง

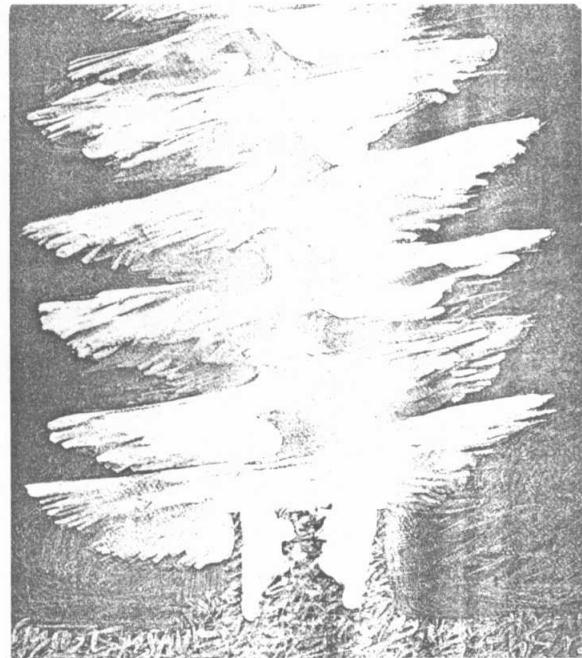
● ●

ขอให้เราเมจิตเป็นสุหาร อย่างที่กล่าวมาแล้วนี้

๒ Concentration Mindfulness ॥๒: Wisdom

เป็นองค์ประกอบเพียงสัก ๓๐๐ คน หรืออย่างมากก็ ๕๐๐ คน โลกนี้ก็จะมีสันติภาพ ไม่ต้องมีเป็นร้อยๆ ล้านคนหรอง

● ●

เช่น เรื่องกาม เรื่องกิเลส เรื่องความเห็นแก่ตัว มันพอใจในการแสวงหาเครื่องมือเพื่อเห็นแก่ตัว และเอาเปรียบผู้อื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งกาม มันพอใจในการ ก็สูญเสียความเป็นสามาธิมดลินไม่มีเหลือ ความเป็นสามาธิทำให้มีวิปัสสนา มี Wisdom เมื่อมีวิปัสสนาหรือ Wisdom แล้ว มันจะกำจัดความเห็นแก่ตัวให้หมดลืนไป ไม่มีผู้เห็นแก่ตัว ก็จะมีสันติภาพได้โดยง่าย

ผู้ที่มี Wisdom แล้ว มีวิปัสสนาแล้ว ก็ไม่เห็นแก่ตัว ไม่แสวงหาเครื่องมือที่จะเอาเปรียบหรือได้เปรียบ มันก็ไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ทางการเมือง ทางลัทธม เพราะไม่เห็นแก่ตัว เดียวเนี้ฆามีกันเดียวจิใจที่เห็นแก่ตัว มันจึงเต็มไปด้วยชัพพลายและดีมานด์ที่เห็นแก่ตัว แสวงหาเครื่องมือที่จะเห็นแก่ตัว และแสดงงบทบาทแก่กัน ดังนั้นการเศรษฐกิจก็เห็นแก่ตัว การเมืองก็เห็นแก่ตัว การลัทธมก็เห็นแก่ตัว โลกนี้ไม่มีสันติภาพ ขอให้สามาธิกลับมา และมีวิปัสสนา มี Wisdom ก็หมดความเห็นแก่ตัว โลกนี้ก็จะมีแต่สันติภาพ และความเป็นประโยชน์โดยส่วนเดียว เป็นอันว่าหมดปัญหาดังนั้นขอให้เราทุกคนสมบูรณ์ด้วยสามาธิ และก็จะนำไปสู่วิปัสสนาหรือ Wisdom ปัญหาทั้งโลกก็จะหมดไป ขอให้ทุกคนมีจิตเป็นสามาธิ และมีวิปัสสนา และจะมีแต่ความถูกต้อง และสันติภาพโดยประการทั้งปวงอย่างแน่นอน ขอให้โลกประพฤติความสำเร็จในการใช้สามาธิเป็นเครื่องมือ ทำให้มีแต่สันติภาพและสันติสุขอยู่ทุกทิพาราตรีเทอญ

อยู่ได้โดยแน่นแฟ้น แน่นหนา ได้มั่นคงสมบูรณ์ เรียกว่า มีความสมบูรณ์แห่งการตั้งมั่น คือความสมบูรณ์ของสามาธิ นั่นเอง ลงนึกถึงต้นไม้ต้นใหญ่ต้นหนึ่ง เมื่อมันสมบูรณ์ ออกറากแล้ว มีทุกอย่างสมบูรณ์แล้ว มันก็มีความมั่นคง นี่ คือความที่มีสามาธิมั่นคงครบถ้วนทุกอย่าง เดียวเนี้ยวเรามีแต่ สามาธิเด็กเล่น ไม่มีความมั่นคงอะไร มันไม่มีความเป็นสามาธิ ไม่มี Concentration ไม่มี Mindfulness และไม่มี Wisdom ถ้าครบถ้วนอย่างนี้จะมีความมั่นคง แสดงถึงที่สุดแห่งความมีสามาธิโดยประการทั้งปวง

ถ้าไม่มีสามาธิที่แท้จริงอย่างที่ถูกต้องแล้ว การศึกษา ทั้งหมดก็ไม่มีราก วัฒนธรรมก็ไม่มีราก ศีลธรรมและจริยธรรมก็พลอยไม่มีรากไปด้วย มันก็เลยล้มกันหมด เพราะฉะนั้นขอให้นึกถึงลิ่งที่สำคัญที่สุดคือความที่จิตเป็นสามาธิ และมีบุคคลที่ถูกต้อง ซึ่งจะบันดาลให้เกิดสันติภาพได้ คือเมียทั้งสันติภาพและความถูกต้อง ทั้ง Peaceful และ Useful คือความหมายของการมีสามาธิที่สมบูรณ์ ขอให้เรามีจิตเป็นสามาธิอย่างที่กล่าวมาแล้วนี้ มี Concentration Mindfulness และ Wisdom เป็นองค์ประกอบเพียง สัก ๓๐๐ คน หรืออย่างมากก็ ๕๐๐ คน โลกนี้ก็จะมีสันติภาพ ไม่ต้องมีเป็นร้อยๆ ล้านคนหรอง มีมนุษย์ที่ถูกต้องคือมีสามาธิเพียง ๓๐๐-๕๐๐ คน โลกนี้ก็จะมีสันติภาพได้ โดยอำนาจของจิตที่เรียกว่าสามาธิจะบังคับให้คนไม่ก่อรอยคนมีสันติภาพได้

เดียวเนี้ยวไม่มีบุคคลที่มีจิตเป็นสามาธิ มันก็ไปบุชา ลิ่งที่ไม่เป็นสามาธิ ไปพอใจ ไปบุชายกย่องลิ่งที่ไม่เป็นสามาธิ

คนรุ่นใหม่ กับ จริยารถทาง เพศ ใน สังคมไทย

‘อรชุน’

นิตยสารไทย ฉบับวันที่ ๕ เมย.๓๖ ได้รายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ละท้อนปัญหาจريยธรรมทางเพศ ซึ่งได้รับการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากมาย และแสดงถึงแนวโน้มที่เลวร้ายของระดับจริยธรรมในสังคมเมริกัน

เรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นที่เมืองเลคคูด มลรัฐแคลิฟอร์เนียร์ สหรัฐ โดยกลุ่มวัยรุ่น ระดับโรงเรียนมัธยมกลุ่มหนึ่ง ที่เรียกชื่อกลุ่มของพวกเขาว่า “กลุ่มสเปอร์ โพสต์” กิจกรรมของพวกเขานี้คือการพยายามแข่งขันกันทำสถิติในการร่วมเพศกับผู้หญิง เพื่อมาอวดเพื่อนสมาชิก และเนื่องจากบรรดาหนุ่มรุ่นกระหงเหล่านี้ ล้วนเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีชื่อเสียงในหมู่นักเรียนมัธยม ทำให้แม้แต่ทามี โคว์เกอร์ นักเรียนหญิงผู้เกิดรักชอบสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มสเปอร์ โพสต์ และได้มีเพศสัมพันธ์กับเขา ถึงกับเชือฟังยอมที่จะร่วมเพศกับเด็กชายคนอื่น ๆ ที่เพื่อนชายเดอพามาด้วย เพราะนักจากเดอจะรักษาอย่างจริงจังแล้ว เรื่อยรู้สึกว่าการกระทำเช่นนั้นอาจจะทำให้เธอเมื่อชื่อเสียงมากขึ้นก็ได้

อย่างไรก็ต่อเม็ดกันเรียนหญิง ๗ คน ได้ร่วมกันแจ้งข้อหาต่อเด็กชายกลุ่มดังกล่าว แต่น่าประหลาดใจที่คณะกรรมการห้องถันกลับรับฟ้องดำเนินคดีกับเด็กชายเพียงคนเดียว ฐานที่เขามีเพศสัมพันธ์กับเด็กหญิงอายุ ๑๐ ขวบ และปล่อยเด็กอีก ๗ คนที่จับตัวมาไป

เรื่องดังกล่าว ทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในหมู่ผู้ปกครองเด็กในเมืองเลคคูดที่รู้สึกไม่สบายใจกับค่านิยมของวัยรุ่นกลุ่มดังกล่าว แต่ขณะเดียวกันพ่อแม่ของเด็กในกลุ่มสเปอร์ โพสต์เอง กลับไม่รู้สึกยี่หระอะไรกับพฤติกรรมของลูกชายเช่น โคนลัตเตอร์ เบลเมน พ่อของ ดานา เบลเมน สมาชิกผู้ก่อตั้งกลุ่มผู้คุยไม้อวดว่า เขายังไงเด็กติดมีเพศสัมพันธ์กับเด็กหญิงไม่เข้าหน้ากันมาแล้วอีก ๖๓ ครั้ง กล่าวว่า “มันเป็นเรื่องธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นเมริกัน” ขณะที่เด็กในกลุ่มนี้มีความต้องการทางเพศสัมพันธ์กับเด็กหญิงเหล่านี้อีกว่า ‘ผู้หญิงพากนี้เหมือนเศษสวะ’ เอื้อเช่นเดียวกันที่เด็กหญิงเหล่านี้ช่างไม่รักนวลลงส่วนตัวเอาเสียเลย และเชื่อไม่คิดว่าพฤติกรรมของคนน่าเป็นเรื่องที่น่าเสียหายเชอกล่าวว่า “ก็มันเป็นเรื่องของชีวิตรูปแบบเด็กนี่”

ในขณะที่ผู้ว่าเมืองเลคคูดรู้สึกเป็นห่วงเป็นใจต่อค่านิยมที่เลื่อมเสียที่เด็กได้รับการปลูกฝัง แต่ผู้ปกครองและครูบางคนกลับไม่เห็นเป็นเรื่องใหญ่โตอะไร และเด็กชายเหล่านี้ก็ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากเพื่อน ๆ เมื่อถูกปล่อยตัวกลับมา

รายงานขึ้นดังกล่าวสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมทาง

เพศที่เบี่ยงเบนไป ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจาก การที่เราไม่มีมาตรฐานหรือจริยธรรม ได้ๆ ที่ได้รับการยอมรับกันทั่วไป ที่จะสามารถใช้ตัดลินความถูกต้องในเรื่องดังกล่าวได้ ซึ่งหากปล่อยไว้โดยไม่พยายาม เยียวยาแก้ไข วัยรุ่นหรือผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น สมัย คงเป็นตัวแทนสืบทอดค่านิยมทาง เพศที่ฟอนเฟะบางประการไปด้วยแน่

ด้วยเหตุดังกล่าวทางอาชรมวงศ์สินิทจึงได้จัดงานสัมมนา “คนรุ่นใหม่กับ

จริยธรรมทางเพศในสังคมไทย” ขึ้นเมื่อวันที่ ๓-๔ เมย. ที่ผ่านมา เพื่อจะค้นหาคำตอบของปัญหาดังกล่าว ในวันแรกของการสัมมนา วิทยากรได้บรรยายให้เห็นถึงการเปลี่ยนไปของพฤติกรรมทางเพศของคนรุ่นปัจจุบัน ซึ่งได้ทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ มาmany โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อชาย-หญิงมีเพศสัมพันธ์กัน ขณะที่ยังไม่พร้อมจะรับภาระที่จะเกิดตามมาหรือโดยไม่คำนึงถึงเจ้าตัวและเพื่อน รวมทั้งปัญหาความล่าล่อนทางเพศและการติดเชื้อเอชไอวี

ต่อสาเหตุของปัญหาเหล่านี้ วิทยากรส่วนใหญ่มีความเห็นร่วมกันว่า มาจากการขาดซึ่งจริยธรรม หรือมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติที่ดีงาม และอาจจะกล่าวได้ในแบบนี้ว่า คนรุ่นใหม่ในปัจจุบันได้สร้างมาตรฐานใหม่ สำหรับพวกเขานะเช่นมาเอง เพื่อสร้างความชอบธรรมต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเขาทั้งสอง โดยไม่คำนึงปัจจัยทางสังคมที่นอกเหนือจากนั้น

“ความยุติธรรมของเขาอยู่ที่ความสมัครใจของทั้งสองฝ่าย ซึ่งลดจากความเป็นเรื่องของสังคมมาเป็นเรื่องของปัจจัยสองคน เขาไม่สนใจว่าสังคมจะมองเขาว่าอย่างไร นี่คือมาตรฐานของคนรุ่นใหม่ในการมองว่า yutidhomหรือไม่ yutidhom ดีหรือไม่ดี งานหรือไม่

งาน” อ.นงเยาว์ เนารัตน์ อาจารย์
สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่กล่าว

“(พระฉะนั้น) ความสัมพันธ์ทางเพศจึงไม่ใช่เรื่องของสังคมอีกต่อไป (แต่) กลายเป็นเรื่องของปัจจัย... เพศสัมพันธ์จะสนอง(ความต้องการในเชิง) ปัจจัยมากขึ้น” นักธรณรังค์เพื่อสิทธิมนต์รัตน์กล่าวสรุปถึงสาเหตุการเพิ่มขึ้นของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

ปัญหาจริยธรรมทางเพศ ยังໂຍງໄປສู่ปัญหาค่านิยมที่ไม่เสมอภาคทางเพศด้วย เนื่องจากจริยธรรมทางเพศที่ยอมรับกันทั่วไปในสังคม เกิดจากการครอบงำของแนวคิดที่ชัยเป็นใหญ่เหนือฝ่ายหญิง ซึ่งต่อมาพัฒนาเป็นกรอบการมองของค่านิยมแบบทวิมารฐานต่อสตรี

“สังคมจะสอนให้ผู้หญิงต้องหักหลังล้วงตัว ในขณะที่ผู้ชายไม่ต้อง คำรามที่ว่า พระหมูธรรมย์(ของสตรี)ยังมีความสำคัญอยู่หรือเปล่า ก็สืบเนื่องมาจากค่านิยมแบบนี้ และยังรวมไปถึงปัญหาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานอีกด้วย” อ.ครีสว่าง พ่วงศ์แพทย์ นักพัฒนาอาชญาลู่สู่ครัวหอดในเรื่องเด็กและสตรีมานานให้ความเห็น

อาจารย์ยังกล่าวต่ออีกว่า ค่านิยมเหล่านี้เองที่กลایเป็นพื้นฐานสำคัญของการอุกฤษฎาภัยที่ไม่ดังอยู่บนความเสมอภาคทางเพศ ถึงแม้ว่ากฎหมายจะเน้นการมีคู่ผัวตัวเมียเดียว ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกต้องดีงามตามจริยธรรมทางเพศแบบเดิมก็ตาม แต่ในเนื้อหาກ่อปร้าด้วยเรื่องของอคติทางเพศอย่างเห็นได้ชัดเจน ดังกฎหมายการหย่า ซึ่งฝ่ายสามีจะขอหย่าจากภรรยาได้ง่ายกว่าการที่ภรรยาจะขอหย่าจากสามี เนื่องจากฝ่ายภรรยาเมืองนอกให้เพิ่มขึ้นที่จะต้องพิสูจน์ให้ได้อย่างชัดเจนถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของสามี จึงจะสามารถขอหย่าจากสามีได้ ขณะที่ฝ่ายสามีสามารถอ้างเพียงข้อกล่าวหาเพื่อฟ้องหย่าได้

อดีตทางเพศที่วิพากษ์กันในวันแรก นำไปสู่การตั้งค่าตามของอ.ธีรนาถ ภานุจันอักษร นักต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี และอาจารย์จากค่ายจุฬาในการสนทนาวันต่อมา เธอเริ่มจากการให้ทัศนะว่า การแต่งงานเหมือนกับการขายสตรีให้ไปมุกขาดอยู่กับผู้ชายคนหนึ่ง ดังนั้นการที่สตรีผู้หญิงต่อพฤติกรรมของสามีคนใหม่ได้และขอหย่าเพื่อจะแต่งงานใหม่อาจจะถูกมองว่าไม่ใช่ผู้หญิงที่ดีนัก แต่ขณะเดียวกันหากมีสตรีผู้ที่ยอมจำนำด้วยมาตรการ โดยไม่ขอหย่าขาดจากสามี แม้ว่าเขายังคงมีความร้ายอย่างไรก็ตาม สังคมภายนอกจะมองเป็นเรื่องที่ดีให้หรือ เนื่องจากผลประโยชน์ที่ตามมาอาจจะมีมากกว่าเดิม เพราะอย่างน้อยที่สุดลูก ๆ ของพวกเขาก็จะต้องเข้มข้นรับทราบค่านิยมที่มีอคติทางเพศ และกลยุทธ์บุรุษผู้บ่มแหง หรือสตรีผู้ยอมจำนำได้เช่นกัน

ในฐานะที่เป็นนักเศรษฐศาสตร์การเมือง อ.ธีรนาถยังได้มองไปถึงบริบททางสังคมเศรษฐกิจภายในได้โครงสร้างระบบตลาด ซึ่งมีผลทำให้การตีความเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศยุ่งยากขึ้นไปอีก และที่สำคัญมันได้ทำให้เกิดลิ่งที่อาจารย์เรียกว่า “ความฉ้อฉลทางเพศ” หรือ การใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์ระหว่างเพศ เพื่อตอบสนองความต้องการในเชิงเศรษฐกิจ ด้วยอย่างที่เห็นชัดเจนที่สุด

คือการเกิดขึ้นของโลเกโน่ หรือการให้บริการทางเพศในรูปแบบอื่นๆ

ในระบบตลาดที่ทุกฝ่ายทุกอย่างสามารถซื้อขายกันได้หมด(ดังนั้น)แม้แต่บริการความบันอุ่น ก็ถูกนำมาขายด้วย เมื่อคุณเข้าไปนั่งในบาร์ในคลับ จะมีผู้หญิงมาค่อยให้บริการนั้นแต่ขายไปขายมาบันทึกันได้ด้วยแค่นั้น มันขายหักคนเลย ขายชีวิตกันเป็นชั่วโมงๆ” อาจารย์กล่าวถึงรูปธรรมปัญหาด้วยความอุดอัดใจ

และภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมนี้เอง ที่ค่านิยมที่ไม่เสมอภาคทางเพศ ยังถูกนำมาเป็นข้ออ้างเพื่อการเอาเบรียกันได้อีก ดังเช่น ความไม่เท่าเทียมเรื่องค่าแรงระหว่างชาย-หญิง หรือปัญหาการลาคลอด ๙๐ วัน ซึ่งอาจารย์เสนอว่า

“ในการที่จะจัดการจริยธรรมทางเพศ หรือการจัดการกตัญญูฯ เอารัคເອາແບຮີນທາງເພດ ເຊື່ອໃຫ້ທາງเศรษฐกิจการเมืองมีความสำคัญต่อการอธิบายเรื่องนี้อย่างมาก เหมือนอย่างเรื่องแรงงานที่เรียกร้องค่าจ้างที่เท่าเทียม หรือการลาคลอด เข้าใจจะใช้ค่านิยมความไม่เสมอภาคทางเพศมาเพื่อจ้างแรงงานหญิงในราคากูก หรือเรื่องการลาคลอด ๙๐ วัน นายจ้างก็จะอกรมาพูดว่าเขามีเมียนจาย สำนักประกันสังคมต้องจ่าย เขายังไม่ยอมรับผิดชอบร่วมกันในส่วนนั้น”

มาตรฐานจริยธรรมทางเพศกับปัญหาความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ จึงเป็นเหมือนปัญหาลูกโซ่ที่เชื่อมต่อกัน การแก้ไขปัญหาจริยธรรมทางเพศ จึงไม่อาจดีเด่นการพิจารณาถึงค่านิยมซึ่งขยายเป็นใหญ่ด้วย ดังนั้นการใช้กรอบมาตรฐานจริยธรรมทางเพศอันใดอันหนึ่ง อาทิ การมองจากในแง่มุมของจารีตประเพณีเพียงด้านเดียว อาจทำให้การอธิบายปัญหาค่านิยมทางเพศในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และไม่สามารถหาทางออกได้

บทบาทศาสนาในการปกป้องเด็ก ตามระเบอบรัฐบาลไทย

นุชรี ครรภ์โรจน์

เมื่อว่าประชาธิปไตยไทยจะมีอายุครบ ๖๐ ปี ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่คร่าวหนอดในสังคมโลกมาอย่างโชคดี แต่เมื่อทันกลับไปพิจารณาความต่อสู้ทางการเมืองในเนื้อท้องประเทศก็พบว่าประชาธิปไตยไทยไม่ต่างอะไรกับเด็กวัยรุ่นที่เพิ่งออกจากโรงเรียนรู้โลกได้ไม่นานนัก เพราะต้องหากอยู่ในวงจรอาชญากรรมแห่งอำนาจเจ้าของภารกิจ ๔๐ ปีเต็ม

ข้อสังสัยที่ว่าพัฒนาการประชาธิปไตยที่ผ่านมาคนไทยได้อย่างนี้ ถูกตั้งขึ้น เพื่อพยายามค้นหาคำตอบร่วมกันในหมู่ศาสนาทั้งที่เป็นชาวพุทธ คริสต์ และอิสลาม

ผู้จัดงานสัมมนา “บทบาทศาสนาในการปกป้องเด็กตามระบบของประชาธิปไตย” ขึ้นเมื่อวันที่ ๑๒-๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ณ ศูนย์อบรมท่าคูม จ.อุดรธานี การสัมมนาครั้งนี้เป็นผลลัพธ์เนื่องจากการสัมมนาเรื่อง “บทบาทศาสนาต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประชาธิปไตย” ซึ่งจัดขึ้นในบ้านพักพื้นพูดใจชาเช-

เลียน หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ เมื่อเดือนสิงหาคม ศกที่แล้ว

ประเด็นเรื่อง พัฒนาการของประชาธิปไตยไทยตั้งแต่ช่วงปฏิรูปการปกครองแผ่นดินโดยคณะกรรมการในปี พ.ศ.๒๕๗๕ ถึง ๑๔ตุลาคมพ.ศ.๒๕๖๖ ได้ถูกมองให้เป็นหน้าที่ของอ.จ.รัล ดิษฐากิชัย ในการค้นหาคำตอบว่า เทศที่ดีอำนาจตามระบบของประชาธิปไตยจึงไม่ตกถึงมือราชฎรโดยแท้จริงเสียที่ ซึ่งอาจารย์จรัสได้

เสนอข้อสรุปที่น่าสนใจไว้ว่า

๑. ฐานะของประชาชนในการเมืองในการออกแบบชั้นหลังจากเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ครั้งแรกที่คนธรรมดามาญี่ปุ่นสามารถทำให้รัฐบาลแพ้ด้วยการที่กองปราบอำนาจจำนวนมากกว่า ๑๖ ปีเต็มต้องล้มครืนลงได้

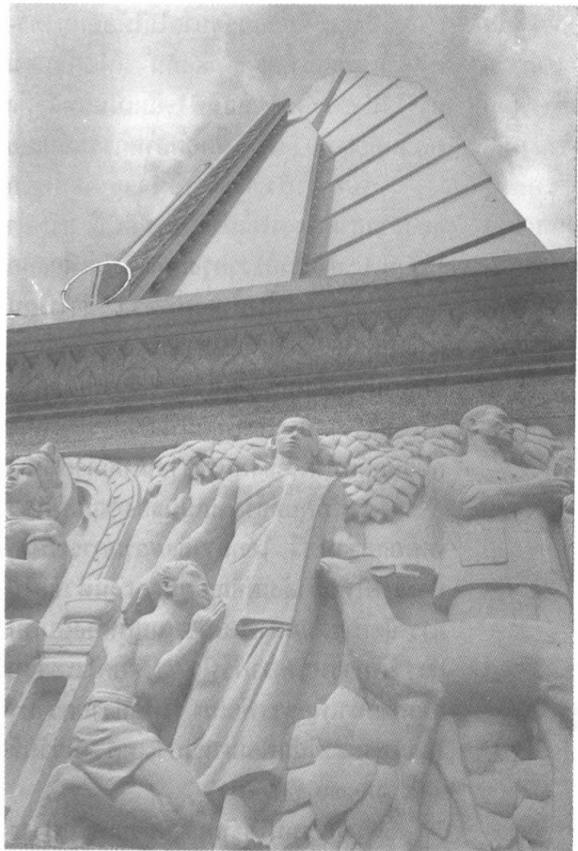
๒. เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ประชาธิปไตยไทยที่เปิดทางอย่างกว้างขวางให้ประชาชนทั่วประเทศเข้าสู่เวทีทางการเมือง

๓. เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคมทำให้เกิดความอ่อนแองในโครงสร้างและกลไกของรัฐรวมถึงกองทัพ ซึ่งทั้ง ๓ ประเด็นนี้เป็นผลให้ฐานะของประชาชนในระบบประชาธิปไตยค่อยๆ สูงขึ้น รัฐบาลต้องฟังประชาชนมากขึ้น และประชาชนได้รับการประกันสิทธิเสรีภาพทางการเมืองมากขึ้น

ด้วยจากนั้น อ.นิรันดร์ กุณฑานันธ์ ได้เปิดประดีนเหตุการณ์หลัง ๑๔ตุลาคมถึงช่วงพฤษภาคมพิมพ์เติมว่า ตั้งแต่ช่วง ๑๔ ตุลาคมเป็นต้นมา ได้เกิดเหตุการณ์นองเลือดกลางถนนราชดำเนินอีก ๓ ครั้ง รัฐบาลเข่นฆ่าประชาชนโดยไม่มีการพิพากษา ซึ่งสวนทางกับความเชื่อทางศาสนาที่ถือหลักธรรมชาติป่าไม้ และสันติวิธี ท่านอาจารย์ได้ตั้งคำถามฝ่ายไว้ให้เหล่าศาสนาทุกันพิจารณาว่า “เมืองไทยเป็นเมืองพุทธแต่ทำไมจึงมีการใช้ความรุนแรงสูงมากเช่นนี้”

ประชาธิปไตย ถือหลักแห่งเสรีภาพ เสมอภาค และภารträภาพ แต่เท่าที่ผ่านมา เมืองไทยยังมีการปิดกั้นเสรีภาพทางความคิด และการแสดงออกของประชาชน คนไทยยังมีความไม่เสมอภาคในทางการเมืองและเศรษฐกิจ(การกระจายรายได้)อยู่มาก ภารträภาพหรือความเอื้ออาทร เป็นที่เป็นองในหมู่ชาวไทยดูผู้ที่ด้อยโอกาสอย่างมีอย่าง เรายังมีโสแกนเด็ก คนแก่ยังถูกทอดทิ้ง และเด็กยังต้องกินดิน หลังจากที่รัฐบาลปล่อยเปริ่มคำแนะนำนโยบายการเมืองนำการทหาร และทำการโดยเดียวพร้อมกับความมั่นคง ทันมาให้กับนโยบายนิยม นำประเทศสู่การเป็นประเทศอุดสาಹกรรมใหม่ ความชัด

**การแก้ปัญหากระบวนการประชาธิปไตย
จังหวะเปิดให้มีการเลือกตั้งในทุกระดับ
ให้ประชาธิปไตยรับรู้ข่าวสารทางการเมือง
อย่างเป็นอิสระและด้วยภาษาไทย
กระบวนการจัดการให้ประชาธิปไตย
ปกป้องเด็กและกำกับประชาธิปไตย
สามารถพัฒนาอย่างได้ดีที่สุด**

แยกในอุดมการณ์ทางการเมืองได้แปรเปลี่ยนเป็นความขัด
แย้งทางเศรษฐกิจ เกิดปัญหาคนชนบทหลังให้เลี้ยงเมือง สลัม
และลึ่งแวงคล้อมเป็นพิษ เกิดสังคมแยกชั้นชั้นระหว่าง
ชนชั้นกลางและชาวบ้าน แยกที่ทำกิน

การรัฐประหารเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา
เป็นความพยายาม ที่พลังฝ่ายอนุรักษ์นิยม(ทหาร)รู้สึกว่า
ตนเองสูญเสียอำนาจ จึงได้พยายามหักเหลี่ยมกลับเพื่อยืด
อำนาจคืนจากประชาชน แต่การปฏิวัตินั้นเป็นเรื่อง
พิศดารสูง และผู้นำบังแหกคัยต้นเองในเรื่องความไม่ซื่อสัตย์
ดังคำกล่าวที่ว่า “ยอมเสียลัตต์เพื่อชาติ” อันผิดหลักคือคำ
สอนทางศาสนา เป็นเหตุให้ประชาชนลุกขึ้นมาต่อต้านจน
เป็นเหตุให้พลเอกสุจินดา คราประยูร ต้องแพ้เกมส์ทาง

การเมืองเมื่อเลือกตั้งแล้วก็หายไป

การแก้ปัญหากระบวนการประชารัฐไทยจึงน่าจะเปิดให้มีการเลือกตั้งในทุกระดับ ให้ประชาชนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอย่างเป็นอิสระ ปรับปรุงกลไกของรัฐและชาวบ้านให้มีความสมบูรณ์ เปรียบเสมือนภาพพจน์ของการเลือกตั้งและการประท้วงให้ดีขึ้น และต้องพยายามกระจายอำนาจ ให้ประชาชนปกครองตนเอง จัดให้มีการปฏิรูปที่ดินและปฏิรูปการเกษตรแบบผสมผสานหรือวนเกษตรแทนเกษตรแบบบริวาร เพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด

ในช่วงบ่ายคุณสมพจน์ สมบูรณ์ และ อ.สมฤทธิ์ นามชินมา ผู้แทนจากฝ่ายคริสต์และพุทธ ได้มาเสนอมุมมองที่แตกต่างกันของแต่ละศาสนาในเรื่องประชารัฐไทยในวิถีชาวบ้าน ทางฝ่ายคริสต์เห็นว่าประชารัฐไทยคือความร่วมมือระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า และความรักเป็นรากรฐานของประชารัฐไทย ขณะที่ทางฝ่ายพุทธมองว่าประชารัฐไทยที่แท้จริงต้องมาจากห้องถัง และการที่อำนาจประชารัฐไม่อยู่ในมือประชาชนโดยแท้จริง เนื่องจากประชาชนรู้สึกประชารัฐไทยเพียงผิวเผินไม่รู้ผลได้ผลเสียจากการเมืองประชารัฐไทย ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทที่แท้จริงของตน มองและนักการเมืองอย่างถูกต้อง

หัวข้อการสนทนาในภาคบ่ายของวันนี้จึงได้เชื่อมโยงกับหัวข้อในวันถัดมาที่อภิปรายในประเด็น การกระจายอำนาจการปกครองกับวิถีชีวิตชาวบ้าน โดยมีวิทยากรจากห้องถัง ๒ ท่านและคุณไฟโรมน์ พลเพชร ผู้จัดการสมาคมลิทธิสื่อภาพแห่งประเทศไทย วิทยากรได้เล่าถึงสภาพปัญหาความไม่เป็นประชารัฐไทยในโครงสร้างของสภากتابลคลอดจนความพยายามผลักดันให้สภากتابลเป็นนิติบุคคล เพื่อประชาชนจะได้สามารถบริหารจัดการงบประมาณให้สอดคล้องกับความต้องการของห้องถังได้อย่างถูกต้อง ไม่ต้องพยายามรับคำสั่งจากกระทรวงมหาดไทย

ในภาวะวิกฤตเช่นที่ผ่านมา ศาสตร์นิกรวจasseสังคมบทบาทเช่นไรในเมื่อกฎหมาย พรบ.ของห้อง ๓ ศาสนากำหนดห้ามไม่ให้ศาสนายุ่งเกี่ยวกับการเมือง แต่ในทางปฏิบัติรัฐบาลใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือในการสร้างความชอบธรรมให้กับการถือครองอำนาจของรัฐ เช่น ศาสนิกรวจasseบทบาทเพียงผู้สืบสานพิธีกรรม หรือควรเป็นสติปัญญาให้กับสังคมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านในให้แข็งแกร่ง คำถามนึงจะต้องฝ่าไว เพราะคนที่จะตัดสินได้ว่าประชาชนมีความพร้อมที่จะปกครองตนเองได้แล้วหรือยังนั้น น่าจะเป็นตัวของประชาชนเอง มิใช่รัฐบาล

บุก มหนท่องกัน ดับการจัดการทรัพยากรน้ำ

“ชลัมพ์”

ขณะที่ยุทธการส่งความแย่งชิงน้ำเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างประเทศ ดังคำกล่าวที่นายบูโธรส กานิ รัฐมนตรีต่างประเทศอียิปต์กล่าวไว้ว่า “ส่งความครั้งต่อไปในภูมิภาคของเราระเป็นการต่อสู้กันเพื่อน้ำในแม่น้ำในล็อด ในไช่เพาะสาเหตุทางการเมือง” ไทยเราก็หนีไม่พ้นภาวะคุกคามของส่งความแย่งชิงน้ำกันภายในเช่นเดียวกัน เมื่อน้ำในเชื่อมภูมิพลและเชื่อมลิวิกิตต์ ๒ เชื่อมใหญ่ที่หล่อเลี้ยงชีวิตประชาชนในภาค

กลางลดต่ำลงถึงขีดสุดในรอบ ๗๐ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลจึงสั่งให้ข้าวนาดปริมาณการทำประจําลง แต่ขณะเดียวกันรัฐบาลไม่ได้ออกมาตรการในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เพื่อควบคุมการใช้น้ำของสนามกอลฟ อันเป็นแหล่งคึ่งคุกนักท่องเที่ยว หรือภาคอุตสาหกรรมอื่นเลย

เมื่อเจ้าพระยาอ่อนเป็นสายเลือดหลักของชาวภาคกลางได้เน่าเสียลง น้ำที่จะนำมาใช้ทำน้ำประปาให้กับชาวกรุงเทพฯ จึงไม่เพียงพอ เป็นเหตุให้ต้องผันน้ำจากที่ต่างๆ มาให้คนกรุงเทพฯ ใช้ ซึ่งส่วนท้องภาคใต้ก็ต้องขาดแคลนน้ำไปทั่วทุกทัวร์แหง อหิวาตโครคซึ่งได้หายไปจากประเทศไทยมาแล้วซึ่งวะยะหนึ่ง ก็หวานกลับมาคร่าชีวิตประชาชนไปอีกรอบๆ

อารัมภบทั้งตันเป็นของคุณปืนแก้ว เหลือองอรามศรี ได้กล่าวถึงสถานการณ์นี้ว่า “ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่นี้ เป็นหัวข้อในการเปิดการสัมมนาเรื่อง “ชุมชนห้องถังกับการจัดการทรัพยากรน้ำ” โดยคณะกรรมการศาสนาเพื่อการพัฒนา เพื่อความรวมรั้งให้กับพระสังฆนักพัฒนาทั่วประเทศ เมื่อวันที่ ๒-๕ เมย.๓๖ ที่ผ่านมา

กิจกรรมนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมจาก ท่านพระครูเกษมธรรมรังษี เจ้าอาวาสวัดสุทธาวาส ต.โนมถ่าย อ.ไขยา จ.สุราษฎร์ธานี ในการอื้อเพื่อสถานที่พร้อมด้วยศิษยานุศิษย์และชาวบ้านจาก ๖

หากเมื่อใดข่าวบ้านสามารถ ควบคุมการใช้ทรัพยากร ในลุ่มน้ำของตนเองได้ ประหารปัตยย่อหน่วยกิดขึ้น เพรา: ประหารปัตยไม่ไป เพียงแค่การเลือกดัน

๑. ป่าพaru เป็นป่าดิบชื้นเขตร้อนประเภทหนึ่งที่เกิดบนพื้นที่พรุอันเป็นที่อุ่นต่ำมีสภาพเป็นแอ่งน้ำจืดซึ่งติดต่อกันข้างๆ กัน ล้วนใหญ่พับทางภาคใต้ตอนล่าง นอกจากมีค่าทางเศรษฐกิจด้านก่อสร้างแล้ว ป่าพaru ยังเป็นแหล่งรวมความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉพาะเป็นแหล่งอุตุกรรมของพรมไม้ป่าทรายที่ลักษณะนี้เป็นที่อาศัยของลัตต์ป่านานาพันธุ์ ปัจจุบันมีเหลืออยู่ไม่กิน ๑๐,๐๐๐ ไร่ในจังหวัดนราธิวาส

๒. เมืองห่าย เป็นระบบชลประทานพื้นบ้านขนาดเล็กของภาคเหนือตอนบนซึ่ง มีพัฒนาการอยู่นานนับ ๑,๐๐๐ ปี เทคโนโลยีเหมือนฝ่ายภาคด้วยตัวฝ่ายที่สร้างชวงล้าน้ำธรรมชาติ เพื่อทอนน้ำให้เหลือไปยังล่าเหมือนที่ชุมชนกาลันน้ำนั้นให้มีระดับลาดเอียงลงเรื่อยๆ เข้าสู่ที่นา ลังสำคัญของระบบเหมือนฝ่าย คือช่องคลองในการใช้น้ำร่วมกันของผู้ใช้น้ำ เรียกว่า สัญญาเหมือน องค์กรเหมือนฝ่ายบ้านมารดูกาลันในเรื่องสิทธิ์ที่เป็นของบ้านและองค์กรผู้ใช้น้ำที่เด่นชัดกว่าลังค์ค์อื่น

หมู่บ้านในต.โนมถ่าย ผลัดเปลี่ยนกันมาร่วมทำภาคตากหาร
ถาวรแด่พระคุณเจ้าที่มาร่วมลัมมนาอย่างอบอุ่น

ภาคบ่ายคุณวีรศักดิ์ เกษตรอำเภอพุนพิน จ.ส.-
ราชภูรستانี และคุณมนตรี เจ้าหน้าที่จากโครงการพื้นพูชีวิต
และธรรมชาติจาก จ.เชียงใหม่ได้มานแลกเปลี่ยนทักษะเกี่ยวกับ
แนวทางการจัดการทรัพยากรน้ำของรัฐบาล โดยได้เล่นอ
กรณีศึกษาลักษณะเฉพาะของระบบนิเวศวิทยาที่แตกต่าง
กันของทั้งภาคใต้และภาคเหนือเปรียบเทียบกัน ป่าพรุ เป็น
ลักษณะพิเศษทางนิเวศวิทยาซึ่งเป็นแหล่งกักเก็บน้ำที่สำคัญ
ของภาคใต้ ในขณะที่ระบบเหมือนฝาย เป็นภูมิปัญญาท้อง
ถิ่นที่ชาวบ้านในภาคเหนือได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดสร
ทรัพยากรน้ำมาแต่โบราณ สูตรสำเร็จในการสร้างเขื่อน
หรือแหล่งน้ำขนาดใหญ่ กลาง และเล็กที่เป็นแม่แบบในการ
จัดสรรงหัตถกรรมน้ำให้กับทุกภาคของรัฐได้ทำลายความ
หลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศวิทยาและภูมิปัญญา
ดังเดิมของชาวบ้านลงอย่างลึ้นเชิง งบประมาณจำนวน
มหาศาลที่ทุ่มให้กับการสร้างเขื่อน กลับกลายเป็นเพียงหลัก
ประกันระยะลั้น ที่ไม่สามารถยังประ予以ชน์แก่เกษตรกร
อย่างแท้จริงในหน้าแล้งได้เลย

นอกจากนั้น ปริมาณความต้องการใช้น้ำของชาว
กรุงเทพฯ ได้กล่าวเป็นปัจจัยหลักในการกำหนดทิศทางการ
จัดสรรงหัตถกรรมน้ำของรัฐบาล เมื่อรัฐมีแนวความคิดใน
การแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำโดยการหาน้ำมาเติมเขื่อน
โครงการผันน้ำจากแม่น้ำภาคอิง ยม น่าน ในเขตภาคเหนือ
สู่เขื่อนลิริกิตติ์ เพื่อนำมาใช้ในการชลประทานในภาคกลาง

โดยผ่านเขื่อนแก่งเลือดเต็นซึ่งเป็นโครงการสร้างเขื่อนที่เสนอจากกรมชลประทาน (แต่ก็มีกระแสคัดค้านอยู่ในเวลาหนึ่ง เพราะไม่เข้าใจว่าจะอำนวยประโยชน์ด้านการชลประทานอย่างแท้จริง) ก็เป็นส่วนหนึ่งของโครงการใหญ่ๆ คล่ากว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทด้วย และโครงการสร้างเขื่อนบนลำน้ำสาละวินเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าจึงเกิดขึ้น

ประเด็นในภาคบ่ายของวันนี้ได้ต่อเนื่องถึงประเด็นเรื่อง แนวทางการจัดสรรทรัพยากรน้ำของชุมชนท้องถิ่นในวันดังมา คุณกิ่งกร นรินทร ณ อุบลฯ และคุณมนตรีได้มายขยายความการจัดการทรัพยากรน้ำด้วยระบบเหมืองฝายในภาคเหนือเพิ่มเติมว่าเป็นระบบที่สามารถยับปะประโยชน์ระยะยาวในการจัดสรรน้ำให้ทั่วถึงกับชาวบ้านได้ เพราะระบบนี้จะคำนึงถึงการจัดการทรัพยากรให้ยั่งยืนและเน้นความอยู่รอดร่วมกัน ที่ในระบบเหมืองฝายเข้มแข็ง ที่นั่นระบบป่าดันน้ำจะอยู่รอดได้ แต่ระบบเหมืองฝายถูกแทรกแซงป่าดันน้ำก็จะรักษาไว้ได้ยากเช่นกัน วิทยากรได้เสริมว่า หากเมื่อใดชาวบ้านสามารถควบคุมการใช้ทรัพยากรในลุ่มน้ำของตนเองได้ ประชาชนอีกトイย่อมจะเกิดขึ้น เพราะประชาชนอีกトイไม่ใช่เพียงแค่การเลือกตั้ง แต่ระบบเหมืองฝายนี้ก็ใช้ว่าจะสามารถใช้ได้กับภูมิประเทศทุกรูปแบบต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละท้องที่ด้วย

ในช่วงบ่ายคุณสุนทรีย์ เหมืองพวงศ์ วิทยากรจากกรมฯ จ้าว่า ได้มาเปลี่ยนบรรยากาศการสัมมนาจากผู้อภิปรามมาเป็นผู้ตอบปัญหาของใจในเรื่อง กฏหมายและสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรน้ำ พระคุณเจ้าทลายท่านเกิดหือกงาช่าว่ารัฐควรจะเข้ามามีอำนาจมากน้อยเพียงใดในการจัดการทรัพยากรน้ำ ถึงเวลาแล้วหรือยังที่จะเปิดโอกาสให้กับชุมชนออกแบบใช้สิทธิใช้สิ่งเรียกร้องด้วยเหตุผลถึงผลกระทบจากการขุด渠道ใหญ่ที่รัฐบาลเสนอ จนเป็นเหตุให้ชาวบ้านหลายร้อยหลาพื้นครอบครัวต้องได้รับความเดือดร้อน เพราะลิ่งที่กฏหมายเขียนไว้ในปัจจุบันไม่ได้พูดเลยว่า ชาวบ้านหรือประชาชนสามารถจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำได้อย่างไร เพราะกฏหมายให้อำนาจสิทธิขาดในการจัดสรรทรัพยากรแก่รัฐบาล

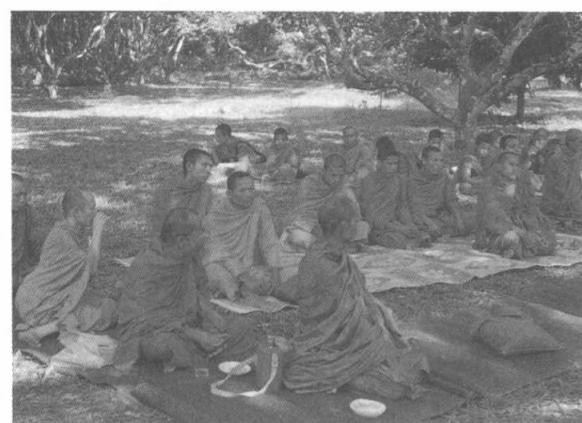
ในรุ่งขึ้นของวันที่ ๔ เราได้เดินทางไปดูงานที่ ต. ท่าสะท้อน อำเภอพุนพิน จ. สุราษฎร์ธานี ชาวบ้านที่นี่ได้ช่วยกันอนุรักษ์ “ทุ่งกระudoku” ซึ่งเป็นที่เลาป่าป่าพุธขนาดใหญ่เนื้อที่ทลายพันไร ไว้สำหรับเป็นแหล่งกักเก็บน้ำและแหล่งทำมาหากินของชาวบ้าน ต้นกระudokuสามารถนำมานำสานเป็นเครื่องใช้ต่างๆ เช่น กระเบื้อง หมวก เป็นรายได้

เสริมให้ชาวบ้านได้อย่างดี และยังเป็นแหล่งหากินของนกหายากอีกด้วยชนิด

หลังจากนั้นได้เดินทางไปยัง อ. ท่าชุม จ. สุราษฎร์ธานีเพื่อดูงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ “ป่าพรุ” ชาวบ้านที่นี่ส่วนใหญ่ทำสวนผลไม้ ได้อาศัยน้ำจากป่าพรุนี้ยังชีพมาโดยตลอด แต่เดิมนั้นป่าพรุนี้มีประมาณพันกว่าไร่ แต่ได้ถูกบุกรุกแพร่ทางไปเหลืออยู่เพียงประมาณ ๕๐๐ ไร่ ลักษณะพิเศษของป่าพรุนี้คือ เมื่อเราย่างท้าลงไปในป่าพรุนี้ จะรู้สึกเหมือนเดินอยู่บนฟองน้ำ หากเราเอามี้ปักลงไป จะพบน้ำลึกหลายเมตร ป่านี้จะช่วยปักกลมไม่ให้น้ำขังล่างระเหยไปได้ง่าย เนื่องล่างจะเป็นที่กักเก็บน้ำขนาดใหญ่และมีสัตว์น้ำบางชนิดอาศัยอยู่ได้

พรุทั้งสองที่นี้ นับเป็นลักษณะพิเศษของระบบนิเวศวิทยาในภาคใต้ที่น่าศึกษาและน่าอนุรักษ์ไว้อย่างยิ่ง ความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงป่าพรุให้กลับเป็นอ่างเก็บน้ำหรือเชื่อมขนาดใหญ่ จะทำให้ความหลากหลายของชีวภาพและพันธุกรรมสูญสลายไปอย่างไม่สามารถกลับคืนมาได้อีก

วิถีชีวิตริมแม่น้ำไทยที่ผูกพันกันมายาวนานโดยตลอด น้ำยังเป็นแหล่งกำเนิดอาหารยัธรรมและภูมิปัญญาของคนไทย แต่หลังจากที่รัฐบาลยอมรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจตามที่ธนาคารโลกเสนอ น้ำได้กลับเป็นเพียงปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่รัฐเป็นผู้มีสิทธิขาดในการเข้ามารครอบครองหรือจัดสรรดังนั้นคุณค่าแห่งน้ำตามแนวคิดทางศาสนาและวัฒนธรรมดังเดิม จึงถูกมองเป็นเพียงแค่ตัวเงินหรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับชีวิตของคนไทยในปัจจุบันที่มีสูงบริโภคน้ำอย่างพุ่มเพิอย วิกฤตการณ์ภัยแล้งเช่นที่เรากำลังเผชิญอยู่ทุกวันนี้ น่าจะเป็นเครื่องเตือนใจเราได้บ้างว่า หากเรายังเห็นน้ำหายคันอยู่เหล่านี้ว่าเป็นสิ่งไร้ค่า ลักษณะนี้อาจต้องรับกับล้ำเพื่อแย่งน้ำจากแม่น้ำโขงมาใช้ก็เป็นได้

บังกันไม่ได้เลย เนื่องจากนานาประเทศกำลังตื่นตัวจับตามองกันอยู่

เรเจิลเมืองร้านช่างสารที่เยาว์ กับปัญหาลิทธิอมนุษยชนหรือการกดขี่ทางการเมือง อันเป็นผลมาจากการ เลวร้ายของชนชั้นปักษ์ของในท้ายๆ ประเทศอย่างส่วนมาก และเป็นนิมิตร

Urs: bum baew phutthana na yaai : ความเข้มแข็งเหลือพระประจักษ์นักอนุรักษ์ป่า

“อรชุน”

ปัจจุบันท่ามกลางความเจริญ รุ่ดหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ข้อมูลช่าวสารประชาชนในแบบทุก มุมโลก สามารถติดต่อรับรู้ช่าวสาร ซึ่งกันและกันได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว ยังผลให้ความพยายามที่จะปิดบัง เรื่องราวในมุมโลกในมุมโลกหนึ่ง เป็นไปได้ยาก เช่นนี้จึงไม่น่าแปลกใจ เลยว่า ทำไม่รู้บaal โดยเฉพาะใน ประเทศที่ต้องพัฒนาทางประชาธิปไตย ทั้งหลาย จะคำนึงถึงเรื่องภาพพจน์ เป็นสำคัญ จนกล้ายเป็นคำที่ยัตติด สมัยไป อะไรที่ตัวเองทำไว้มีเดี๋ยเป็น การثارรุณกรรมต่อลิทธิเริ่มหาพ ประชาชนก็ หรือความล้อคล้อเข้าหากเข้าห์ก็ ปัจจุบันเป็นเรื่องที่จะปิด

ที่ดีว่า ประเทศต่างๆ จะไม่ติด เดียว และสามารถช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันได้ หากวิธีที่จะ มาร่วมแรงร่วมใจระหว่าง มนุษย์ธรรมในนานาประเทศ คงต้องอาศัยระบบที่เชื่อมโยง กัน ดังที่เรียกตามภาษาสมัย ใหม่ว่า “เครือข่าย”

องค์การพุทธศาสนิก สัมพันธ์เพื่อสังคม(พส.) (The International Network of Engaged Buddhists : INEB) จึงถือกำเนิดขึ้นเมื่อ ๕ ปีที่แล้วเพื่อเตรียมโดยที่มีอาจารย์สุลักษณ์ ศิริวักษ์ นักพิพากษ์ลังคานามอุมา�ณ เป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมในการตั้งองค์กรนี้ขึ้นมา ปัจจุบันพส.มีสมาชิกทั้งที่ เป็นบุคคลและกลุ่มองค์กรต่าง ๆ อยู่ ห้าโลก

ปั้นเป็นการประชุมประจำปีครั้งที่ ๕ ของพส. โดยใช้สถานที่ของวัดหลักทรัตนาราม อ. คำเนินสะวาก จ. ราชบุรี อันมีท่านพระครูวิริวรรณ วิวัฒน์ พระนักเขียนเป็นเจ้าอาวาส ในบรรยาการศสงบเย็น ท่ามกลางแมกโน้มน้ำลำคลอง และสวนผลไม้ ผู้แทนและสมาชิกจากประเทศต่างๆ ได้ มาบอกเล่าถึงสถานการณ์ในประเทศไทย ตนต่อภัยธรรมิตร ที่แบ่งออกเป็นกลุ่ม ย่อย ๆ เพื่อการรับฟังอย่างใกล้ชิด และ

ยังได้ร่วมกันเสนอแนะวิธีการแก้ ปัญหาที่เป็นรูปธรรมด้วย

ในบ้านคลาเทศ ประเทศหนึ่ง ในชั้นพุทธวิป ซึ่งขึ้นว่าเป็นต้นกำเนิด สำคัญของพุทธศาสนาโบราณ แต่ปัจจุบันขณะที่ชาวพุทธเป็นชนกลุ่มน้อย ประกอบด้วยประชากรเพียง ๒.๔ ล้านคน (จากจำนวนประชากรทั้งหมด ๑๑๐ ล้านคน) รู้บาลบังคลาเทศได้ทำการกดขี่ข่มเหงชาวพุทธอย่างไร มนุษยธรรม โดยเฉพาะในบริเวณที่เรียกว่า “เทือกเชิงทะกอ” รู้บาล สนับสนุนให้ชาวบ้านในพื้นที่นี้ไปปลูกสร้างที่อยู่อาศัย และทำการเกษตร รุกเข้าพื้นที่ของพุทธศาสนาชนชาวเช้า รวมทั้งเพื่อชาวอินดูและชาวคริสต์ด้วย ชาวชักมา (Chakma) ชนพื้นเมืองเดิมที่เป็นชาวพุทธ และชาวเช่าเพ่า อีน งานส่วน จำกัดของพอยล์กัยไปอยู่ ในรัฐทิปเปราท์ของประเทศไทยเดียว และประสบกับสภาพชีวิตอันแร้นแค้น และได้ดำเนินการต่อต้านรู้บาลบังคลาเทศอย่างต่อเนื่องจนทุกวันนี้

ที่ประชุมพส.ได้มีมติให้มีการ พัฒนาโครงการขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือชาวพุทธเหล่านั้น โดยจะมีการจัดกิจกรรมทางศาสนา รวมทั้งจัดอบรมการต่อสู้แบบลั่นดิวีกแก่ชาวบ้านด้วย

ในเบ้า ที่ประชุมได้สนใจ กันถึงปัญหาการเลือกปฏิบัติของพุทธ และได้มีมติที่จะสนับต่อโครงการอบรม ความเป็นผู้นำเพื่อการอนุรักษ์ศาสนา และวัฒนธรรม จากที่เพิ่งจัดในปีที่ผ่านมา และจะมีการแปลบทังลือ ธรรมะให้มากขึ้นเพื่อแจกจ่ายให้กับ ชุมชนต่างๆ รวมทั้งร่วมกันดำเนิน การต่อต้านการพยายามครอบงำกิจกรรมต่างๆ โดยกลุ่มศาสนาได้ดำเนิน หนึ่งด้วย

ในครึ้งกา ผู้เข้าร่วมประชุม จะได้เขียนถึภาระและจดหมายเพื่อยื่นต่อ ประธานาธิบดีของครึ้งกา เรียกวัง

ให้มีการปลดปล่อยนักโทษทางการเมืองของมาตั้งหมด และยังจะดำเนินงานต่างๆต่อไป เพื่อแสวงหาความชี้แจงในส่วนที่รัฐบาลไม่ได้ดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ รวมทั้งยังมีการพามาทัศนศึกษาดูงาน พัฒนาในประเทศไทยด้วย อาทิ ที่รร.ธรรมจารินวิทยา จ.ราชบุรี กลุ่มสหธรรม จ.สุรินทร์ เป็นต้น นอกจากนี้

จากความสำเร็จในการเดินธุรกรรม-ยาตราเพื่อผลลงสันติภาพในกัมพูชา เมื่อปีที่แล้ว ในปีนี้ทางพสส.จะช่วยเหลือการจัดเดินธุรกรรมยาตราอีกครั้ง ซึ่งจะเริ่มต้นในวันวิสาขบูชาปีนี้ (๕๖๔) ระยะทางจากเสียมราฐไปพนมเปญ และมีการช่วยจัดทำพัสดุไม่เพื่อนำไปปลูกป่าทดแทนในประเทศไทย และถ่ายทอดลักษณะทางการเมืองแก่ประเทศสากล

ในอิเบต ที่ประชุมได้วิภากษ์วิจารณ์ถึงการเข้ารุกรานยึดครองประเทศอิเบตโดยประเทศจีน รวมทั้งสนับสนุนปัญหาการทำลายลึกลับและกระทำการลัจลิทธิ์มุนุษยชนที่นั่นด้วย ในการสนับสนุนการ

รณรงค์ช่วยเหลือกรณีการกักบริเวณในบ้านของนางօอง ชาาน ซู จี ผู้ด้วยรับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพในพม่า และส่งความชี้แจงรัฐบาลพม่าได้กระทำต่อชนพื้นเมืองหลายกลุ่มในพม่าเป็นเวลาภาระนาน มาถึง ๔๖ ปี ที่

ประชุมมีความเห็นพ้องต้องกันถึงความจำเป็นที่รัฐบาลพม่าจะต้องเคราพลิทธิ์ของชนกลุ่มน้อยเหล่านั้นและทั้งปีนี้ก็เป็นปีแห่งชนพื้นเมืองของโลกด้วย

นอกจากนี้ได้มีการเสนอให้มีการรณรงค์เรียกร้องให้ประเทศจีนซึ่งมีล่วงเกี้ยวข้องสนับสนุนรัฐบาลพม่าทุกด้านอยู่มาก รวมทั้งประเทศภาคอิอาเซียนทั้งหลาย ทำการกดดันรัฐบาลพม่าให้ทันมาเจรจา กับชนกลุ่มน้อยฝ่ายต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาทางการเมืองที่สรุบนเรื่อรองกันมากว่าครึ่งศตวรรษ

ในไทย นอกจากการพูดคุยเพื่อช่วยกรณีที่อาจารย์สุลักษณ์ គิรักษ์ อุกกาลีนแกลง ให้ต้องคิดอันไม่ชอบธรรมแล้ว ที่ประชุมยังได้พูดถึงความช่วยเหลือต่อกรณีการถูกพิพากษาลงโทษของพระประจักษ์ คุกคุจิต-โตพระนักก่อนรุกษ์แห่งปั่งใหญ่จ.บุรีรัมย์และชาวบ้านด้วย ซึ่งได้ปรากฏเป็นแผนงานที่จะช่วยเหลือท่าน ทั้งในเรื่องคดีความและการอนุรักษ์ป่าในระยะยาว อาทิ

๑. การจัดทำฎีกาถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และจดหมายร้องทุกข์ต่อพ่อนานายกรรัฐมนตรี ลงนามโดยกัลยาณมิตรชาวพุทธในประเทศต่างๆทั่วโลก กิจกรรมนี้เป็น

อนุสันธิการเดินป่าเพื่อศึกษาธรรม(ชาติ) ของชาวต่างประเทศกลุ่มนี้ ณ บ้านใหญ่ ระหว่างวันที่ ๒๙-๓๐ กพพน เนื้อท่าในจดหมายดังกล่าว เป็นการพรรஸนาถีสภាពข้อเท็จจริง ของการตัดไม้ทำลายป่าที่ยังคงอยู่ แม้จะประกาศเป็นเขตอุทยานแห่งชาติแล้วก็ตามและยังเรียกร้องให้มีการส่งเสริมอาชีพของชาวบ้านผู้ยากจน หากรัฐบาลจะสนับสนุนให้เกิดขบวนการอนุรักษ์ป่าในพื้นที่อย่างเป็นจริงเป็นจังด้วย (ครุยยะลักษณ์) จากด้วยใหญ่'

๒. จากการความสำเร็จในการเดินป่าครั้งนี้ชาวพุทธกลุ่มนี้ ได้เสนอแผนการที่จะจัดการเดินป่าเพื่อศึกษาธรรม(ชาติ) เช่นนี้ขึ้นมาอีก ประการหนึ่งนอกจากจะเป็นการสร้างความตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับป่าแล้ว ยังจะเป็นการรณรงค์ให้ชาวไทยร่วมรับรู้ถึงคุณค่าของป่าแห่งนี้ในเชิงนามธรรมมากขึ้นด้วย

การรณรงค์ช่วยเหลือปัจจัยเพื่อการอนุรักษ์ป่าดงใหญ่และช่วยเรื่องคดีของพระประจักษ์ จะทำกันทั้งเป็นการส่วนตัวและในนามองค์กรด้วย

การได้เรียนรู้ข้อกับเพื่อนชาวพุทธนานาชาติในครั้งนี้ พร้อมกับสาระต่างๆจากการประชุม น่าจะทำให้เราประจักษ์ได้ว่า เครือข่ายมีความสำคัญอย่างไร อนึ่งนอกจากที่เราจะได้เรียนรู้ความทุกข์ของเพื่อนร่วมโลก ซึ่งบางกรณีอาจจะเลวร้ายกว่าเราแล้ว การได้ไตร่ตรอง และพิจารณาทางช่วยเหลือ ยังเป็นการฝึกฝนเมตตา บารมีของเราให้อยู่ขึ้นไปอีกและจะยังให้ญาณทัศน์เรากว้างขวางออกไปทุกที่ และย่อมนำมาซึ่งสันติภาพอันบริบูรณ์ แก่ตัวเราเองและโลกในที่สุดนั่นเอง

ว่าโดยเนื้อหาหรือพิธีกรรมต่าง ๆ ก็ไม่
ผิดแผลกันมากนัก มาภายหลังเมื่อ
พม่ากลับเป็นเมืองขึ้นของอัลส์ดองค์
ประเทศแล้วนั้นเอง สยามจึงได้แซง
รุกหน้าไปมากมา โดยเฉพาะในทาง
เศรษฐกิจ ยิ่งผ่านเงื่อมเท้าของพระราชน
เพด็จการมาหลายสมัย ยิ่งทำให้
ประเทศชาติประชาชนชาวพม่าบอบ
ช้ำหนักขึ้นไปอีก จนปัจจุบันทุกรัฐธรรม

ยังฐานที่มั่นขยายแคนไทย-พม่า และตั้ง^๑
รัฐบาลลึกลับที่ถูกต้องตามมิติทางชนชั้น
ชนบทในทางซู จึงยังถูกกักอยู่ในบริเวณ
บ้านจนปัจจุบัน

ท่ามกลางแรงกดดันจากนานา
ชาติ ทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง
รัฐบาลทหารพม่ายังคงกระทำความรุนแรง
แรงต่อชนกลุ่มน้อยฝ่ายต่าง ๆ ใน
ประเทศอย่างหนึ่ง ประชาชนใน
เขตชนบทถูกภาคต้อนไปเป็นลูกท่าน
สงเคราะห์ ต้องช่วยเหลือสร้างศาลาฯ และ
เสบียงอาหาร เป็นการสร้างแรงกดดัน
ยิ่งขึ้นต่อสังคมที่ยึดเยื้อมาเป็นเวลา
๔๐ กว่าปี ให้ยกที่จะเกิดการเจรจา
กันบนโต๊ะ นอกจากในสนามรบที่
กว่าเนินยังปราศจากการลงทุนและกระทำ
ทารุณกรรมต่อกันจะส่งมี พระสังฆ์
ทลายรูปถูกลังหาร บ้างก็ถูกจับลึก
บ้างถูกคุมขัง และบางส่วน ต้องเร้น
กายหายไปยังถิ่นอื่น

นายแพทที่อยู่ ยุน ชาวพม่า^๒
ผู้มาร่วมการประชุมพุทธศาสนาสหภาพ
สัมพันธ์เพื่อสังคมในครั้งนี้เล่าให้ฟังว่า
กองทหารพม่าที่มาตั้งค่ายบริเวณที่เขา
ทำงานอยู่ ได้ทำการจับกุมชาวบ้านไป
เป็นลูกท่านสังคมามากมาย เมื่อ
เร็วๆ นี้ถึงกับมีการประการให้แต่ละ
หมู่บ้านส่งผู้ชายมาช่วยเหลือกองทัพ
หมู่บ้านละ ๙ คน หน้าที่ของพวกเขาน
นอกจากจะแบกสัมภาระต่าง ๆ แล้ว
บางส่วนยังต้องเดินนำหน้ากองทหาร
เพื่อทดสอบกับระเบิดอีกด้วย ส่วนผู้
หญิงในหมู่บ้านก็มักจะเผชิญกับความ
รุนแรงทางเพศ ทั้งนี้ตามนโยบายหลัก
ที่ประกาศโดยสลัอร์กต่อประชาชน
พม่าก็คือ ทุกคนจะต้องทำงานเพื่อรักษา
ทรัพย์มีเช่นนั้นก็ต้องจ่ายเป็นทรัพย์สิน
แก่รัฐแทน ก็ทำนองระบบไฟร์ใน
สังคมศักดินานั้นเอง

ที่น่าอย่างสาหัสประเทศไทยก็
คือ ในปี ๒๕๓๑ ท่ามกลางกระแส
การกดดันต่อรัฐบาลทหารพม่าผู้เช่น

ไทยกับส่วนร่วมในการเบนมาตรฐานพม่า

"พิกพ อุดมอิทธิพงศ์"

ถือกำเนิดจากกองเลือดเนื้อประชาชน
พม่าผู้พ่ายต่อปากกระบวนการปืนเมื่อ
คราวลูกชือครั้งใหญ่ในปี ๒๕๓๑ ซึ่ง
นับจากนั้นาสลัอร์กก์ได้ใช้วิธีการ
ต่าง ๆ ที่ผู้นิยมพลอำนาจจัดทั่วไปนิยมเลพ
มาเพื่อสะกดให้ประชาชนยอมรับ
และในปี ๒๕๓๓ แม้ว่าสลัอร์กจะทำ
ตัวเป็นยักษ์ใจดี ประกาศให้มีการ
เลือกตั้งทั่วไปภายใต้ประเทศ กระนั้น
ก็ทำได้ยังมีผลของประชาติคร่าว
ดังกล่าวไม่ การได้รับขัยชนะอย่างพ้า
คล่ำดินทรายของพระคลังนินบานตเพื่อ
ประชาอิปปะไทยที่น่าโดยทั่วไป
เล็กๆ นาม ออง ชานชู จ ทำให้สลัอร์ก
ออกลายเดิม กระทำการยัดเยียดข้อ^๓
กล่าวหาและจับกุมบรรดาผู้นำใน
พระคลังประชาอิปปะไทยเข้าคุกเป็น
แกร้ว ๆ พากษาบางส่วนได้หลบหนีมา

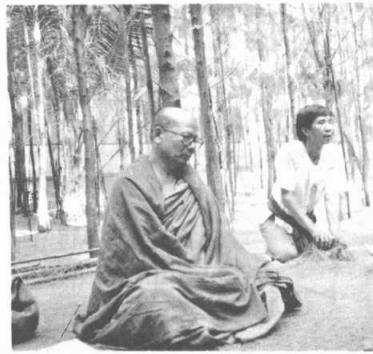
พม่านับเป็นประเทศเพื่อนบ้าน
ที่มีประวัติศาสตร์ขับเคี่ยวอย่างใกล้ชิด
กับประเทศไทยมากที่สุดประเทศหนึ่ง
กล่าวได้ว่าเราเป็นประเทศคู่สัมภาร
กันมาหลายศตวรรษ ประวัติศาสตร์
โอลิมหน้าในด้านการศึกษาของแต่ละ
ฝ่ายต่างก็ป้ายสีชึ้นกันและกันอย่างดุ
เดือด ทว่าในทางกลับกัน เราต่างก็เป็น
ประเทศที่รับเอาพุทธศาสนาแพร่หลายมา

ม่าประชาชนอย่างป่าເດືອນກາຍໄດ້ນໂຍບາຍ “ກາຣແປຮສນາມຮນໃຫ້ເປັນສນາມກາຣຄ້າ” ໃນຮູ້ບາລຂອງພລເອກຈາຕີຫຍ່າຍ ຂຸນທວຣນ ພລເອກຈວລິຕິຍິງໃຈຢູ່ທົດ ຜູ້ນຸ້ມາກາຣທ່ານກະນັນໄດ້ເດີນທາງໄປເຊົ້າສັນຍາທາງເຄຣະຫຼືກ ເປັນຄະນະແຮກກັບສັລືອົກ ທີ່ເລືອດຍັງເປັນມີອຸ່ມາຄຸ້ມາ ແລະ ກຳນົມພາກຮ້ອມກັບສັນປາຖານທຳໄມ້ແລະ ປະມານໃນພມ່າທລາຍຈົບນັ້ນ ກາຍໃນປີເດີວັກນັ້ນເອງບົງທໍາທຳໄມ້ຂອງທ່ອງຄ້າໄທຢ ۲۹ ບຣິທໍາໄດ້ຮັບສັນປາຖານທຳໄມ້ຄືງ ۴۵ ແພ່ໃນພມ່າທີ່ເປັນສ່ວນທີ່ທຳທ່າໄຫຼືພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ໃນພມ່າພົມລົດລົງຍ່າງຮຽດເຮົວ ຈັກຕົວເລີນປະມານກາຣນີໃນປີ ۲۵۳۲ ພມ່າສຸ່ນ-ເລີຍພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ອ່ານນອຍທີ່ສຸດ ປຶລະ ۸,۰۰۰ ຕາຮາງກິໂລມິຕີ ດີດເປັນພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທີ່ພມ່າສຸ່ນເລີຍໄປແລ້ວ ລຶ້ງ ۳۰۰,۰۰۰ ຕາຮາງກິໂລມິຕີ ຈາກທັງໝາດທີ່ເຄຍມີ ۴۰۰,۰۰۰ ຕາຮາງກິໂລມິຕີ ທີ່ສິ່ງສ່າງວາງໄວເມື່ອກາຍຫລັງສົງຄຣາມໂລກຄຣັງທີ່ສ່ອງ

ຂະແໜເດີວັກນັ້ນພລເອກຈາຕີຫຍ່າຍ ຂຸນທວຣນ ນາຍກຣັງຈຸນນິວຂະນັນກຳລັງເຊື່ອມັກກັບຮັງວັລລົງແວດລົມໂລກຈາກອົງຄໍກາຣສປະປາຈາດ ພຣ້ອມກັບຄົນໄທຢ່າງປະເທດໃນຮູ້ນະທີ່ກີກລ້າດຕັລິນໃຈກາເລີກເລີກໄທສັນປາຖານປ່າໄມ້ທີ່ປະເທດ ໂດຍຕ່າງມີຮູ້ຮັນຮູ້ທ່ານວາກັບກາຣໄປຕັດໄມ້ໃນປະເທດເພື່ອນບ້ານແນນ

ນອກຈາກສັນປາຖານປ່າໄມ້ແລ້ວຮູ້ບາລໄທຍັງມີໂຄຮກາຣລົງທຸນຂາດໃຫຍ່ທີ່ວ່າມີມີກັບສັລືອົກອົກທລາຍປະກາກ ທີ່ສຳຄັນຍ່າງຍິ່ງຄືກໍໂຄຮກາຣທີ່ກາຣໄຟຟ້າຝ່າຍພລິຕິແພ່ປະເທດໄທຢ (ກົພ.) ກຳລັງດຳເນີນກາຣສັງເຊື່ອທາງເຊື່ອເຫັນກັນຕາມລຳນໍາທລາຍສາຍເລີບຫຍ່າຍແດນພມ່າ ປະມານມຸລຄ່າທັງໝາດນັບເປັນແສນລັນບາທ ທີ່ຈົ່ງຮັບກາຣສັງເຊື່ອພລິຕິໄຟຟ້ານາດ ۴,۵۵۰ ເມັກກວັດຕີໃນແມ່ນ້ຳສາລະວັນດ້ວຍ

ທາກເຂົ້ອນທັງ ۷ ສ້າງເສົ່ງຈົງຈະຍັງພລໃຫ້ເກີດນ້ຳທ່ວມພື້ນທີ່ນັບພັນ ຖ້າຮາງກິໂລມິຕີໂດຍເພັະພື້ນທີ່ເລີຍຫຍ່າຍື່ງແມ່ນ້ຳ ອັນເປັນທີ່ອູ່ຈຸກຍົກຂອງຂັນກຸມ່ານອຍເພົ່າຕ່າງໆ ທັງນີ້ຍັງມີນັບຄວາມສຸ່ນເລີຍທາງນິວເຄວິຫຍາອົກທາຄາລ

ຢຶ່ງຢືນກວ່ານັ້ນທາງກາຣປິໂຕຮັບເລີຍແທ່ງປະເທດໄທຢ(ປ.ທ.) ຍັງເຕີຍມາກາຣເຊົ້າສັນຍາມຸລຄ່າມທາຄາລົງບໍລິຫານໂທເຫດຈາກຜົ່ງເສີສະແລສັລືອົກ ໃນໂຄຮກາຣເຊື່ອມດ້ວຍທີ່ທ່ານເລືອດກໍາແຫວ່າ ຂຸດເຈາະກົ້າຂອງຮົມຫາດທີ່ໃຫຍ່ໃນທະເລັນຄມັນ ທີ່ຈະມີມຸລຄ່າສັນຍາຄືງ ۴-۷.۵ ແມ່ນລັນບາທ ມາກກວ່າສອງເທົ່າຂອງມຸລຄ່າກາຣລົງທຸນທີ່ສັລືອົກເຄຍໄດ້ຮັບຈາກກາຍນອກປະເທດຄວນກັນທັງໝາດ ປ.ທ.ຈະເຂົ້າດີອ່າຫຼວມລົງຮ້ອຍລະ ۳۰ ຂອງກາຣລົງທຸນໃນໂຄຮກາຣນີ

ຕາມໂຄຮກາຣຈະມີກາຣສັງທ່ອລົງກໍາຊະຍະທາງຍາງ ۴۰۰ ກິໂລມິຕີ ຜ່ານເຂົາມາທາງດ່ານພຣະເຈີຍສຳມອອົກ ເພື່ອນໍາເອົາກໍາປົມາຕິມີ ۲۵۰-۳۰۰ ລັນລູກນາຄົກົ່າພຸດທ່ອວັນເຂົ້າມາບ້ອນໂຮງໄຟຟ້ານາດ ۶۰۰ ເມັກກວັດຕີ ຈຳນວນ ۲ ໂຮງໃນປະເທດໄທຢ ໂດຍຈະຕ້ອນມີກາຣສັງໂຄຮກສັງພື້ນຮູ້ນ ໂດຍເພັະຄົນເພື່ອຮັບກາຣທຳການຕາມແນວທ່ອລົງກໍາຊະຍະ ທີ່ຈົ່ງທ່າໄຫຼືກອງກາຣກຳລັງຂອງຂັນກຸມ່ານອຍທີ່ຕ່ອສູ້ຍືດເຍື້ອຍູ່ຕ່າມແນວພຣມແດນໄທຢ-ພມ່າ ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດວັນນາກີນ້າ ຈັກຄວາມໄດ້ເປົ້າມີກວ່າ ແນະຈະຮູ້ເຂົ້າເປັນທີ່ແຕ່ປະເທດໄທຢ ທີ່ຈົ່ງກຳລັງພລິຕິເພີ່ນອຸ່ກັນອ້ອກກາຣເຈົ່າຍືເຕີນໂຄທາງເຄຣະຫຼືກ ເປັນເລືອດສອງທັກ ຄົງໄມ້ລົມຕາຫົນມາຮັບຮູ້ຄົງລ່ວມຮ່ວມໃນກາຣເຂົ້າມ່າປ່າຊາຍພມ່າ ທຣອກກະຮມັນ

ກາຣໃຫ້ເສັ້ນທາງຄົນດັກລ່ວ ເພື່ອໂຈມຕີກອງກຳລັງຝ່າຍດນ

ຮ່າຍໄດ້ຈາກກາຣລົງທຸນຕ່າງໆ ຊັ້ນກ່າວ່າ ນອກຈາກຈະເພີ່ນພອດຕ່ອກກາຣໃຫ້ຈ່າຍເພື່ອຄວາມອູ່ຮົດຂອງຮູ້ບາລທ່າງພມ່າແລ້ວ ສິ່ງທີ່ນາຍາກົດເປັນທຸກໆຄືອສັລືອົກໄດ້ໃຫ້ຮ່າຍໄດ້ປຶລະເປັນພັນ ຈຸ້ານບາທຈາກກາຣລົງທຸນຈາກກາຍນອກປະເທດໄປກັນກາຣສັງເສົ່ງແສນຍານຸກພາຫາທາງທ່າງພມ່າ ທີ່ຈົ່ງຮັມທັງກາຣພັນນາສະລົມກຳລັງພລແລະກາຣປັບປຸງສມຮຣຄນະແລະເພີ່ມປົມານອງວູດ ປະມານກາຣນີວ່າສັລືອົກໃຫ້ເສັ້ນຄືປຶລະ ۲۴,۰۰۰ ຈຸ້ານບາທເພື່ອເຊື້ອສົລືອພວອງຈາກປະເທດ ຈຸ້າທີ່ອ່າຍ່ານ ຍັງມີຮ່ວມກັນເບີນທີ່ເຊື້ອອາວຸຮູຈາກປະເທດອື່ນໆ ອັທິ ລົງໂປ່ງແລະປະເທດໃນແລນຢູ່ໂປະວັນອອກອົກ

ເພັະໃນດ້ານກຳລັງທ່າງນັ້ນຈາກຈຳນວນກຳລັງພລທັງໝາດ ۱۷۰,۰۰۰ ດັນໃນປີ ۲۵۳ ກາຍໃນຮະຍະເວລາສາມປີ ສັລືອົກໄດ້ໃຫ້ທັງວິຊີກາຣເກີນທີ່ແລະກາຣ່າມ່ື່ເພື່ອເສົ່ງກຳລັງພລເຂົ້າໄປໄດ້ອົກຄື ۱۰۰,۰۰۰ ດັນ ທັງນີ້ເປັນປິຕາມນີ້ໂຍບາຍຂອງພມ່າທີ່ເຄຍປະກາສໄວວ່າຈະສັງເສົ່ງກຳລັງພລໃຫ້ໄດ້ຄື ۴۰۰,۰۰۰ ດັນໃນອານາຄອຕອນໄກລ໌

ນ່າ່ງເຊື່ອວ່າກາຣສັງເສົ່ງແສນຍານຸກພາຫາທາງທ່າງນັ້ນເລື່ອກຳລັງພລິຕິເພື່ອກຳລັງທ່ານ ລ້ວນເກີນຄວາມຈຳເປັນໃນກາບົອງກັນອໍຣັາຫຼືຈຸ່າງກາຍນອກປະເທດ ແລະນ່າກລັວສັລືອົກຈະນຸ່ງໃຫ້ສົມຮຣຄນະດັກລ່ວມາເພື່ອທ່ານໍ້າປົບປຸງປະຊາບໃຫຍ່ ແລະເພື່ອກາຣສັງຫາດໃຫ້ເປັນທີ່ເວົາໄວ້ເສີຍມາກກວ່າ ແນະຈະຮູ້ເຂົ້າເປັນທີ່ແຕ່ປະເທດໄທຢ ທີ່ຈົ່ງກຳລັງພລິຕິເພີ່ນອຸ່ກັນອ້ອກກາຣເຈົ່າຍືເຕີນໂຄທາງເຄຣະຫຼືກ ເປັນເລືອດສອງທັກ ຄົງໄມ້ລົມຕາຫົນມາຮັບຮູ້ຄົງລ່ວມຮ່ວມໃນກາຣເຂົ້າມ່າປ່າຊາຍພມ່າ ທຣອກກະຮມັນ

เรียน

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีช่วยว่าการ

พวกเรารายการเดินทางมายังด้วย
แรงบันดาลใจที่เกิดจากการเข้าร่วม
“การเดินป่าเพื่อศึกษาในเชิงวิทยาและ
ลักษณะพุทธศาสนา” ซึ่งมีขึ้นเมื่อ
ปลายเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมาหนึ่ง ผู้จัด
กิจกรรมในครั้งนี้คือ องค์การพุทธ-
ศาสนาสิ่งพัฒนาเพื่อสังคม(พส.)
โดยจัดในป่าที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัด
นครราชสีมาและบุรีรัมย์ พวกเรารับรู้
กันมาว่าแล้วว่า เมื่อปี ๒๕๓๑ ด้วย
วิจารณญาณเจ้มเท็นการณ์ไกล ทาง
รัฐบาลไทยได้ตราพระราชบัญญัติ ยก

ออกล่าวว่า เพาะปลูกความอุดม
ของรายการและความยากจน
ทำให้ต้องยังคงพืชด้วยการลักลอบ
ตัดไม้อายาพิคกุญญา พวกเชา
บัวว่าสำหรับชาวบ้าน ประมาณ ๕๐๐
คนในหมู่บ้านรอบๆ นี่ รายได้จากการ
ตัดไม้อယังมีความสำคัญต่อความอยู่
รอดของพวกเชามาก เนื่องจากพวก
เชามีมีที่ดิน และทรัพยากริมแม่น้ำที่ดิน
อย่างมั่นคงในที่ดิน นอกจากนั้นที่ดิน
จำนวนมากในเขตป่าสงวน กลับถูกยก
ให้แก่การปลูกป่ายุคอลิปต์ส ของ
บริษัทนายทุนทั้งหลาย ทำให้ยากให้
เกษตรกรไม่

นักตัดไม้เหล่านั้นระบุว่า ผู้ซื้อ

Honorable Chuan Leekpai
Prime Minister of Thailand
Government House
Nakhon Pathom Rd.
Bangkok 10300
THAILAND
FAX: 66-2-280-1443

Dear Prime Minister Chuan,

This letter is inspired by a "Buddhism and Deep Ecology Forest Walk" which occurred in 1993. It was organized by the International Network of Engaged Buddhists, and the Forest of Buriram province and Nakhon Rachasima Province, the group hoped to find instead, their investigation revealed alarming evidence of continued severe "uncontrolled logging" in the forest, on both forest reserve land.

During one stretch of the walk in Pong Mod Kan area of Pakam District, Thailand had wisely issued a logging ban in 1988, the group saw at least twenty-five century old, first-growth trees

hugs, 50-metre-in-diameter wounds in the forest, on both forest reserve land.

Nakhon Rachasima Province, several large felled trees were seen with

not take this wood. Reserved for Veteran Soldiers" (Ta-haan Paan-Su).

Two groups

of 5,000 people were still forcing around the source of Lum Nan

authorities and poverty that for some 500 people from surrounding villages, and/or lack of

survival; this is because of their landlessness, and/or lack of

buyers indicated that bribes to companies planting 30,000 eucalyptus

a second group of loggers informed the ecologists so that enforcement

in an area still in their favored land, in an area still in their favored land, due to the abundant

forested area for wild elephants due to immediate danger.

The group found clear evidence of immediate danger to the survival of

elephants, tigers, bears, birds and other wildlife.

now widely understood, such as widespread fires, forest degradation, as well as the richness and diversity of the

natural forest is gone, it will be too late for the experience the richness and diversity of the

and which can never be reconstructed.

ลั่นเชิง ดังนั้น หากการทำลายป่า

และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบ อาทิ

การเกิดไฟป่า ยังคงอยู่ต่อไป เรา

อาจสูญเสียป่าที่เป็นชั้นหนึ่งที่ควรจะ

เมื่อป่าธรรมชาติหมดไป เราประชาชน

ชาวไทยและประเทศอื่น ๆ ในโลก คง

ไม่มีโอกาสประสบพบเห็นความอุดม

สมบูรณ์ และความหลากหลายของ

พรรณพืชและสัตว์ ซึ่งธรรมชาติต้อง

ใช้เวลานับเป็นล้านปี เพื่อสร้างมัน

ขึ้นมา และเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะสร้าง

ขึ้นมาทดแทนได้อีก แปลงป่า

ป่าไม้หายาก เช่นป่าดิบเขียวทราย

แปลงของบริษัทอุดสาหกรรม และ

บริษัทบุรีรัมย์ทำไว้ใน อ.โนนดินแดง

ไม่ได้อีกเพื่อให้เกิดที่ท่องเที่ยวและ

ฟันและมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต

ของลัคต์ป่าเลย เราจะไม่พ้นเห็นนก

หรือสัตว์อื่น ๆ ใน “ป่าวิทยาศาสตร์”

เหล่านี้ และมันก็ไม่ได้ช่วยให้เกิดความ

หลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งส่วนช่วย

ในการเจริญเติบโตของเหล่าพรรณพืช

ที่เป็นสมุนไพรเหล่านี้ด้วย ยิ่งไปกว่า

นั้นบริษัทแรกที่กล่าวถึงข้างต้น ยังก่อ

สร้างสำนักงานกลาง และทำการปลูก

สังยงเพรียกจากดงใหญ่*

เลิกสัมปทานทำไม้ทั่วประเทศ ทาง
กลุ่มจังหวังที่จะได้พบกับป่าฝนอัน
อุดมสมบูรณ์ กระบวนการสิ่งที่พวกเราระดับ
ต่ำสุดแล้วแต่ดงใหญ่ที่น่าตื่นใจเกี่ยวกับ
กิจกรรมตัดไม้ทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง
และรุนแรง เพราะเพียงช่วงการเดิน ๕
วัน อย่างน้อยที่สุด ทางคณะได้พบ
เห็นต้นไม้อายุนับเป็นร้อยปีจำนวน
๒๕ ต้น ถูกโคนล้มลงใหม่ ๆ ทิ้งไว้ซึ่ง
คงไม่หลายต่อที่สามารถรักษาต้นไม้
ศูนย์กลางรวมกันได้ถึง ๕๐ เมตร
เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในเขตป่าสงวนฯ ที่
อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน

การเดินช่วงหนึ่งในบริเวณ
ป่าสงวนต้นไม้ในเขตอ.บะคำ ซึ่งติดกับ
จังหวัดนครราชสีมา เรารับเห็นต้นไม้
ขนาดใหญ่ที่ล้ำต้นถูกโคนล้มลง
และเชี่ยนลีดแดงไว้ว่า “ห้ามนำไม้เหล่านี้
ไป เป็นของหราผ่านศึก” และยังมี
อักษรไทยๆ ป้ายในบริเวณนั้นที่ประการ
ว่า “พื้นที่ ๕,๐๐๐ ไร่ นี้ เป็นกรรม
สิทธิ์ของหราผ่านศึก” เรายังได้เชิญ
กับกลุ่มนักตัดไม้ กลุ่ม กลุ่มแรกทำไม้
อยู่ร่องบริเวณต้นน้ำ ล้ำน้ำ ล้ำน้ำ ล้ำน้ำ

ไม้เหล่านี้ ต้องจ่ายเงินลินบนจำนวน
ประมาณ ๓๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ บาท
ให้แก่เจ้าหน้าที่ป่าไม้และตำรวจ เพื่อ
หลีกเลี่ยงการจับกุมและการฟ้องร้อง
และทำให้มีการตัดและขายไม้ได้อย่าง
ล่อนลวในใจกลางช่วงลักษณะน้ำ-
อ้อม นักตัดไม้คงจะต้องส่องไฟให้ข้อมูล
กับคณะกรรมการวิทยาเราว่า ได้มีแผน
การที่จะแพร่ถางพื้นที่ป่าไม้บันเป็นที่นี่
ไว้ ทั้งในบริเวณที่เป็นเขตอุทยานแห่ง
ชาติอยู่แล้ว และในบริเวณที่กำลังจะมี
การประกาศต่อไป บริเวณนี้เป็นที่ที่ซ้าง
ป่ามักมาหากิน เนื่องจากความอุดม
สมบูรณ์ของอัญญาหารและแหล่งน้ำ

ทางคณะยังได้พบกับหลักฐาน
ที่ชัดเจน ซึ่งล่อเด็กถึงอันตรายที่จะเกิด^{แก่สัตว์ป่าด้วย} นอกจากการทำลายป่า^{อันเป็นที่อาศัยของสัตว์ล้วงอย่างรวดเร็ว} กระบวนการการเลือยไม้คลอด
หัววัน ยังทำให้เหล่าสัตว์ป่า อาทิ ช้าง^{เลือ หมี นก และอื่นๆ} แทรกตื่นหนึ่นไป
เรียบงบกับนักลัตต์ด้วยบริเวณรอบป่า
ด้วย และก็ดังที่รับรู้กันอยู่ที่ว่าไปแล้วว่า
การตัดไม้้นั้น จะทำให้เกิดการเปลี่ยน
แปลงต่อสภาพธรรมชาติของป่าโดย

ส่วนป่าในใจกลางป่าอันอุดม-สมบูรณ์ แห่งที่จะไปทำในที่ที่ป่าเลื่อม-โถรมแแล้ว

ในท้ายที่สุดนี้ ทางกลุ่มยังได้รับทราบมาอีกว่า นั้นเป็นเวลาหลายวันปีมาแล้ว ที่มีพระป่าจำนวนมากพำนักอาศัยและปฏิบัติธรรมในเขตป่าทั่วประเทศไทย ปัจจุบันที่รู้จักกันเดี๋ยวนี้ จะมี อาทิ หลวงปู่ชา สุภัทโท ท่านพุทธาส และพระประจักษ์ คุตตจิตโต ท่านเหล่านี้ล้วนเป็นที่กล่าวขวัญถึงในคุณุปการที่พยาามจะเผยแพร่ความรู้และลัณฑิตธรรม ไปในหมู่ชาวบ้านและนักจาริกและส่วนบุญจากที่อนุฯ ดังนั้นการทำลายป่าแห่งนี้ ก็ถือเป็นการทำลายประเพณีอันทรงคุณค่า ที่สามารถสืบย้อนไปได้จนกระทั่งสมัยที่พระพุทธเจ้าจักรพรรษะนัมมชีพอยู่ด้วย

ด้วยความเคารพ เราขอร้องให้ท่านได้ใช้เวลาจานทรัพย์ที่มีอยู่ดำเนินการได้ ปกติตามที่มีประเพิฐอิภิภาร เพื่อหยุดยั้งการทำลายป่าธรรมชาติ ที่ยังคงเหลืออยู่ในประเทศไทยโดยเร็ว สำหรับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่นั้น ดูเหมือนจะไม่มีความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่ลับซับซ้อนเช่นนี้ได้ และที่จริงพวกเขายังคงคน ก็เป็นส่วนหนึ่งของปัญหานี้ด้วย ดังนั้นเราจึงขอเรียกร้องให้ท่าน

ก. ยุติการทำไม้ทุกประเภท ในเขตวนอุทยานแห่งชาติทุกแห่งของประเทศไทย และเข้มงวดต่อการทำไม้ทุกประเภทในป่าธรรมชาติ ที่ยังคงเหลืออยู่

ข. ให้ความสนใจสนับสนุนด้านเกษตรกรรมและการประกอบอาชีพ อีกทั้งช่วยเหลือผู้ยากจนขันแค้น ซึ่งอาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่รอบๆ

ค. จัดการลงโทษตามความเหมาะสมสมชีบเจ้าหน้าที่และนักธุรกิจ ผู้ที่เพียงเพริ่งความเห็นแก่ตัวและความโลภมากอย่างไร กำลังร่วมมือกันทำลายป่าฝนอันทรงคุณค่าความหลอกหลอนทางชีวภาพ และความลับ

ขับข้อนอื่น ที่ยังไม่สามารถสร้างทดแทนใหม่ได้

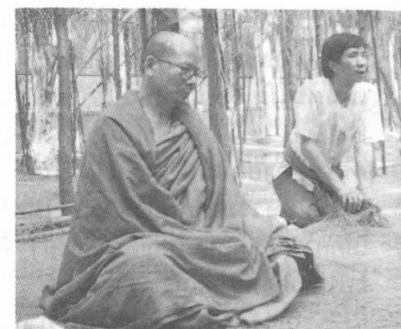
ง. จำกัดการปลูกยุคคลิปตัล ในพื้นที่ที่ป่าถูกทำลายแล้ว และในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก หรือปลูกแล้วอาจไม่คุ้มทุน เพราะการปลูกพืชชนิดนี้จะเป็นการทำลายดินไปในระยะเวลาอันสั้น และยังก่อให้เกิดการล้อราชภูรังหลวง และการขุดร่องเจาเบรียนกับเกษตรกรผู้ยากจนในพื้นที่อีกด้วย

จ. อนุญาตและให้ความสนับสนุนต่อการที่พระภิกษุสงฆ์และชาวบ้าน จะร่วมมือกันพิทักษ์รักษาป่า โดยจัดให้มีการบริหารและการพัฒนาป่าอย่างเหมาะสม

ช. ยกเลิกโครงการก่อสร้างถนนเชื่อมระหว่างปางสิดาใน อ. สารแก้ว จ. ปราจีนบุรี และ อ. ครบุรี จ. นครราชสีมา ซึ่งจะต้องตัดผ่านเขตวนอุทยานแห่งชาติ การตัดทางสายดังกล่าว นอกจากจะเป็นการทำให้เกิดช่องว่างขนาดใหญ่ในป่าที่ไม่ค่อยถูกบุกงานจากลิงภัยแล้ว ยังอาจมีการสร้างถนนเพิ่มเติมขึ้นมาหลังจากนั้นอีก และจะทำให้มีการตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น รวมทั้งจะเป็นการทำลายแหล่งอาศัยของสัตว์ป่าทุกชนิดในบริเวณนั้นด้วย

โปรดคำนึงในการทำให้ทางหนึ่งอย่างริบคุณ เนื่องจากพื้นที่ทุกๆ ไร่ของป่าที่ถูกโกร่อนลอก จะไม่สามารถสร้างขึ้นมาทดแทนได้อีก การกระทำเช่นนี้ไม่ใช่เพียงเพื่อชาวไทย หากเพื่อทุกชีวิตของสรรพสัตว์ทั่วโลก ทุกชาติในโลกนี้พึงควรหันรับรู้ถึงความสมมัพน์ พึงพาภันระหว่างป่าไม้และมนุษย์ สรรพชีวิตทั้งหลายย่อมได้รับผลประโยชน์มหกาลจากมาตรการใดๆ ที่ช่วยในการรักษาป่าธรรมชาติ ขอขอบคุณ

ขอแสดงความนับถือ

เป็นเนื้อความในจดหมายที่ขาวต่อประเทศไทยจำนวน ๑๒ ท่านที่เข้าร่วมในการเดินป่าศึกษาธรรม ณ ป่าดงใหญ่ ได้ร่วมกันจดนาชื่อมา และได้เผยแพร่ไปในหมู่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย เช่น นักธุรกิจ ผู้ประกอบการ นักศึกษา ฯลฯ เพื่อเป็นการหากความสนับสนุนต่อการรณรงค์ช่วยเหลือพระประจักษ์ และชาวบ้านผู้ร่วมกันอนุรักษ์ป่าดงใหญ่

/// มีปีก่องเพียร แก้วเนตร มีปีป้าดดาล ผู้สานพระค่า世人

นุชรี ศรีวโรจน์

ท่ามกลางความขมขื่นของอากาศ
ยามเช้า แม่ชีท่าทางทบัตทะแมงเป็นขึ้นเก็บ
น้ำตาลมะพร้าวที่ป่าด้วยตั้งแต่เมื่อเย็นวัน
วนอย่างคล่องแคล่วว่องไว รอบๆ บริเวณ
นั้นร่มครึ่งด้วยแมกไม้นานาพันธุ์ ทั้งขุน
มะพร้าว หมาก พุมเรียง มะลอกอ มียกร่อง
และบ่อน้ำเล็กๆ ที่หล่อ เลี้ยงแปลงผักสวน
ครัวตามสายพะยอม ถัดออกมายังร่อง
ผัก ดอกไม้หลากหลายสีเบ่งบาน
สะพรั่งล้นห้อมราวยิน

“ของเหล่านี้มัน
เป็นภาระที่ร้องรับให้
ชีวิตเราอยู่รอดได้ ถ้าไม่มี
อาหาร เราเก้ออยู่ไม่ได้”
แม่ชีทองเพียร แก้วเนตร
เจ้าสำนักวัดเจ็บสิบเศษ
กล่าว ชุมชนทวนกระแล
แห่งนี้เป็นสถานที่พักพิง
ทั้งทางกายและจิตวิญญาณ
แก่สตรีผู้ทุกชั้นยศ ทุก
ชีวิตที่นี่อาศัยหลักแห่ง^๑
การมาทำบุญร่วมกันและ

ช่วยส่งเคราะห์ชึ้นกันและกัน การดำเนิน
ชีวิตแบบกินน้อยใช้น้อยในการบริโภคต่ำ
แค่เพียงพอแก่การยังกายให้ประกอบกิจ
การงานได้ในวันหนึ่งๆ ประกอบกับธรรม
ออมอุดท์รินดใจทั้งในด้านปริยัติ และปฏิบัติ
ช่วยให้ชุมชนแห่งนี้สามารถพึ่งตนเองได้ทั้ง

ทางกาย ศีล สมาริ และปัญญา

สำนักอุบลลิการส่วนวนานัสนติ ซึ่งอยู่ไม่
ไกลนักจากสถานีรถไฟหนองจอก อำเภอท่ายาง
จังหวัดเพชรบุรี สร้างขึ้นมาด้วยน้ำพักน้ำแรง
ของแม่ชีทองเพียร แก้วเนตร พร้อมกลุยาน-
มิตรอุกกาลาท่าน ที่คืน ๑๙ ไร่พื้นที่เดิมเป็น
ของมารดาท่าน และต่อมาเมื่อต้องเปิดทางน้ำ^๒
ให้กับชาวบ้าน จึงซื้อเพิ่มอีก ๖ ไร่รวมทั้งหมด
เป็น ๒๕ ไร่ในปัจจุบัน จากน้ำพักน้ำแรงอัน
อุดสาหะ ผืนป่าใหญ่ก็ได้แปลงสภาพมาเป็นที่
ปฏิบัติธรรม แม่ชีทองเพียรได้เล่าถึงความยาก
ลำบากกว่าจะก่อสร้างสำนักนั้นแล้วจริงว่า

“เดิมที่นี่เป็นป่าไม้ใหญ่ ได้ฟันไม้ใหญ่
ลงบ้างเพื่อปลูกสร้างที่พักอาศัยและปลูกไม้ผล
และไม้ล้มลุกขึ้นชั้นชั้น แกะแท่น กีด้ออาศัยไม้ผล
และไม้ล้มลุกเหล่านี้เป็นรายได้ในช่วงแรกๆ
ต่อเมื่อยกเป็นโครงร่างแล้ว ชาวบ้านมาเห็นเข้า
ก็มีครัวท่าช่วยเหลือ แต่ก็จะสำเร็จได้ก็ต้อง^๓
อาศัยอุดหนุนมาก คนที่เข้ามาไม่เข้าใจก็พากษ์
วิจารณ์ว่าหลอกหลวงชีมาเพื่อสร้างความร่ำรวย
ต่อเมื่อคนเหล่านี้มีทุกข์มากขึ้นเข้ามาบวช ได้
เห็นวัตถุปฏิบัติของหมู่คณะจึงเกิดครัวท่า”

แม่ชีทองเพียร เป็นชาวเมืองเพชรบุรี
โดยกำเนิด ด้วยชีวิตในวัยเยาว์ที่ผ่านการทดสอบ
จากครอบครัวที่ร่ำลา ได้นั่งเพาะให้ท่าน
มีบุคคลก้อนกล้าแกร่งและชอบพึงคนสอง ชั้ย়ং
น่าอศจรรย์ที่เป็นสาเหตุที่นี่ชึ้นพกผันชีวิตท่าน
เข้าสู่แนวทางเนกขั้มมะปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบัน

“ตัวฉันนั้นมีเมื่อเมटายพ่อไปเมียกราใหม่
ปล่อยฉันไว้กับน้องๆ โดยไม่เหลียวแล พ่อขาด
ธรรมชาติความยุติธรรม ทำให้ฉันเกิดทิฐิมานะ
ลูกชิ้นมาได้เติบโตโดยขาดความเกรงกลัว ฉันจึง
ภาคิว่าถ้าเป็นเช่นนี้ต่อไปฉันต้องคงรกรแน่
จึงคัดสินใจออกบวชเมื่ออายุได้ ๒๗ ปีเมื่อเดือน
๑๐ ที่สำนักชีหนองจอก(สำนักอุบลลิการสูญ-
สวัสดิ์สัมธรรม ในปัจจุบัน)“

เมื่อออกบวชแล้ว ท่านก็ยังต้อง^๔
ช่วยเหลือส่งเสียตัวเองมาตลอด เพราะไม่มี
ทรัพย์สมบัติใดตัวมาจากการครอบครัวเลย ท่าน
ย้อนรำลึกถึงความหลังว่า

“ฉันหัดทำการช่างการฝีมือ จัดพานประภาด ฉันคำริเก่งแต่ไม่สู้ฝีมือนักได้อาศัยแม่บุญเทียน ซึ่งมีฝีมือในการประดิษฐ์เป็นเพื่อนคู่คิดช่วยกันทำงานนี้ซึ่งօเดียง เป็นเหตุให้เราสามารถช่วยเหลือคนเองช่วยเหลือสำนัก (สำนักขัทของออก) ได้”

ความเพียรพยายามอันเป็นฐานกำลังเดิมมาในกระมัง ที่ทำให้ท่านสามารถผลิตสร้างรากฐานของสำนักอุบลการส่วนวางแผนติ จนเป็นที่ศรัทธายอมรับนับถือของคนทั่วไป กล้ายเป็นธรรมิกชุมชนที่สามารถพึงตนเองได้ และเป็นสถานศึกษาธรรมะทั้งทางปริยัติและปฏิบัติแก่สตรี สามถึงเหตุผลเบื้องหลังของความอุตสาหะดังมันเหล่านี้ ท่านตอบกลับด้วยธรรมะแบบคาย่าว่า

“การปฏิบัติ(เหล่านี้)เป็นการสร้างบารมี ๓ คือทั้งทานบารมี ศีลบารมีและภานบารมี ทำให้สามารถช่วยเหลือคนเองและช่วยเหลือผู้อื่นได้ การตั้งสำนักที่นี่เรายพยายามช่วยเหลือคนเอง ทั้งทางกาย ศีล สมารถ และปัญญา เพื่อมุ่งสร้างบารมี ๓ อย่างเพื่อเป็นอริยทรัพย์ให้กับคนเอง”

๒๒๙ นักกูบบุณบัน

การดั้งสำนักที่นี่

เรายพยายามช่วยเหลือคนเอง
ทั้งทางกาย ศีล สมาร์ และปัญญา
เพื่อมุ่งสร้าง บารมี ๓ อย่าง
เพื่อเป็นอริยทรัพย์ให้กับคนเอง

หลังจากเลี้ยงระฆังและเลี้ยงสวดมนต์ทำวัตรเข้าสิ้นสุดลง แม่ชีบางล้วนออกบินหนาต บ้างก็ทำครัว ทำความสะอาดที่อยู่อาศัย บ้างก็เก็บน้ำตาลมาเคี่ยวเพื่อส่งขายให้กับชาวบ้าน แม่ชีนกุฎล แสงไทย

เล่าถึงกรรมวิธีในการเก็บน้ำตาลให้ฟังว่า

“น้ำตาลมะพร้าวนั้นต้องปักแต่เข้าน้ำตาลจึงจะออกดีพระอาทิตย์เย็น วันหนึ่งต้องปัก ๒ ครั้ง คือ ตอนหกโมงเช้าและสี่โมงเย็น น้ำตาลจะไหลออกจากจันที่ปักไว้ลงสู่กระป่องที่ผูกติดไว้กับจัน วันหนึ่งเก็บได้ประมาณ ๑๐ กิโลกรัม แต่ถ้าเป็นหน้าฝนอาจเก็บได้น้อยเมื่อเก็บเสร็จก็จะนำน้ำตาลเหล่านี้ไปเก็บรวมกัน”

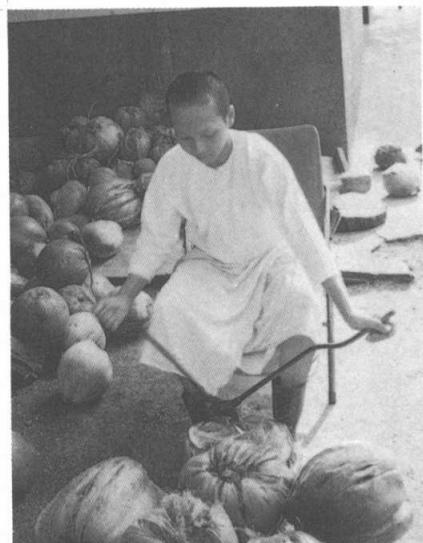
น้ำตาลเหล่านี้จะถูกขายเพื่อเป็นรายได้ส่วนหนึ่งจุนเจือชีวิตที่นี่ และบางส่วนจ่ายไปทำน้ำตาลสด รวมทั้งเก็บไว้ทำขนมบ้าง

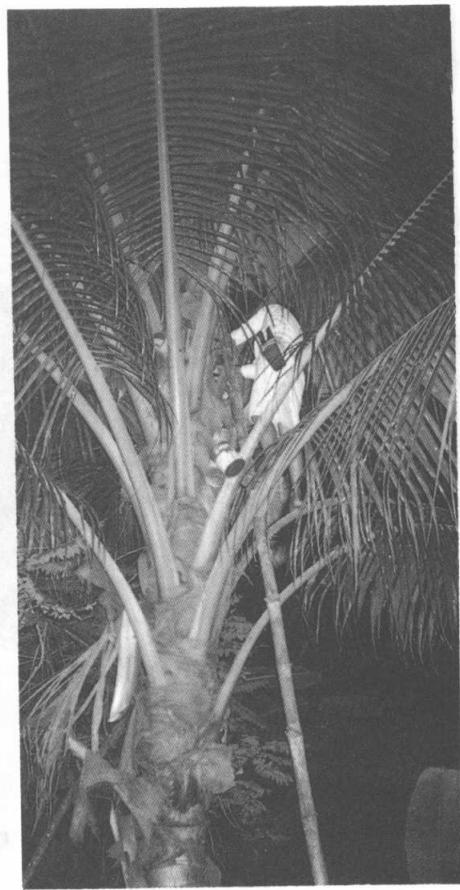
ใกล้ๆกับบริเวณที่ปักตาล แม่ชีสูงอายุท่านหนึ่งเดินเก็บดอกพิกุล จำปี จำปา และดอกไม้ใบไม้มีอ่อน ๆด้วยการทำางสูบ คุณยายประทีป เดียว่า ก็เล่าให้ฟังด้วยท่าทีเมตดาว่า

“คุณยายมาบวชที่นี่ตั้งแต่ปี ๒๕๒๙ ก็ได้ช่วยทางสำนักดูแลสวนสมุนไพรนี้ ที่ปลูกไว้ก็มีหลายอย่าง ทั้งหญ้าหงษ์ หงอนพันช้าง หญ้าไต้ใบ เสลคพังพอน เกต้าลหม่น หญ้าหนวนคแมว ฯลฯ คอกไม้เหล่านี้ก็เหมือนกัน ชาวบ้านเขามาว่าจ้างให้ทางสำนักปลูกไว้ คุณยายก็ช่วยเก็บรวบรวมตากแดดไว้ให้เขามารับซื้อไปสักให้ร้านขายยาที่นี่เมื่อ”

เดินลึกเข้าไปทางด้านหลัง แม่ชีน้อย ฯกำลังปอกมะพร้าวด้วยท่าทาง晦มดี๊ดีแมง เธอเล่าว่า “มะพร้าวเหล่านี้เอาไว้ใช้ทำกับข้าวบ้าน ขันมห้าบ้าง เปลือกใช้ทำเป็นเชือเพลิง ที่เหลือข้าวบ้านเขาก็มารับซื้อไป”

เลยถัดออกไปจากบริเวณที่ปักอาทัย จะพบแปลงนาซึ่งเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญอีกแหล่งของชุมชน ที่หันหนมประมาณ ๔๐ ไร่สูกแบ่งให้ชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงเข้าทำนา ซึ่งค่าเช่าไม้ไช่เป็นตัวเงินดังที่ปฏิบัติกันทั่วไป หากเป็นผลผลิตที่แบ่งมาหล่อเลี้ยงสำนัก ซึ่งหากพอ

มีเหลือบ้างก็จะส่งขายหรือนำไปทำข้นมีน้ำบ้าง
ลอดช่องบ้าง ตามที่ชาวบ้านจะมาจ้างให้ทำ
รวมทั้งแปลงผักสวนครัวที่
อยู่ในบริเวณพื้นที่ของสำนัก
ก็มีส่วนช่วยลดภาระค่า
อาหารไปได้มาก

รายได้จากการผลิต
เหล่านี้ ได้ใช้เป็นกองกลาง
สำหรับเป็นค่ายา ค่าน้ำ ค่าไฟ
ค่าลิ่งก่อสร้าง และค่าใช้จ่ายสำหรับส่งเคราะห์ที่ใน
ส่วนกลางของชุมชน และยังเพื่อแผ่เรือนใจ
ไปยังผู้ที่เดือดร้อนและเพื่อประโยชน์ทาง
สังคมส่งเคราะห์แก่ชุมชนข้างเคียงด้วย
“ไครขาดแคลนก็ช่วยเหลือกันไป
มีคนเข้าคนแก่ก็ช่วยเหลือกันด้วยความ
สามัคคี กันที่ไม่มีญาติมาเลี้ยงที่นี่ ทางสำนักก็

ส่งเคราะห์ จัดทำคำพิธีเรียนร้อย โดยไม่ต้อง
เดือดร้อนถึงญาติ ที่นี่เราทำเพื่อส่งเคราะห์ ไม่
ได้นำผลประโยชน์เข้าตัว เมื่อเรามีปัญญา มี
ภารมี สามารถทำประโยชน์ให้ผู้อื่นได้ เราถึง
ส่งเคราะห์ไป” แม่ชีราหัวหน้าชุมชนกล่าว

แม่ภาพแม่ชีทำการงาน ปลูกพืชผัก
เพื่อยังชีพ ดูไม่เป็นที่คุ้นเคยนักในสังคมไทย
 เพราะเรามัวไปติดในภาพของแม่ชีว่าเป็นดังผู้
 ขอบขอ แต่ชุมชนทวนกระแซแห่งนี้เปรียบ
 เสมือนภาพลักษณ์ใหม่ที่จะเปลี่ยนภาพพจน์
 ของแม่ชีไปสู่ผู้มุ่งมั่นพึงศนเอง เพื่อปลดออก
 ตนเองจากพันธนาการของวัดและพระ อัจฉริย-
 ภาพในการบริหารจัดการของแม่ชีท่อง-
 เพียรและเหล่าสหธรรมิก ช่วยให้ชุมชนนี้
 สามารถอยู่รอดได้ในสังคมปัจจุบัน

แม่ชีเป็นเพียงลูกวัด หากพระกำนัลด้วยการให้ไปเรียกรายกิจด้วยไป

จุดนี้เป็นเหตุให้แม่ชีเสียภาพพจน์

และไม่สามารถยกด้วย

ให้เป็นที่เเครพนับถือแก่คนทั่วไปได้

ฉบับที่ ๑๖ บีที่ ๓ เดือนมีนาคม - เมษายน
๒๕๗๘

ບ້ວກິດສໍາຫຼັບສດຖ ຢູ່ປະພາດຕະຮຣນ

ນອກຈາກຄວາມສໍາເລົງໃນກາງ
ງານແລ້ວ ຄວາມເຄ່ງຄັດແລ້ວມຸ່ນໜີນໃນ
ວັຕິປົງບົດຕີອ່າງຈິງຈັງຂອງແມ່ນີ້ທອງ
ເພີ່ຍ ໄດ້ເຮັດວຽກຄວັດຫາໄທກລັບຄືນມາລູ່
ແມ່ນີ້ບາງສ່ວນ ຂະນະທີ່ກາພພົນຂອງແມ່ນີ້
ໃນລັບຄົນໄທໄດ້ຕົກຕ່າງລຸກຫຼານ

ອ່າງໄຮກຕີ ຕ່ອປະເດືອນເຮືອງ
ຄວາມເຫັ່ນທີ່ມີກຳນະໂຫຼດຫຼົງແລ້ວຫາຍ
ຊື່ນີ້ທີ່ຄົກເລີ່ມເຮັດວຽກຮ້ອງກັນອ່າງ
ກວ້າງຂວາງໃນທ່ານລ່ວນຂອງລັບຄົນ
ຮວມທັງໃນທ່ານພຸທ່ອສາສນາ ຕລອດຈົນ
ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຍະດັບສັນນະ
ກາພຂອງແມ່ນີ້ທີ່ຮູ້ສດຖິຜູ້ປົງບົດຕີອຣມ
ອື່ນໄທສູງຂຶ້ນ ທ່ານໄດ້ໄທ້ຂ້ອຄົດທີ່ພົນຈ
ລົກລົງໄປຄືອອຽມຫາທີ່ອັນຕ່າງກັນຂອງ
ຫຼົງ-ຫາຍ ອັນນໍາໄປສູ່ການປົງບົດຕີອ່າງ
ໄນ່ເຫັ່ນທີ່ມີກຳນະ

“ຜູ້ຂ້າຍເຂົາຈະຕັດເຮົວກວ່າເຮົາ ຜູ້
ທີ່ຍືງຕັດໄມ້ຄ່ອຍໄດ້ ເພຣະໃນອົດຕື່ກວະ
ຂອງຄວາມເປັນທີ່ຍືງມັກມີຄວາມສົງສາຣ
ໃຈອ່ອນ ທ່າໃຫ້ຕົ້ນຕົກໂຍ້ໃນກພ ໃນຫາຕີ
ຜູ້ທີ່ຈະສໍາເລົງມີຄວາມຄົດລົງຕ້ອນມີຄວາມເຕີດຫາດ
ພຣະພຸທ່ອເຈົ້າທຽບເຫັນຄວາມຈົງຂອນນີ້ ຈົງ
ຕົ້ນວາງຄຽດຮ່ວມ ສ ໄວ ເພຣະກຣະຈະ
ຮັກໝາພະກາສນາໄວໄວໄດ້ຕົ້ນອາຄັຍກິກຊູ
ຜູ້ມີຈຳເຂັ້ມແຂງ ເຕີດເຕີຍວ່າ”

(ຄຽດຮ່ວມ ມົາທີ ກິກຊູນີ້ແມ່ນ
ບວຂຮ້ອຍພຣະແລ້ວ ກີດຕັ້ງກຽນໄຫວ້
ກິກຊູນີ້ມັນບັນຫຼຸງເພີ່ຍພຣະເດີຍວ່າ
ກິກຊູນີ້ຈະອູ້ໃນວັດທີ່ນີ້ມີກິກຊູນີ້ໄຟໄດ້
ນີ້ໄທກິກຊູນີ້ວ່າກລ່າງກິກຊູ ແຕ່ກິກຊູວ່າ
ກລ່າງກິກຊູນີ້ໄຟໄດ້ ແລະອື່ນໆຈຸກຮົມເປັນ
ສ ຂອບ)

ຂ້ອເລັນອໜ້າງດັ່ງຄົງຍັງໄມ້ໃໝ່ຂ້ອ
ສຽງທີ່ຫັດເຈນດ່ວຍກາເຫັນຂອງກາເລືອກ
ປົງບົດຕັດກລ່າງ ແຕ່ທ່ານຍັງໄດ້ໄທ້ທັນະ
ເພີ່ມເຕີມໃນເຮືອນນີ້ ໂດຍມອງຈາກອັກແກ່
ມຸນທີ່ນີ້ຈ່າວ່າ

“แม้พุทธศาสนาจะมีความเป็นประเพณีไปด้วย คือ ให้มีความเสมอ กันในการบรรลุธรรมคคล ไม่มีการเลือกชั้นวรรณะ โครงการกิจกรรมใด วันยี่บริสุทธิ์ ผู้นั้นสามารถพ้นจากทุกข์ได้ศิลปะน้อยหรือมากไม่มีความสำคัญ แต่ในการปกครอง การปฏิบัติการงาน บางอย่างก็ใช่ว่าจะเสมอ กันได้ตลอดไป เพราะความเสมอ กันในทางโลกนั้น เป็นไปเพื่อความยึดมั่นมากกว่าความปลดอย่าง แต่โดยความเป็นจริงนั้น ผู้หญิงผู้ชายไม่มี มันเป็นเพียงชาติเท่านั้น”

ทั้งท่านยังมองว่า ในสภาพที่เป็นจริงในสังคมปัจจุบัน แม้เขามีจำนวนมากยังติดในลาภ ยศ สรรเสริญ ขึงดึงเด่น เป็นไปตามที่ธิฐามานะ และแม้บางส่วนจะมีธรรมะ แต่ก็ขาดความเคร่งครัดในวินัย จึงไม่สามารถดำเนินต่อไปเป็นที่เคารพนับถือแก่คนส่วนใหญ่ได้ เพราะคนจะมีศรัทธาหรือไม่นั้น

ขึ้นอยู่กับข้อวัตรปฏิบัติของผู้บัวช่องทางแม่ชีสามารถรักษาวินัยให้เท่าเทียมกับพระ มีข้อวัตรปฏิบัติตามลั่งที่ถูกที่ควรเสมอ กัน โครงการกิจกรรมศรัทธา เช่นเดียวกัน

ในส่วนของพระสงฆ์เอง แม้เข่าท่านมองว่ามีส่วนในการทำให้ภาพพจน์ “ของแม่ชีเสียไป โดยเฉพาะการใช้แม่ชีออกไปรับเรียนบริจาค ท่านกล่าวว่า

“แม่ชีมีหน้าที่ต้องเชื่อพระเพระท่านลงเคราะห์ให้ด้านอาหาร และด้านการปฏิบัติแม่ชีเป็นเพียงลูกวัด หากพระท่านต้องการให้ไปเรียรายกิจต้องไป จุดนี้เป็นเหตุให้แม่ชีเสียภาพพจน์ และไม่สามารถยกตัวให้เป็นที่เคารพนับถือแก่คนทั่วไปได้”

ในการที่จะเรียกร้องศรัทธาให้กลับคืนมาได้นั้น ท่านมองว่าต้องเริ่มที่ตัวแม่ชีก่อน คือ เริ่มจากการมีศรัทธา ตั้งอยู่ในศิลปะธรรม สติสัมปชัญญา เป็นธรรมด้วยแรงที่ต้องสร้างให้มี

ต่อมาก็มีหรือต่อไป เพื่อจะได้ไม่ทำไปตามอำนาจดั้มท่าที่เข้าครอบงำจิตใจ ความดีหรืออนุจจะเกิดได้ต้องอาศัยขันติ การอาชันดั้มท่าได้ก็ต้องอาศัยขันติ

ก่อนที่จะจบการลัมภาษณ์นี้ แม่ชีทองพิพิธได้พึ่งท้ายข้อคิด ที่ซึ่งให้เห็นถึงชีวิตรากฐานของท่านอย่างน่าสนใจว่า

“ศาสนาสอนให้เป็นผู้มักน้อยสันโคนิช ลึกลับที่เรามีแล้วไม่ทำให้เกิดประโยชน์ ก็เท่ากับเราเป็นคนเห็นแก่ตัว เพราะไม่ได้ตัดกิจกรรมและไม่รู้ว่าอะไรเป็นตัวเกิด... (และเมื่อเป็น) คนที่ไม่ยึดติดต่อสิ่งใด เทืนประโยชน์ส่วนรวม จะเป็นคนที่หยุดไม่ได้ คนเรานั้นเมะจะต้องพยายามส่งอกัน แต่หากเราสามารถทำชีวิตนี้ให้เป็นประโยชน์ ช่วยเหลือผู้ที่ยังมีความต้องการให้กลับอกกลับใจได้ กล้ายเป็นผู้สร้าง ลดความเห็นแก่ตัว มีความเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ แม้จะต้องตายเราก็ไม่มีความหวาดเกรงแต่อย่างใด”

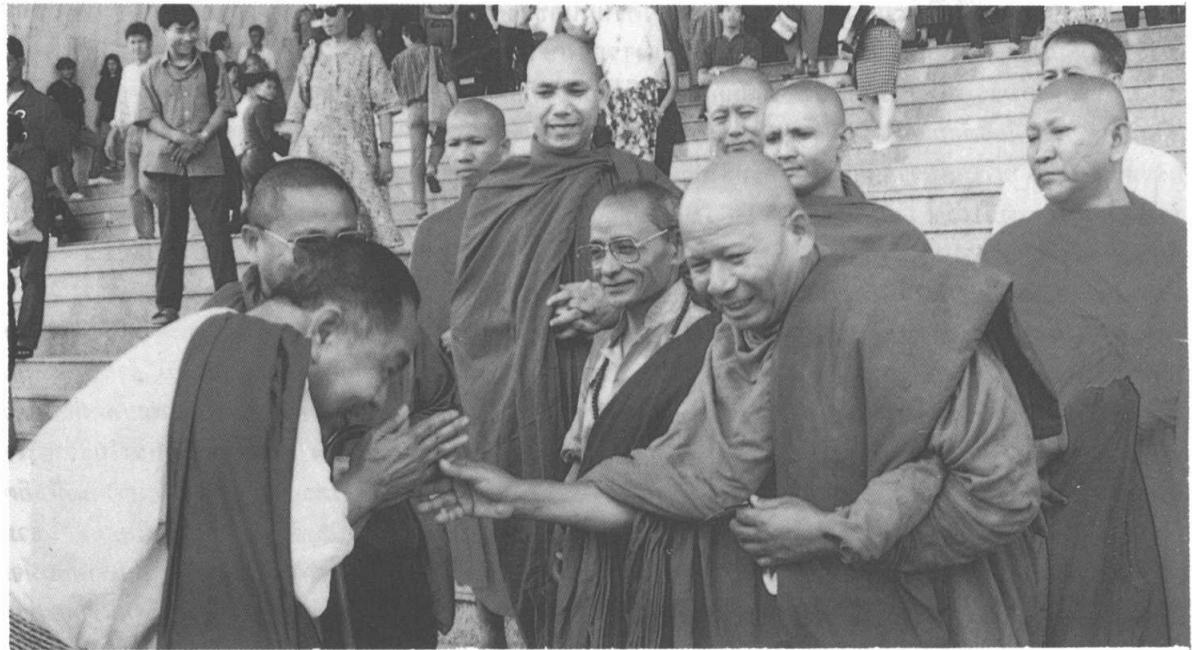
กั๊มน้ำ : อุบัติแห่งใจ

“การเข้ากัมมัฏฐานรวมจิตให้เป็นสماธิเป็นการมือย่างสูง ทำให้เราเกิดมีศรัทธาความเชื่อเรื่องบุญบานามีจริง การที่เรารู้ว่ารูปขันธ์นี้ประกอบด้วยอะไรบ้างจะช่วยให้เราไม่สำคัญตัวคัว ตัวนี้คือตัวของเรา และยังช่วยให้ลิ่งที่เรานี้คิดได้ การปฏิบัติกัมมัฏฐานจะช่วยให้เกิดปัญญา เพราะกัมมัฏฐานเป็นที่สงบ เรารวมจิตให้ลึกด้วยความนิ่งคิดทึบปวบ เมื่อจิตสงบเป็นสماธิของจริงจะปรากฏ แม้นบากกรรมที่เราทำไว้ตั้งแต่เล็กแต่น้อยก็จะปรากฏให้เราเห็นและยังคงอยู่เรื่อยๆ

จะแห่เมตตา ให้ไปโดยเจาะจงเพื่อใช้หนี้เชา เมื่อเชาได้รับส่วนบุญส่วนกุศล เชา ก็จะดับหายไป กรรมเบาที่เรากระทำการต่อสิ่งสารารสัตว์อาจหายไปได้ เพราะเชาไม่กรรมของเชาอยู่แล้วจึงเกิดเป็นสัตว์เครื่องจาน เชยังไม่หมดกรรม ต้องมาเกิดอีกเรียกว่าเป็นลั้งสารวัญ แต่กรรมหนัก เช่น การฆ่าคน อาจไม่หาย

การรักษาสภาวะจิตให้คงที่ ไม่จำเป็นต้องทำสماธิหรือนั่งกัมมัฏฐานเพียงอย่างเดียว กัมมัฏฐานเป็นการฝึกให้เราสักภาพที่แท้จริง ถ้าอยู่ในกัมมัฏฐานจะไม่มีอารมณ์ ที่ต้องเอามาวัด เอามาชนะอิก เราจึงจะรู้ว่าจิต

เราต่ำหรือสูง จิตยังแปรปรวนอยู่หรือไม่ ถ้าเรารู้เท่าทัน รู้ถึงที่สุดแล้ว ไม่จำเป็น เพราะสماธิจะมีอยู่ทุกขณะ เรารู้ก็สักแต่รู้ เห็นก็สักแต่รู้เห็น เมื่อกันกับอาการคัวว่างๆ เปล่าๆ ไม่ได้มีอยู่กับอารมณ์ เพราะถ้ามีอยู่กับอารมณ์ มันจะแปรปรวนไปมีขอบ ไม่ขอบ การปฏิบัตินั้นเราต้องดับสักจะว่าจะยอมสละแม่ชีด้วย ด้วยท่านนั้นบางครั้งมันก็มาร้ายร้าย ยิ่งหัวเราะเยาะเยี้ยเรา แต่บางครั้งนักก็มาช่วย ผู้ปฏิบัติธรรมขึ้นสูงด้วยวางแผนทั้งบุญและบาป หากเราตัดดั้มท่าได้แล้ว เราจะทำใจเฉยเป็นอุเบกษา เพราะผู้รับข้างในไม่มีเมื่อทำได้เช่นนี้ ทุกข์ก็จะไม่เกิด”

หนึ่งในพระประจักษ์ : ภาคสะท้อนสังคมเชียงป่า

ถ้าอธิค มันส์สุรากุล

พระประจักษ์ คุตุจิตตโศ เจ้าสำนักสมม์เข้าหัว
น้ำพุด หรืออุดงคสถานธรรมจิต แห่ง อ.ปะคำ จ.บุรีรัมย์
ถูกฟ้องร้องขึ้นโรงขึ้นศาลถึง ๓ คดี

คดีแรก ม้วสุมเกิน ๑๐ คน ก่อความไม่สงบและ
ขัดขวางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เหตุเกิดที่อ.เลิงสาง
เมืองโคราช ขณะที่เดินทางไปเยี่ยมให้กำลังใจแก่ชาวบ้านที่
ถูกอพยพจากโครงการ คจก. ศาลครรภลีมาตัดสินจำคุก
๖ เดือน แต่รอลงอาญาไว้ ๒ ปี

คดีที่สอง บุกรุกสถานที่ราชการและทำให้เสีย
ทรัพย์ของสถานานีบำรุงพันธุ์ลัตว์ ศาลบุรีรัมย์ตัดสินจำคุก ๑ ปี

คดีที่สาม บุกรุกป่าสงวนแห่งชาติดงใหญ่ โดยเข้า
ไปตักสำนักสมม์ในเขตป่าคลับบุรีรัมย์ตัดสินให้จำคุก ๖ เดือน
คดีอยู่ระหว่างการอุทธรณ์เข่นกัน

ในແນ່ງຮະບວນການພິຈາລາດຕີຂອງຄາລ ຄົງໄປມື້ ໄກຮ້າວລ່ວງໄປວິຈາຮົນ ແຕ່ເຮືອງທີ່ມີການພຸດກັນມາກົດຕີ່ກໍ່ມີການແຫລ້ານີ້ໃຫ້ຂ້ອຍຄົດທຽບນທເຮັນແກ່ລັງຄມອຢ່າງໄວ້ບ້າງ

ນີ້ມີຄົດທີ່ມີການເສົານາໂທລະກມເວົ້າ “ສົງຄຣາມ ແແຍ່ງຊີ່ປ່າ” ທີ່ດິນ : ກຣົມພະປະຈັກໜັນທເຮັນຂອງຊົມ-ໝານ ”ເມື່ອວັນທີ ۲۹ ກ.ພ.ທີ່ຕົກເອນກປະສົງ ມາຫວິທາລັບ ດຣົມຄາສົກ”

ພຣະມາສັນໜັກ ຖົງລົງ ຕົກຄົນທີ່ຄົນແນນນຸ່ມຍຄາສົກ ມາຫຸພາລັງກຣມຮາວິທາລັບ ກລ່າວວ່າ “ນີ້ມີຄົນເຂົ້າໃຈວ່າພຣະໄມ້ ຄວາມອູ້ປ່າ ກຣມນີ້ໄປໃຫ້ທີ່ຂອງພຣະ ແຕ່ເບົາໜາຍ ຂອງທຸກຄາສານນອກໃຫ້ພຣະມຸ່ງໄປສູ່ຄວາມສັກ ວິວເກ ເພື່ອຫັດເກລາໄກ ເລືດສັນຍອຍັງ ໃນຫາຄັກແລະຄົມກົງ” ດຳສອນຕ່າງກີ່ ນອກໃຫ້ພຣະອູ້ປ່າ

ແຕ່ເດືອນນີ້ ໄນວຸ້ງເກີດກັບຕາລຸປັກຕົວໄວ ດີຈະໄຫ້ ພຣະອູ້ປ່າແກ່ໃນບ້ານ” ພຣະມາສັນໜັກແດດຄວາມຂ້ອງໃຈ

ອ່າຍ່າງໄຮກ໌ດີເຖິງເອົານກຣມປ່າໄນ້ຊື່ເປັນທັນວ່າງຈານ ຮັບຜິດຂອບໂດຍຕຽບເຮັນກວ່າພຣະໃນການ ອຸນຮັກໜັກປ່າອ່າຍ່າງຫັດເຈັນຂັ້ນກວ່າເດີນ

ນາຍໂຄມລ ແພຣກທອນນັກວິຊາກຣມປ່າໄນ້ ۲ ນອກວ່າ ກຣມປ່າໄນ້ພັບວ່າມີວັດທີ່ມີກິຈກຣມປະລູກດັນໄນ້ແລະຮັກໜັກປ່າອູ້ ຄົງ ۵,۰۰۰ ກວ່າວັດ ແລະມີສ້າງກສົງໝໍ່ອື່ນປ່າສົງວ່າ ກວ່າ ۱,۰۰۰ ແທ່ງ ໃນອານາຄົງຈະມີການປະສານກັບພຣະໄທ່ຮ່ວມຮັກໜັກປ່າດ້ວຍໄລພະກັບພຣະປະຈັກຈະມີການປະສານ ແລະທ່າໂຄຮກການຮ່ວມກັນໄທ້ມາກັ້ນ

ກະນັນກົດ ພຣະມາສັນໜັກ ຍັງດັ່ງຂອລັງເກດວ່າ ແມ່ ກຣມປ່າໄນ້ນອກມືນໂຍບາຍໄປກັນດ້ວຍຕົກພຣະແຕ່ກົງທາມຍາດ ຍັງເໝືອນເດີມຈີງຍັງເປັນເຮືອງຫັດແຍ້ງກັນອູ້ ຍື່ກວ່ານັ້ນຍັງ ສົງສັ່ງວ່າ ກຣມຈັບທລວງພ່ອປະຈັກເປັນການເລືອກປົງບົດທຽບ ເປົ່າ

ອັນເປັນຄວາມເຫັນທີ່ສອດຄລັອງກັບຜູ້ແທນຮາຍງວຽ ອ່າຍ່າງນາຍເອົາພຣ ຮັກຄວາມສຸຂ ສ.ສ.ສກລນຄຣ ທີ່ຮະບວວ່າພຣະປະຈັກເປັນຄົດການເມືອງ “ຫ້າຮ່າກກາຣະດັນສູງເຄຍພຸດກັນ ພົມວ່າ ດ້າຍມພຣະປະຈັກຈະເຈັງກັນໄປທຸນທັ້ງໂຄຮກກາຈຈກ. ທັ້ງກຣມປ່າໄນ້ ຈຶ່ງຫຼັງໃຫ້ມີການແພັ້ນນະໄທເຫັນຍ່າງຫັດເຈັນ”

ນາຍສຸທົ່ງຂໍ້ ຖົງລົງ ນັກວິຊາກຣມປ່າໄນ້ ۶ ກລ່າວເສົ່ມຄົງແນວທາງແກ້ປ່າຍຫາຂອງກຣມປ່າໄນ້ວ່າກຣມໄດ້ ກໍາທານແນວທາງກາຈັດທ່າໂຄຮກກາສົ່ງເສົ່ມໄທວັດທຽບສ້າງກົດສົມໝໍ່ຫ່ວຍຈານດ້ານປ່າໄນ້ເສົ່ງແລ້ວ ແຕ່ເບົາກົດຍັງໄນ້ກ້າວໜາເທົ່າ ທີ່ຄວາມ ເພຣະຫາດອດຮາກມາດັ່ງແລະນັກປະມານສັນບສຸນ

ນັບເປັນເຮືອງນ່າຍິນດີ ທີ່ກຣມປ່າໄນ້ເຮັນກັນນາໄທ້

ຄວາມສ້າງກົບບໍາຫາທອງພຣະ (ໃນກຣມອຸນຮັກໜັກປ່າ) ປຶ້ງເປັນປະເດີນທີ່ທ່າຍຝ່າຍເຮັກຮ້ອງກັນມານານ

ແຕ່ໃນທັນະຂອງ “ແອັດຄາຣານວ່າ” ທຽນໄຍ ຍິນຍິງ ໂອກາຖຸນັກດົງທີ່ທ່ານອນນຸ່ມຮັກໜັກປ່າປັນແມ້ຈະເຫັນວ່າ ພຣະຄວາມໄດ້ຮັບກຣມສັນບັນຫຼຸງໃຫ້ຫ່ວຍຮັກໜັກປ່າ ແຕ່ກິນໄດ້ມອງແກ່ໄຫ້ປະຊານນາມ “ຫ່ວຍໜານ” ຂອງກຣມປ່າໄນ້

“ຕ້ອງໄຫ້ປະຊານນີ້ສ່ວນຮ່ວມຕັດສິນໃຈໃນການໃຫ້ທຽບພາກປ່າແລະນຳ້ ເວລາມອອຸກເດີນສາຍກີ່ຫຼຸງໃຫ້ປະຊານນີ້ສໍານິກໃນສິຫຼອນນີ້” ແອັດ ຄາຣານວ່າ ຢ່າຄ່າຍ່າງໜັກແນ່ນ

ປຣະກົງການຮັກໜັກປ່າແຕ່ກວາມຂັດແຍ້ງເຮືອງທີ່ທ່ານ ຮະຫວ່າງຮູ້ກົບຂາວບ້ານເກີດຈາກອໄວແລະມີທາງອອກອ່າງໄວ ເປັນອົກປະເດີນທີ່ເປັນຫຼັງນີ້ ທີ່ຕ້ອງໄຫ້ປະຊານນີ້ສ່ວນຮ່ວມຕັດສິນໃຈໃນການໃຫ້ທຽບພາກປ່າແລະນຳ້ ເວລາມອອຸກເດີນສາຍກີ່ຫຼຸງໃຫ້ປະຊານນີ້ສໍານິກໃນສິຫຼອນນີ້” ແອັດ ຄາຣານວ່າ ຢ່າຄ່າຍ່າງໜັກແນ່ນ

ນາຍເອົາພຣ ຮັກຄວາມສຸຂ ສ.ສ.ສກລນຄຣ ພຣະກ ເອົາພຣ ຊ້ວ່າສົງຄຣມີ່ທີ່ດິນເກີດຂຶ້ນພຣະກປ່າໄນ້ນັ້ນອັນໄໝ ເປັນຜລປະໂຍ່ນ ຈຶ່ງອອກກົງທາມຍາກັນໄປເຫັນເຂົ້າໄປໃຫ້ປະໂຍ່ນໃນປ່າ “ກາປະກາສຄູງທາມຍາປ່າສົງວ່ານາປີ ۱۹۵۷ ເປັນວັນເລື່ອງປິດແກ່ອສົງຄຣມີ່ທີ່ດິນ ເພຣະຫານນັ້ນຕ້ອງກລາຍເປັນຄົນພິດໄປທຸນດີ”

ຜູ້ແທນຫານຸ່ມຈາກສກລນຄຣ ເສັນວ່າ ທັນຈາກທີ່ ກຣມປ່າໄນ້ຈໍາແນກເຫັນກາໃຫ້ປະໂຍ່ນທີ່ດິນ(ໄໂຫນນີ້)ແລ້ວ ກົດກົບກາຍື່ອນທີ່(ຕົອ)ຄຣອງທີ່ດິນໂດຍໄປໃຫ້ປະໂຍ່ນ ແລະ ຈຳກັດການຄົດຄອງທີ່ດິນຕາມປະເທດິກການຄ້າໄຄຣອຍາກ ໃຫ້ທີ່ດິນເກີດກໍາທັນດີ ກົດກົບກາຍື່ອນທີ່ດິນໂດຍໄປໃຫ້ປະໂຍ່ນ ແລະ ຈຶ່ງກັນກົດກົບກາຍື່ອນທີ່ດິນໄປເຫັນວ່າພຣະຫານນັ້ນໄດ້ເກີດກໍາທັນດີວ່າ ພົນທີ່ຕ່ອງໄຫ້ທຸນນີ້ເທົ່າໄວ ຈະໄຫ້ໃຫ້ທ່າວະໄວ

“ຄວາມໃຫ້ຂາວບ້ານຄູວ່າເປັນຂົ້ມຈຸດຈິງທີ່ໄດ້ອ່າຍ່າງແລ້ວໃຫ້ຂາວບ້ານເປັນຄົນຕັດສິນວ່າຕຽບໃຫ້ທຸນນີ້ທີ່ທ່ານ ຕຽບໃຫ້ທຸນນີ້ເປັນບ້ານມຸ່ນຈຸດຈິງທີ່ໄດ້ອ່າຍ່າງແລ້ວໃຫ້ຂາວບ້ານຈາກນັ້ນໄທ້ສ.ສ.ສກລນຄຣ ຫ່ວຍຄູ (ເກືອ້ວ) ຮັບຮອງວ່າຂົ້ມຈຸດຈິງທີ່ໄດ້ອ່າຍ່າງແລ້ວໃຫ້ຖ້າຍການໄທ້ອົບດິກຣມປ່າໄນ້ທີ່ທ່ານ ຮັ້ນມຸນຕົກເກະຕົກທ່ານ”

ອອກຈາກນີ້ ຄວາມເຮັດວຽກທີ່ດິນ ເພື່ອໄຫ້ຂາວບ້ານ ຖຸກຄົນໃນປະເທດມິໂລນດ ທຽນສ.ຕ ໄນໃຫ້ຂາວບ້ານນອກໄດ້ ແຕ່ເອົາພຣ ສທກ. ຮັມທັກຄວາມສ່ວນຮ່າຍການດ້ານປ່າໄນ້ ແລະທີ່ດິນ ເປັນກະທຽບກວ່າພຣະຫານນັ້ນຕ້ອງກລາຍເປັນຄົນພິດໄປທຸນດີ

ເວົ້າທີ່ແລ້ວໃຫ້ກົດກົບກາຍື່ອນທີ່ດິນໃຫ້ທຸນນີ້ໃຫ້ທ່ານໃຫ້ເຫັນວ່າຕຽບປ່າໄນ້ໄດ້ອ່າຍ່າງແລ້ວໃຫ້ຖ້າຍການໄທ້ອົບດິກຣມປ່າໄນ້ທີ່ທ່ານ ຮັ້ນມຸນຕົກເກະຕົກທ່ານ”

* ພິມພົກຮັບແກລ່ງກົດກົບກາຍື່ອນທີ່ດິນ ເພື່ອໄຫ້ຂາວບ້ານ

“วีดีโอลิฟท์ก้าวร้าว”

มติชน ๖ เมย.๒๖ น.๑๒

ปัจจุบันวีดีโอลิฟท์เป็นที่นิยมแพร่หลาย ในกลุ่มของเยาวชนอย่างมากมาโดย อย่างไรก็ ตามจากการสำรวจวิจัยพบว่า เนื้อหาของวีดี- โอลิฟท์ที่เกี่ยวกับสังคม ความรุนแรงและ คุณภาพที่มีผลต่อ บุคลิกภาพทำให้ก้าวร้าว นิยมใช้ความรุนแรง เช้าตัดสินเมื่อเกิดความขัดแย้ง และหันนี้ เพราะวีดีโอลิฟท์ให้โอกาสแก่ผู้เล่นเพียงการ แพ้หรือชนะ ไม่หรือไม่มีค่าครู ทำให้เด็กไม่ได้ เรียนรู้ถึงวิธีการประนีประนอม จึงนำสังเกต ว่าเด็กมักจะเลียนแบบ และใช้กำลังแย่งชิง ของคนอื่น หรือเพื่อนที่อ่อนแอกว่า ในการ นั่งปกคล้องจึงควรเพิ่มความอาใจใส่ในการ เลือกวีดีโอลิฟท์ที่เหมาะสมให้เด็ก และควร ห้ามจุ่มน้ำในเครื่อง เนื่องจากน้ำจะสกปรก แล้วแต่วีดีโอลิฟท์ เพราะเป็นกิจกรรมที่มีการ เคลื่อนไหวร่างกายหนัก อันมีผลเสียต่อการ พัฒนาทางร่างกาย สมองและความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก

อันนี้มีรายงานล่าสุดจากผลการสำรวจ ในประเทศไทยปัจจุบันพบว่า มีคนใช้ ๑๒๑ คนที่ เป็นโรคลมบ้าหมูขณะเล่นวีดีโอลิฟท์ โดยที่ผู้ ป่วยส่วนใหญ่จะเป็นเด็กในวัยประมาณห้า到สิบ ปี ซึ่งเป็นผู้ผลิตและขายวีดีโอลิฟท์รายใหญ่ คือ มากกว่า ๗๐ ล้านเครื่องทั่วโลกในแต่ละปี ประมาณว่าจะติดข้อความเพื่อเตือนผู้ลุนเกี่ยว กับอาการลมบ้าหมูที่อาจเกิดขึ้นขณะเล่นวีดี โอลิฟท์ได้ อย่างไรก็ตามนั้นเป็นครั้งแรกที่ จะมีการติดข้อความ เพื่อเตือนเกี่ยวกับโรค ลมบ้าหมูดังกล่าว บนเครื่องวีดีโอลิฟท์ จำหน่ายในญี่ปุ่น ทั้งที่เครื่องวีดีโอลิฟท์ที่ส่ง ข้ามประเทศและอเมริกา มีเครื่องหมายเพื่อ เตือนอันตรายดังลักษณะนี้แล้ว

“เครื่องในคนจนขายถูกในอินเดีย”

สยามรัฐ ๑๗ มีค.๒๖ น.๑๔

หมู่บ้านวิลลิวัภกัม นอกเมืองมัคราส คุณยกางทางใต้ของอินเดียปัจจุบัน ได้กล่าว เป็นเมืองที่มีเงินจำนวนหลาล้านหรือญ สหรัฐมุนเวย์ในธุรกิจค้าอวัยวะมนุษย์

ทุกวันตัวแทนจากคลินิกเอกชนจะ บุกไปตามหมู่บ้านยากจนออกเมือง เพื่อหาผู้ เดิมใจบริจาคอวัยวะโดยมีเงินเป็นค่าตอบแทน ความยากจนบังคับให้ชาวอินเดียต้องขาย อวัยวะในร่างกายของตนเอง จนอินเดียกลับ เป็นตลาดใหญ่ที่สุดในโลกของการค้าໄต ควบ ค้า ผิวนัง และกระดูก

ด้วยความวิตกกังวลในปัญหานี้ รัฐบาล กำลังจะมีมาตรการในการควบคุมธุรกิจดัง กล่าว โดยออกพระราชบัญญัติการเปลี่ยน ถ่ายอวัยวะมนุษย์ มีเนื้อหาในการห้ามการ บริจาคอวัยวะของคนที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่ อนุญาตให้ใช้ชั้นส่วนอวัยวะของศพได้

อย่างไรก็ตามสมาคมอาสาสมัคร ด้านสุขภาพแห่งอินเดียที่กรุงนิวเดลีระบุว่า การขายไดเพิ่มขึ้นจาก ๕๐ รายในปี ๒๕๒๖ เป็น ๕๐๐ รายในปี ๒๕๒๘ และ ๒,๐๐๐ รายในปี ๒๕๓๔ ซึ่งคิดเป็นเงินทั้งหมด ๑๗ ล้านเหรียญสหราชอาณาจักร ในทุกๆปีอินเดียจะมีผู้ป่วย โรคไตวาย ประมาณ ๘๐,๐๐๐ ราย ทำให้ ความต้องการเปลี่ยนไตมีสูงมาก นอกจากนั้น ยังมีคนนับล้านที่ต้องการแก้ค่าใหม่ ในขณะเดียวกันมีผู้ที่พร้อมจะบริจาคไตเพียงปีละ ประมาณ ๑,๐๐๐ คนเท่านั้น และในอนาคต อวัยวะมีแก้วต้มมนุษย์อยู่เพียง ๗,๑๖ แก้ว ค่า ส่งผลให้เกิดความต้องการอวัยวะเพื่อการ เปลี่ยนถ่ายสูง และเกิดการวิพากษ์วิจารณ์ กฎหมายดังกล่าว ซึ่งออกมาตรฐานคำเรียกร้อง ขององค์กรอนามัยโลก

นอกจากการขายไตแล้ว แก้วต้มแล้ว คนอินเดียยังซื้อขายผิวนังกันด้วยในราคากว่า ๑๐๐ เหรียญสหราชอาณาจักร ๖.๔ ลูกบาศก์เซ็นติเมตร เมื่อสองปีครึ่งที่ผ่านมาอีกด้วย

“ขอผู้ที่อยู่ในเมืองไทยช่วยสร้างปัญหา
ให้อสสตรีเลี้ยง”

สยามรัฐ ๒๓ มี.ค. ๖๖

จากการศึกษาของศูนย์การศึกษาวัฒนธรรมนานาชาติ แห่งมหาวิทยาลัยวอลลอนก์ของอสเตรเลียพบว่า ชายอสเตรเลีย ๘๐ ใน ๑๑๐ คนที่อยู่ในการสำรวจ ได้ให้เงินแก่ผู้หญิงเชือหอบ้ายคนในเวลาเดียวกัน รวมทั้งนำผู้หญิงเหล่านั้นเข้าประทศ อสเตรเลียเพื่อแต่งงาน ในจำนวนนี้มีชายห้าคน ซึ่งแต่ละคนยินยอมจ่ายเงินเพื่อแต่งงานกับผู้หญิงเชือหอบ้ายสามถึงห้าคน รายหนึ่งจ่ายเงินเพื่อแต่งงานกับผู้หญิงถึงเจ็ดคน

ในจำนวนผู้หญิงเหล่านี้โดยมากมาจากประเทศพิลิปปินส์ ซึ่งเป็นแหล่งสำคัญในการส่งออกภารยาสำหรับชาวอาเซียนอสเตรเลีย และมีหอบ้ายคู่ที่พบรักกันโดยผ่านล้านก้างงานจัดหาคู่หรือการติดต่อทางจดหมาย จนในขณะนี้มีชายชาวอาเซียนอสเตรเลียที่มีภารยาเป็นชาวพิลิปปินส์อยู่ระหว่าง ๑๕,๐๐๐ ถึง ๒๐,๐๐๐ คน ประเทศไทยและอินโดนีเซียกำลังจะตามมาเป็นแหล่งที่สองในอนาคตอันใกล้ ส่วนประเทศที่ตามมาก็คือ พิจิ ศรีลังกา เวียดนาม และมองโกเลีย

แม้ว่าการแต่งงานของหอบ้ายคู่จะประสบความสำเร็จก็ตาม แต่นักลังค์คอมสูงเคราะห์ในอสเตรเลียระบุว่า มีปัญหาเกิดขึ้นกับบางราย เช่น เรื่องความรุนแรงในครอบครัว บางรายถึงกับลงท้ายด้วยความตาย จนกระทั่งวันนี้มีรายงานว่าผู้หญิงพิลิปปินส์ ๑๑ ราย ถูกฆาตกรรมโดยสามีชาวอาเซียนอสเตรเลียและอีกสองรายหายสาบสูญ

“วัยรุ่นไทยใจแคกรนิยมเชือกซี่เรี๊ยว”
มีดิน ๑๗ มี.ค. ๖๖ ๙.๑๒

พ.ญ.สุภา มาลาภุณ ณ อุยธยา อาจารย์พิเศษประจำภาควิชาจิตศาสตร์ คณะแพทย์ศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดลได้แสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่นไทยว่า ลังค์คอมป์จุบันมีความลับสนในค่านิยมวัฒนธรรมไทยเดิม ส่งผลกระทบให้พฤติกรรมทาง

เพศของวัยรุ่นไทยโน้มเอียงไปสู่สภาพการเป็นเชือกซี่เรี๊ยวในทุกรูปแบบ ไม่เลือกทั้งเวลาสถานที่ และบุคคล รวมทั้งเกิดปัญหารักร่วมเพศสูงขึ้นด้วย

อาจารย์ยังได้เสนอแนะว่า ทุกคนควรจะตระหนักรถึงปัญหาของวัยรุ่นและช่วยกันยับยั้ง เพื่อช่วยลดการเปลี่ยนแปลงให้เข้าลงพ่อแม่และผู้ใหญ่ควรแสดงบทบาทของตนให้ชัดเจน เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวด้วย

น.พ.สุพร เกิดสว่าง อาจารย์ประจำภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทย์ศาสตร์ ศิริราชพยาบาล ได้กล่าวถึงปัญหาวัยรุ่นไทยเข่นกันว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดคือการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อยๆ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและเกิดปัญหาตั้งครรภ์ในขณะที่ยังไม่พร้อม ซึ่งปัจจุบันสังคมได้ให้การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากขึ้น เด็กจะเชือฟังเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ เนื่องจากพ่อแม่มีเวลาให้กับครอบครัวมากนัก

“คนไทยตายด้วยบุหรี่ ๑๕,๐๐๐ คนต่อปี”
สยามโพสต์ ๔ กพ. ๒๕๖๖

เผยแพร่ตัวเลขคนไทยตายด้วยบุหรี่ปีละ ๑๕,๐๐๐ คน องค์การอนามัยโลกชี้ทุก ๑๓ วินาทีจะมีคนตายด้วยโรคจากบุหรี่ ๑ คน

น.พ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เปิดเผยว่า คนที่ไม่สูบบุหรี่หากต้องอยู่ใกล้กับคนสูบบุหรี่เพียง ๑ ชั่วโมง ก็จะได้รับควันบุหรี่เท่ากับการสูบบุหรี่ ๑ มวน และจากการวิจัยยังพบว่า ภาระของบุคคลที่สูบบุหรี่ จะมีอายุลั้นกว่าคนที่ไม่ลามมาไม่สูบบุหรี่ถึง ๕ ปี นอกจากนั้นเด็กที่ได้รับควันบุหรี่ตั้งแต่เล็กเมื่อโถเข็นร่างกายจะแคระแกรน เจ็บออดๆ แอดๆ สุขภาพไม่แข็งแรง

คุณหมอนักต่อต้านบุหรี่ยังกล่าวต่อไปอีกว่า มีประชากรโลกที่ตายด้วยบุหรี่ปีละประมาณ ๑๐ ล้านคน ขณะที่คนไทยตายด้วยโรคเดียวกันถึงปีละ ๑๕,๐๐๐ คน และร้อยละ ๕๐ ของมะเร็งที่เกิดในผู้ชาย ล้วนมาจากการสูบบุหรี่แทบทั้งสิ้น

“ເອດສີໂຄຮ້າຍທີ່ໄມ້ໄກລຕັວຄຸນ”

ສະຖານທີ່ເອດສີໃນລາວ

ຈາກລົດທີ່ຂອງອົງຄົງການອນນັມໂລກພບນໍ້າ
ໃນປີ ໨໕໗໔ ມີຜູ້ປ່າຍທີ່ຕິດເຂື້ອເອດສີທີ່ເປັນຜູ້
ທີ່ຢູ່ ១០-១២ ລ້ານຄນ ແລະ ເຖິງອືກ ១ ລ້ານຄນ
ແລະ ໃນຈຳນວນຜູ້ປ່າຍເທົ່ານີ້ ມີຜູ້ປ່າຍເອດສີໃນ
ຮະບະສຸດທ້າຍອູ້ມາກກວ່າ ២ ລ້ານຄນ

ສະຖານທີ່ເອດສີໃນໄທ

ຈຳນວນຜູ້ປ່າຍທີ່ຕິດເຂື້ອເອດສີ

ປີ ໨໕໗໔ ៥០០,០០០ ຄນ

ປີ ໨໕໗໔ ៥០០,០០០ ຄນ (ຕິດເປັນ
ຮອຍລະຫັນຂອງຈຳນວນປະຊາກໃນປັດຈຸບັນ)

ປີ ໨໕໗໑ ດາວວ່າຈະມີປະມານ ៥
ລ້ານຄນ ຮ້ອປະມານຮອຍລະ ១០ ຂອງຈຳນວນ
ປະຊາກໃນປັດຈຸບັນ ທັນ້ນຈາກຮຽງງານຂອງ
ກອງຮະບາດວິທາຍາ ກະທຽວສາຫະລຸນສຸຂ

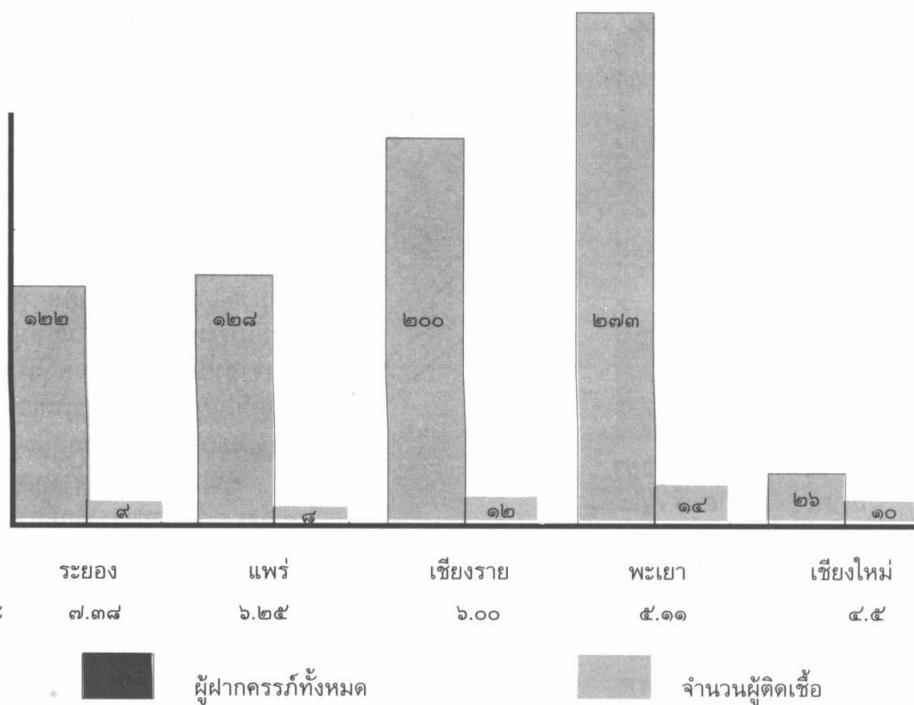
ໂດຍເລີຍຈະມີຜູ້ທີ່ຕິດເຂື້ອເອດສີເພີ່ມຂຶ້ນ
ວັນລະ ៣០ ຄນ ຮ້ອປະມານຂ້າວໂນມະລະຄນ
ແລະ ພາຍໃນ ១០ ປີນີ້ ຄົງທຶນຂອງຜູ້

ຕິດເຂື້ອຈຳນວນດັກລ່າວ(ທ້າແສນຄນ) ຈະພັດນາ
ຂັ້ນເປັນຜູ້ປ່າຍເອດສີຮະບະສຸດທ້າຍ ໃນຂະໜາດທີ່ມີ
ເຕີຍງທີ່ສາມາຄົວຄົນໄຂ້ອູ້ທ່າງປະເທດປະມານ
៥ ມົນເຕີຍງ

ຍິ່ງໄປວັນນັ້ນຄນທີ່ຕິດເຂື້ອເອດສີສ່ວນ
ໃຫຍ່ຈະຍູ້ໃນວັນແທ່ການສ້າງຄຣອບຄຣວ ຄືອ
ອາຍຸຮະຫວ່າງ ២០-៣៥ ປີ ສາເຫດສ່ວນທີ່
ເນື່ອງມາຈາກການເຫື່ອໄລໂສເກເນີ ປັຈຸບັນມີຫຼົງ
ບຣັກປະປະມານ ១-២ ແສນຄນທີ່ເລີຍງຕ່ອງການ
ຕິດເຂື້ອເອດສີ ແລະ ທັນ້ນໄລໂສເກເນີຍັງເປັນກຳລຸ່ມທີ່ມີ
ອັດຕະການຕິດເຂື້ອມາກທີ່ສຸດ ກລ່າວຄົວຮອຍລະ ៨០
ຂອງຜູ້ທີ່ຕິດເຂື້ອເອດສີຂັ້ນນີ້ເປັນໂສເກເນີ ດັ່ງນັ້ນ
ຜູ້ຂ່າຍທີ່ທີ່ນີ້ຍື່ນເຫື່ອໄລໂສເກເນີ ທີ່ຈຳນວນໃຫຍ່ຈະເປັນ
ຜູ້ຂ່າຍທີ່ມີຄຣອບຄຣວແລ້ວ ມັກຈະຕິດໂຮມາເພື່ອ
ແພັກກ່ຽວກັບຕະຫຼານເອງອີກ ທີ່ຈຳນັບເປັນອັນຕຣາຍ
ອ່າຍງຍິ່ງ ເນື່ອງຈາກວ່າໂຮກເອດສີຈຳກ່າຍທອດ
ຈາກມາດຈຳສຸດບຸຕົກໃນຄຣກິໄດ້

ຫຼົງມີຄຣກິໄດ້ເປັນອົກລຸ່ມທີ່ມີ
ອັດຕະການຕິດເຂື້ອເອຊ ໄວ ວິ ເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍເລັກະ
ໃນ ៥ ຈັງວັດທີ່ໄປນີ້

ອັດຕະການຕິດເຂື້ອເອຊ ໄວ ວິ ເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ມາຝາກຄຣກິ(ປີ ໨໕໗໔)

คำก้ามจากฝ่ายศาสนาทำให้ ชายขึ้นบันหนิง

**'การที่เราเข้ามาบุชในพุทธศาสนา
ก็เพื่อดับทุกปัญหา'**

**ชั่งพระพุทธเจ้าก็ไม่ได้รับบุญเป็นทุกปัญหานอก
ดังนั้นทุกปัญหานี้ให้เราแก้ไปดับที่นั่น
ดังแต่ในตัวเราจนถึงโครงสร้างทางสังคม'**

สุพิตา เวิงจิต

ผู้หญิงขึ้นชื่อว่าเป็นเพศแม่ ในสังคมที่เจริญแล้ว และมักได้รับเกียรติกว่าใคร แต่อีกมุมหนึ่ง ผู้หญิงก็มักเป็นผู้รองรับความรุนแรงจากเพศชาย ที่ถือตนว่าเข้มแข็งกว่าอยู่เสมอ และเป็นลิ่งที่ดำรงคงอยู่ตลอดมา

บนหน้านั้นสือพิมพ์ไม่เว้นแต่ละวันจะได้เห็นข่าวความรุนแรงทางเพศ ปัญหาคือเรารู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านี้ หรือมันกล้ายเป็นความเคยชิน เราเคยได้尼กถึงต้นตอที่แท้จริงของปัญหาเหล่านี้หรือไม่

เงื่อนไขการจัดเสวนากอง การสตรีและเยาวชนศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในหัวข้อ “ความรุนแรงทางเพศในมุมมองศาสนา” เป็นโอกาสให้ท่านสันติกร

พระภิกษุหนุ่มชาวอเมริกัน อดีตครูอาสาสมัครเพื่อสันติภาพของสหประชาชาติ (พีชคอร์ป) ผู้มุ่งเห็นประโยชน์ แห่งคำสอนองค์สมเด็จพระพุทธเจ้า บุชเรียนอยู่ ณ สวนโมกขพัฒนาราม มาแล้ว กว่า ๘ปี แสดงความคิดเห็น ต่อปัญหาความรุนแรงทางเพศร่วม กับวิทยากรท่านอื่นๆ

ด้วยภาษาไทยสำเนียงอเมริกัน ท่านสันติกรเริ่มต้นที่มุ่งมองของท่านว่า คนมักจะคิดกันว่า ศาสนาไม่เกี่ยวข้องหรือไม่ควรจะเกี่ยวข้องในเรื่องความรุนแรงทางเพศ แต่ท่านเห็นว่าเป็นการสมควรและมีความจำเป็นที่ศาสนาต้องมาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เพราะการที่เราเข้ามานำบุชในพุทธศาสนา ก็เพื่อดับทุกปัญหานั้นทุกปัญหานี้ให้หมด เช่นเดียวกับที่ในศาสนาคริสต์ ที่ต้องการให้คนทุกคนได้รับความรักและเมตตา

ไปดับที่นั่น ตั้งแต่ในตัวเราจนถึงโครงสร้างทางสังคม เรื่องความรุนแรงทางเพศก่อให้เกิดความทุกข์ทั้งกายและใจต่อผู้ที่เป็นเหยื่อ เราจึงไม่ควรจะเพิกเฉย

ท่านเห็นว่าความรุนแรงทางเพศเป็นเรื่องใหญ่เดือดอย่างมากกว่า ๑๕ ปี ในอเมริกา ๑ ใน ๔ คน เคยถูกล่วงล้ำและเป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศ ตัวเลขไม่แตกต่างกัน สำหรับในยุโรปและอสเตรเลีย ใน

เมืองไทยอาจไม่เปิดเผย แต่คิดว่าไม่น่าจะต่างกว่า ๑ ใน ๑๐ และความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นในทุกระดับชั้น การศึกษา ฐานะ

ท่านได้ยกพระไตรปิฎกที่กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า ในสมัยพุทธกาล มีกาชาติร้ายองค์หนึ่งคิดจะไปรุกราน แคว้นวังชี แต่พระพุทธองค์ได้ให้ความเห็นว่า หากไปปราบกันแคว้นวังชีต้องประสบความพ่ายแพ้เป็นแน่ ด้วยแคว้นวังชีมีความดี ๗ ประการ ที่ทำให้บ้านเมืองแข็งแกร่งและ ๑ ใน ๗ ประการนั้น ประการที่ ๕ คือ “บ้านเมืองนี้ ผู้หญิงให้อยู่ดี ไม่ถูกฉุดคราช่มแหง”

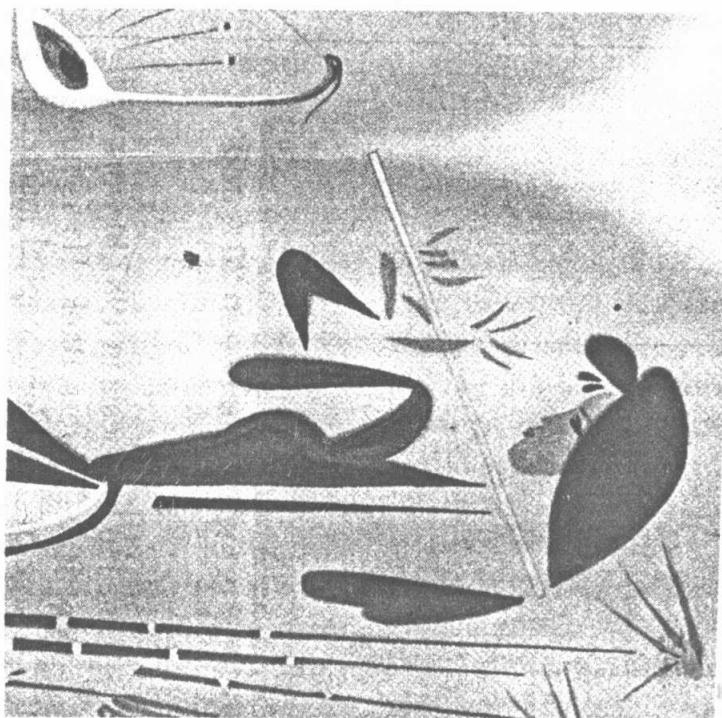
ดังนั้นเรื่องความรุนแรงทางเพศจึงเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติและเป็นเรื่องใหญ่ท้าทายเราเช่น พระพุทธเจ้า

หลังจากการนำเสวนารอบแรกจบลง ก็เป็นช่วงคำรามจากผู้

เข้าร่วมเสวนา ด้วยบุคลิกกลักษณะชวนครั้งชา และการอภิปรายรอบแรกที่ประทับใจผู้ฟัง คำถามจากทั้งบุนเดสและรอบเวทีจึงมุ่งไปยังท่าน สันติโกรและท่านก็ไม่ได้ทำให้ผิดหวัง โดยซื้อให้เห็นถึงแก่นของปัญหา ความรุนแรงทางเพศ

อาจารย์จัต្រสุมาลัย ตั้งคำถามจากเวทีว่า ทำไมผู้ชายจึงข่มขืนผู้หญิง ในขณะที่ผู้เข้าร่วมเสวนา ชายท่านหนึ่งได้ตั้งคำถามว่า ในสังคมที่ผู้หญิงแต่กายนิดเดียว จะมีความรุนแรงทางเพศน้อยกว่าในสังคมที่อนุญาต ให้สตรีแต่กายนิ่งเฉย วัยรุ่นหรือไม่ ซึ่งคำถามนี้ สอดคล้องกับความเชื่อที่มีอยู่ไม่น้อยในสังคมว่า ความรุนแรงทางเพศเกิดจากการยั่วยุหรือเชิญชวนของผู้หญิงเอง

หลังออกตัวว่าท่านไม่ใช้ผู้เขี่ยวชาญเรื่อง(การ)ข่มขืน ท่าน

การบ่มบัน
ก้าวะเป็นกรรม
ก็เป็นกรรมของผู้ชายมากกว่า
พระเป็นผู้กระทำ
ไม่มีผู้หญิงคนไหน
ต้องการถูกบ่มบัน

**พระมัจฉารามคนเกินเหล้า
แต่ไม่ค่อยพูด
เรื่องเกี่ยวกับหนูฯ
ทั้งที่เรื่องสนใจ
พิดสีลอกันหลัว**

สันติกรโภแสดงความเห็นว่า ในสังคมคนป่า ซึ่งเปลือยกายตลอดเวลา ไม่ค่อยมีปัญหาความรุนแรงทางเพศ การปิดอ姣าช่วยได้บ้างถ้าพอดีๆ (แต่) การบังคับให้ผู้หญิงปิดเนื้อตัว ถือได้ว่าเป็นความรุนแรงอย่างหนึ่ง ลิ่งที่ท่านเห็นความสำคัญกว่าคือ สาเหตุจากสื่อมวลชนที่ทำให้เรื่อง เช็กส์เป็นเรื่องใหญ่ รวมทั้งค่านิยม ในสังคมซึ่งขึ้นอยู่กับว่าผู้ชายมองผู้หญิงอย่างไร ผู้หญิงมองตัวเอง อย่างไร ผู้หญิงมองผู้ชายอย่างไร ในสังคมในมีอำนาจ ใครเป็นคนกำหนดค่านิยม เดียวแล้วลืมมวลชน การศึกษา ฯลฯ อุญี่ปุ่นเมืองผู้ชาย คำสั่งสอนจึงมีแนวโน้มในทางเอาเปรียบผู้หญิง ลิ่งเหล่านี้มากกว่าที่ เป็นสาเหตุสำคัญของความรุนแรงทางเพศ

ในความเห็นของท่านสันติกร การข่มขืนมาจากการติดยึดใน “ตัวภู” หรือติดยึดในตัวตน ทำให้

คนเห็นแก่ตัว ทำให้อยากครอบครองสิ่งอื่น และต้องการแสดงอำนาจในสังคม ปัจจุบันคนถูกบีบคั้นทางเศรษฐกิจถูกเอารัดเอาเปรียบ ทำให้รู้สึกไร้อำนาจ รู้สึกว่าตัวเอง เป็นจุดเล็กๆ ในโลกที่ไม่มีความหมายอะไร “ไม่เป็นอะไร ไม่เป็นใคร” เช้าจึงอยากแสดงออกว่า “เราเป็นใคร เราเป็นอะไรสักอย่าง เราเป็นผู้ชายสมบูรณ์แบบ” (แม้แต่) เวลาไปที่ทำงานก็อยู่ใต้อำนาเจ้านาย รู้สึกต่ำต้อย อยากจะเด่น คนไม่สามารถทางออกที่ดี ก็ใช้วิธีแสดงอำนาจ และใช้อำนาจกับคนที่อ่อนแอกว่า เช่น เด็กผู้หญิง ผู้ใต้บังคับบัญชา ตามหลักที่ว่า เมื่อมีคนใช้ความรุนแรงกับเรา เรายังจะใช้ความรุนแรงกับคนอื่น ดังนั้นเรื่องตัวตนเป็นเรื่องอันตรายมาก ถ้าควบคุมไม่ได้ ทุกศาสตราจักรสอนให้มนุษย์รู้จักควบคุม “ตัวตน” ท่านเห็นว่าสังคมปัจจุบันไม่

เอื้อต่อการควบคุมด้วยคนในสังคมเดิมโดยชั้นมาโดยขาดการอบรมล้วงสอนเรื่องการควบคุมด้วยคนและในสังคมเดิมไปด้วยล้วงบัญญัติ

“ท่านพุทธทาสกำลังพูดมากเกี่ยวกับเรื่องภิกเพลส ท่านมองว่า ในสังคมปัจจุบัน คนหลงกับ “ความเอร์ครอร์อย” (ความสุนกสนา) ทางทุกๆ ทาง ใจ มาก ทำให้ยากจะควบคุม เมย์แต่คนที่ไม่เคยทำผิดมาก่อนก็ เพราะยังไม่มีโอกาส ทางมีกิมไม่แน่ว่าจะบังคับด้วยเองได้”

ต่อมาเป็นคำถามเกี่ยวกับกรณีที่มักจะอธิบายกันว่าการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศ เช่น การถูกข่มขืน เป็นเรื่องของกระบวนการ

ท่านสันติกรโรมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างมาก กับการนำศาสนาไปอธิบายเช่นนี้ ท่านกล่าวว่า เป็นความเข้าใจผิด เป็นศาสนาแบบชาวบ้าน ที่จริงกรรมในพุทธศาสนาหมายถึง เจตนาที่จะทำอะไรสักอย่างหนึ่ง การข่มขืนถ้าจะเป็นกรรม ก็เป็นกรรมของผู้ชายมากกว่า เพราะเป็นผู้กระทำ ไม่มีผู้หญิงคนไหนต้องการถูกข่มขืน เราต้องช่วยกันสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง

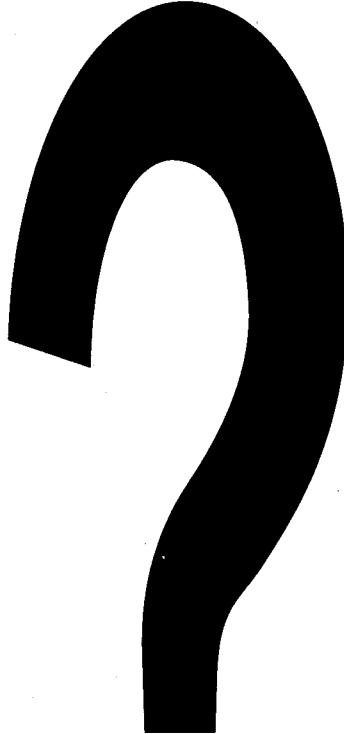
“ส่วนที่ว่าเป็นกรรมเก่านั้น เป็นเรื่องพิสูจน์ไม่ได้ ถ้าพิสูจน์ไม่ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องเชื่อ ตามหลักศาสนาพุทธต้องพิสูจน์ได้จึงจะเชื่อได้ และถ้าเชื่อว่า เคยทำกรรมไม่ดีในชาติก่อนจริง ก็ช่างมัน มันเป็นเรื่องคนละชาติ คนละชีวิต น่าจะเริ่มกันใหม่ และเราสามารถตัดคำถ้ากลับไปยังผู้นั้นว่า ถ้าเป็นด้วยเชา ของเชาจะเห็นว่ามันเป็นกรรมเก่าหรือไม่”

สำหรับการพินพูดคนที่เคย

เป็นเหยื่อความรุนแรงทางเพศ ท่านสันติกรโรมให้ความเห็นว่าเราต้องทำให้เข้าใจว่า ความสำคัญของคนอยู่ที่ใจไม่ใช้อยู่ที่กาย เพราะเท่าที่ได้พบผู้หญิงโลเกเนียที่พยาภามเลิกอาชีพ เขายังมีปัญหามากกับความรู้สึกว่าตนเองเป็นคนสักปรก ด้วยนั้นเราต้องทำให้เข้าใจว่า ความสะอาดบริสุทธิ์อยู่ที่ใจ และเป็นทางเลือกของเขารather than พัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น แต่ก็เป็นเรื่องค่อนข้างยาก ในระยะแรกเขายังคงต้องการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีคนเข้าใจให้ความอบอุ่น ความรัก เพื่อให้ใจเขางดงาม จนกว่าเขายังคงตัวเองในแบบเดิมได้เห็นคุณค่าของตัวเองซึ่งเราอาจจะให้เข้าได้ช่วยผู้อื่น ทำให้เขารู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าและมีความหมาย

คำถามต่อมา มาจากหญิงสาวผู้เข้าร่วมสัมมนา ตามท่านว่า การเที่ยวผู้หญิงผิดศีลธรรมหรือไม่

ท่านสันติกรโรมตั้งข้อสังเกตว่า พระมภัสสรจะห้ามคนกินเหล้าแต่ไม่ค่อยพูดเรื่องเที่ยวผู้หญิง ทั้งที่เรื่องโลเกเนียผิดศีลทั้งห้าข้อ ผิดข้อ ๑ ที่ไปเบียดเบียนทางกายผู้อื่น ผิดข้อ ๒ ตรงที่โลเกเนียความเกี่ยวเนื่องกับเศรษฐกิจมาก ผ่องจากการที่โครงงานคนต้องกล้ายมาเป็นโลเกเนีย ก็ เพราะมีคนบางคนในสังคมชนมิตรพิการส่วนรวมของสังคม และก็คันคนบางคน (ซึ่งมักจะเป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ) ไม่ให้เข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้น ทำให้ปัญหาทางเศรษฐกิจของเขารุนแรงขึ้น ต้องทางออกด้วยการมาเป็นโลเกเนีย ผิดข้อ ๓ ที่ศาสนานอนุญาตให้ความสัมพันธ์ทางเพศมี ขั้นระห่ำว่างคนที่รักกันและรับผิดชอบต่อกัน (ซึ่ง) ใน

สังคมไทยหมายถึงการแต่งงานกัน เท่านั้น ต่างจากนักพิคคีลธรรม ส่วนพิคช้อ ๔ เพราะผู้ชายที่ไปเที่ยว ส่วนใหญ่มีครอบครัวแล้ว ก็ต้อง โกหกเมีย และเมื่อไปเที่ยวก็มักจะ ดื่มเหล้า ก็พิคช้อ ๕ ไปด้วย

ท่านให้ความเห็นว่า ใน สังคมไทย ยังไม่ค่อยมีการอธิบาย ศาสนาในเชิงโครงสร้างเท่าไหร่นักใน ความเห็นของท่าน ถ้าสังคมถือตาม หลักทางสายกลาง สังคมต้องไม่ถือ ชายหรือหญิงเป็นใหญ่แต่ต้องเท่า เทียมกัน

จากนั้นผู้เข้าร่วมสัมมนา ก็ โอนค่าตอบแทนไปถึงในส่วนของสถาบัน ศาสนาว่า ควรมีบทบาทอย่างไรต่อ ปัญหาความรุนแรงทางเพศ

ท่านสันติกรโอลิบาย ว่า ศาสนาช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ ในโลกอย่างไม่มีความทุกข์ ในองค์ ประภกอบของศาสนา มี ๔ พุทธบริษัท ซึ่งต้องช่วยกัน ไม่ใช่รอแต่เพียง พระลงมือ ในส่วนของสมชี ก็ต้องมี ความเข้าใจต่อความเคลื่อนไหวต่อ สังคม เช้าใจความหลากหลายของ สังคม เพื่อให้สามารถให้คำแนะนำ ได้ถูกต้องเหมาะสม และผู้พึงยอม รับ รวมทั้งต้องสร้างโอกาสในการ เปลี่ยนแปลง

คนในปัจจุบันถูกล้างสมอง โดยระบบทุนนิยมทำให้ไม่มีเวลา ว่างต้องแข่งขันอยู่ตลอดเวลา วิธี การของทุนนิยมคือ ทำให้คนเครียด และเน้นการบริโภค ไม่ค่อยมีเวลา ขัดเกลาจิตใจ ศาสนาจะต้องเข้ามา ช่วยให้คนสามารถควบคุมตัวตน ให้ตัวตนดีก่อน จากนั้นจึงก้าวไปสู่ การละชีงตัวตน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สูง ขึ้นไปอีก และเราในฐานะปัจเจก บุคคลเมื่อยอยู่ในสถาบันใด เราต้อง

รู้จักตั้งค่าตามว่า เราเป็นส่วนที่ก่อ ให้เกิดความรุนแรงทางเพศหรือไม่ เช่น ในโรงเรียน เราเป็นครู เราได้ สร้างค่านิยมที่ไม่เท่าเทียมกัน ระหว่างชายกับหญิงหรือไม่ และ มาตรฐานในการลงโทษของเรา มี ความเท่าเทียมกันหรือไม่ระหว่าง นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เช่น บางครั้งครูอนุญาตให้นักเรียนชาย ทำตัวไม่เรียบร้อยได้ โดยไม่ถูกลง โทษ ต่างกับนักเรียนหญิงที่ต้องอยู่ ในระเบียบ เช่นนี้ถือได้ว่าเป็นความ รุนแรงทางเพศ

ก่อนจบการเสวนา ท่านสันติ- กิโร ได้ทิ้งท้ายว่า ศาสนาได้ สามารถแก้ปัญหาความรุนแรงทาง เพศได้ เพียงแต่ต้องนับถือและ ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนา อย่างจริงจัง ไม่ใช่เป็น พุทธหรือ เป็นคริสต์แต่เพียงในใบหน้าเบี้ยน บ้านเท่านั้น บทบาทในส่วนอื่นอย่าง ในโรงเรียน ครูก็ต้องคิดเป็น และ ต้องมีการตรวจสอบดูว่าการใช้ อำนาจของครู เสมอภาคกันใน ระหว่างเด็กหญิง-ชายหรือไม่ ถ้าไม่ เท่ากัน ก็ถือเป็นความรุนแรง ทางเพศ

**พิมพ์ครั้งแรกในหนังสือพิมพ์
กรุงเทพธุรกิจ**

เมย. ๓๖

ตู้หนังสือเสขิยธรรม

หลักเกณฑ์ปฏิบัติสำหรับการใช้บริการตู้หนังสือเสขิยธรรม

๑. หากพระคุณเจ้ามีความต้องการหนังสือเล่มใดที่ทางกองสารานุยกรได้แนะนำผ่านทางตู้หนังสือแล้ว ขอได้ส่งจดหมายหรือไปรษณีย์บัตรแจ้งความจำแนง พร้อมระบุชื่อหนังสือที่ก่านต้องการมาให้ทางเจ้าหน้าที่ได้ทราบ ทั้งนี้โดยข้อมาได้ครั้งละ ๑ เล่ม โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

๒. การให้บริการตู้หนังสือเสขิยธรรมนี้เพื่อจุดประสงค์สนับสนุนการศึกษาด้านวิชาของพระภิกษุสามเณรเป็นหลัก ดังนั้น ภายหลังจากที่ผู้จัดทำได้ส่งหนังสือไปถวายแล้ว หากพระคุณเจ้ามีความสนใจหนังสือเล่มอื่นอีก ขอให้แสดงความจำแนง พร้อมระบุชื่อหนังสือที่ต้องการมาให้ทางเจ้าหน้าที่ได้ทราบ และเขียนวิจารณ์หรือเสนอความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านหนังสือเล่มก่อนมาด้วย

สำหรับท่านผู้อ่านที่เป็นชาวราษันน์ หากท่านสนใจหนังสือที่เราแนะนำ ก็สามารถสั่งซื้อผ่านทาง ศพพ. ในราคาก่อตัวพิเศษ ๒๐% โดยส่วนรายชื่อหนังสือที่ต้องการมาที่

ตู้หนังสือเสขิยธรรม ๑๒๔ ซอยวัดทองเนคุณ

ถนนสมเด็จเจ้าพระยา คลองสาน กทม. ๑๖๐๐

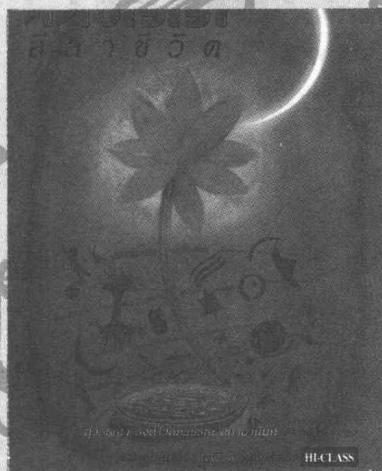
ธนาณัติสั่งจ่าย นายพิพพ อุดมอธิพงศ์ ปม. คลองสาน

คิดปัญญา - ลือชาชีวิต

สุวรรณ วงศ์ไวยวราณ สถาอาณันท์
แปลเรียบเรียงจาก The Song Of The Bird ซึ่ง
เป็นลำนำล้านๆ ให้ขบคิดในแต่ละเรื่อง
สนพ.มูลนิธิโภมลคีมทอง

หนังสือหนา ๑๐๕ หน้า ราคา ๕๕ บาท

หนังสือเล่มนี้นับเป็นการต่อสืบท่องชีวิตทางจิตวิญญาณของมนุษย์ผู้ไม่ยอมสอยบ่อ “อารยธรรมพุทธก่อน” ซึ่งกัดกินทำลายพื้นที่ทางจิตใจของชีวิตสมัยใหม่ อยู่ทุกขณะ วิถีทางแห่งจิตใจนี้ ได้แก่การแล่วงทางความหมายและคุณค่าที่แท้จริงแห่งชีวิตด้วยใจจริง ด้วยภูมิปัญญาและด้วยการเปิดใจสู่สารแห่งสัจธรรมอันดีดี ไม่ยอมถูกบดบังด้วยความมักง่ายของมนุษย์เอง

กัตรนิพนธ์

รวมข้อเขียนของແລະເກີຍກັບພຣະກັທຣມູນ
(ອິ່ນ ສັຕຍາກຣົນ ປ.ຜ.)

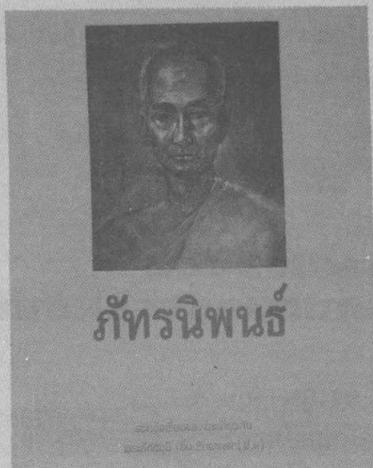
ຈັດພິມໂດຍ ຄະນະກຣມກາຮຸສະນາເພື່ອກາຮັດມາ
ທັນສື່ອທານາ ១៥៥ ທັນາ ຮາຄາ ១០០ ນາທ

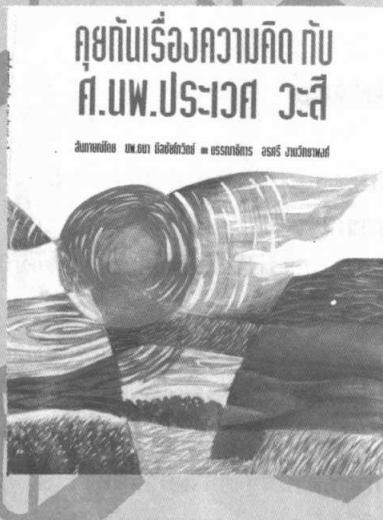
“ກັທຣນິພນົດ” ດັ່ງຊື່ອ່ອງທີ່ນີ້ອກຈົດກາຮັດມາ
ຂອງເຂົ້າວິນຂອງແລະທີ່ເກີຍກັບພຣະກັທຣມູນ ເປັນທັນສື່ອ໌
ອ.ສຸລັກຈົນ ຄິວຮັກຈີ ມີສ່ວນພັກດັນໃນກາຈັດພິມເພື່ອ
ຈະລອງໃນໂຄກສົ່ງທ່ານມີຫຼາກຄາລຄຽບຄວາມຮະ
ວັນທີ ១៥
ມັກ. ២៥៣៦ (ນັບອ່າງໂທຈະຕ້ອງເປັນປີ២៥៣៧) ແລະ
ໄດ້ກຳລັວງສົງພຣະປົນໄວ້ໃນຄໍາປະກາມກົດຕອນທີ່ນີ້ວ່າ

“ທ່ານເປັນເປົ້າຢູ່ອຸປະກອດ ແລະເປັນເປົ້າຢູ່ເອກອຸ
ຮູ່ປະກອບຈັງຫວັດສຸຮາຍງົງວົງຈຳນີ້ອັກດ້ວຍ ອ້ອງຈະກ່າວ່າ
ວ່າເປັນເປົ້າຢູ່ເອກອຸຂອງກາຄາໃຫ້ທັ້ງທັນຄເລຍກີ່ວ່າໄດ້...ໃຊ້
ແຕ່ທ່ານນີ້ ທ່ານ ເຈົ້າຄຸນອາຈາຍຍັ້ງເປັນໂທຣເອກແຫ່ງ
ຍຸດ(ດ້ວຍ)”

ຄວາມທີ່ທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ສັນໃຈໃນເຮືອໂທຣາຄາສຕ່ວນໆເອງ
ຂອງເຂົ້າວິນທ່ານໃນທັນສື່ອເລີ່ມນີ້ ຈຶ່ງເປັນເຮືອທີ່ເກີຍກັບ
ໂທຣາຄາຕ່ວງ ເລີຍສ່ວນມາກ ແຊມດ້ວຍອຣມການບ້າງ ພວັນ
ກັນນັກົມຂອງເຂົ້າວິນທ່ານຜູ້ປະເພັນຮົ່ວ່າທີ່ເຂົ້າວິນທ່ານ
ອາທີ ປະວັດພຣະກັທຣມູນ(ອິ່ນ ສັຕຍາກຣົນ) ປ.ຜ. ເຮັບ
ເຮັງໂດຍ ນາຍຈັນທີ່ຂີ່ງ ກະແສສິນຖຸ, “ພຣະກັທຣມູນທີ່
ຂ້າພເຈົ້າຮູ້ຈັກ” ໂດຍສ.ຄິວຮັກຈີ ຮົມທັນບໍລິມກາຍົນທ່ານ
ເຈົ້າຄຸນອາຈາຍຍັ້ງພຸທທາສົກໃຫຍ່ ແລະ ພຣະເພເມືອ ເຈົ້າ
ຄົນະຈັງຫວັດສຸຮາຍງົງຈຳນີ້ ເກີຍກັບພຣະກັທຣມູນ ໃນຫຼວງນະ
ສຫອຣມິກແລະລູກຄືໜີ້ສົນທີ່ເຂົ້າວິນທີ່

ທ່ານທີ່ສັນໃຈ “ພຣະຕີທີ່ນ່າງຮູ້ຈັກ” ຈຶ່ງໄມ່ຄວາມພລາດ
ທັນສື່ອເລີ່ມນີ້

คุยกันเรื่องความคิด กับ ต.น.พ.ประเวศ วะสี

著者: ดร.นพ. ประเวศ วะสี | ผู้แปล: ดร.นพ. ประเวศ วะสี | สำนักพิมพ์: สำนักงานศิริธรรมชาติ

คุยกันเรื่องความคิด กับ ต.น.พ.ประเวศ วะสี

อรศรี งามวิทยาพงศ์ บรรณาธิการ

สนพ.มูลนิธิโภมลคีมทอง

หนังสือหนา ๑๑๒ หน้า ราคา ๕๕ บาท

เนื้อหา มาจากการสัมภาษณ์โดยนพ.ธนา นิลชัย-โภวทัย แพทย์รุ่นใหม่ ผู้สนใจฝรั่ງในความคิด คิดเชิงตัว และการทำงานของ อ.ประเวศ วะสี หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ ประวัติและรากฐานความคิด รวมทั้งวิธีคิด ของนักคิดชาวพุทธท่านนี้ได้มากพอสมควรที่เดียว อีกทั้งจะได้ข้อแนะนำ ที่มีคุณค่าในการดำเนินชีวิต การทำงานและการพัฒนาสติปัญญา หนอน ๆ ที่สนใจผิกรุ่นใหม่ ไม่ควรพลาดหนังสือเล่มนี้

ข้อแนะนำเบื้องต้น ในการทำเกษตรธรรมชาติ

รสนาน โถสิตระภูล เรียบเรียง

สนพ.มูลนิธิโภมลคีมทอง

หนังสือหนา ๔๐ หน้า ราคา ๓๕ บาท

ท่านที่เคยอ่านหนังสือปฏิวัติยุคสมัยด้วยฟางเล็นเดียว ของมาชารอนบุ พูกูโอะ กามแล้วจะเข้าใจได้ว่า หนังสือเล่มนี้เป็นอภิปรัชญาและทฤษฎีของของเกษตรกรรมธรรมชาติ ในขณะที่ข้อแนะนำในหนังเล่มนี้เป็นดังการแปลงทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริงในสังคมไทย คุณรสนาน โถสิตระภูล ผู้แปลความคิดของพูกูโอะสู่เมืองไทย และได้สนับสนุนตามความร่วบรวมประสบการณ์ของคนไทยที่ได้นำไปทดลองในไร่นาจังหวัดต่าง ๆ เรียบเรียงเป็นหนังสือให้ท่านห่าอ่านภาพประกอบสีล้วนตลอดเล่ม

ເບື້ອນ : **ເຮດູແຫ່ງຄວາມບັດແຍ້່ງ** **ໃນສັ້ນຄົມໄທຍ**

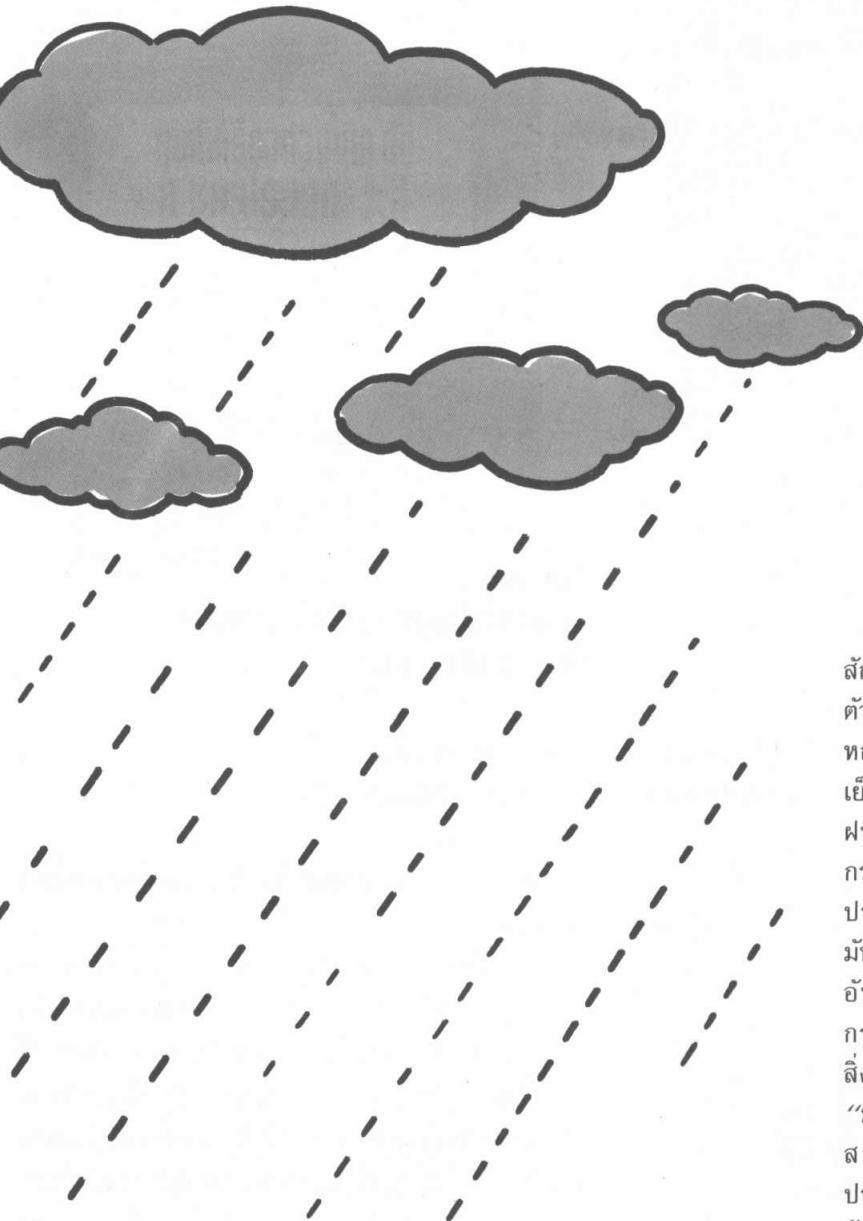
ເດວີດ ເມໂຮຣຍ ເຂົ້ານ
ກරະຜິກາຣ ພຣມເສາຣ ແປລ
ທນາ ۶۰ ທນ້າ
ຄະນະກຽມກາຮເພຍແພວ່ແລະລ່ຳເສັ້ນງານພັດມາ(ພສພ.)
ຈັດພິມພ

ທນັງສູລື່ອເລ່ມນີ້ເປັນຮາຍງານທີ່ເຂົ້ານເຊີ້ນໂດຍອາຈາຮຢ້າ
ອາຈຸໂສແຫ່ງກາວຄິວາກຸມຄັສຕົກ ມາຫາວິທາລ້ຽວເສທ່ຽນ
ອອສຕົຮເລີຍ ຂຶ່ນໍາເລັນອເຮືອງຮາວຄວາມຂັດແຍ້່ງໃນກາຮໃໝ່
ປະໂຍ້ນີ້ໃນທີ່ດິນໃນປະເທດໄທຍ ອັນເນື່ອມາຈາກ
ນໂບນາຍກາຮສ້ວງເຂົ້ອນພລິຕິໄຟຟ້າແລະກາຮລປະທານ
ໂດຍໃຫ້ກາພຽມຂອງປັ້ງທາໄດ້ອ່າຍ່າງຄ່ອນຂັງລະເອີຍດ-
ລະວູ ໃນເນື້ອທີ່ທນັງສູລື່ອທີ່ຄ່ອນຂັງກະຮະທັດວັດ ແລະຍັງ
ສາມາດໂຍັງໄປລົງຮ່ອງໂຄຮກສ້ວງຮະບນລັ້ນກາຮເມືອງ
ຂອງໄທຍ ໄດ້ອ່າຍ່າງແຍບຄາຍອັກດ້ວຍ ເປັນທິວິເຄຣະທີ່
ພລາດໄມ້ໄດ້ລໍາທັບຜູ້ສູນໃຈກາຮທຳການເພື່ອພັດມາລົ້ງແວດ-
ລ້ອມແລະລັ້ນຄົມ

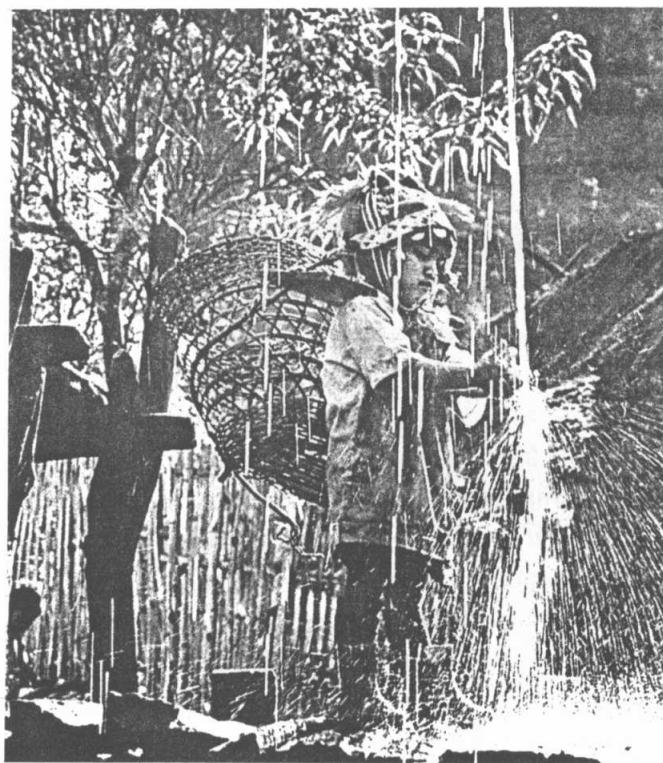

ฝน

๒๕ มี.ค.๓๖
สวนธรรมคิล่า

เมฆคำตั้งเค้าหวนในทางทิศใต้
สัญญาณแห่งความชุ่มฉ่ำกำลังประภาภู
ตัว สายลมอึงคานึงดันไม้เคนลู่ ยอด
หญ้าลู่พราวตามแรงลม ความเยือก
เย็นแห่งสายลมวูบววนผ่านกาย สาย
ฝนเป่าแปรไปร่ายราย ดุจตั้งสาย
กระแสงธรรมอันมิจฉัน ฝนเยอไปร่าย
ประหมายถึงความชุ่มฉ่ำและสดชื่น
มันเป็นความชุ่มฉ่ำของ พระธรรมชาติ
อัน洁白ท่าลูบໄล้ในดินแดนแห่งใจ
กระแสงสายอันซัดสาดหากปราศจาก
ลิ่งปิดกัน ก็ย่อมนำทุกข้อนันต์มาลู่
“หลังคาที่มุงไม้ดีฝนย่อเมร์ร์คละนั้น”
สายฝนในดันถูกกาลย่อเมื่อเชื่อม
ประสานกับสายลมเป็นอย่างดี ความ
บ้าคลั่งของสายลมดุจมือยกษัตรีจาก
น้ำฝนมาจากฟ้าบริสุทธิ์หาได
เหมือน “ดวงจิตดุจ ดวงเดือนเครา
หมอกเหมือนเมฆหมอกบั้ง” จิตนี้
ประภัสสรเคร้าหมองแล้วเพราภิเกลล

จามาเป็นครั้งคราว สายฟันที่ตอกลงได้ เพราะความชื้นในอากาศเรียกว่าเมฆ เกาะกลุ่มกันข้า และลอยต่ำลงตาม ความชื้นที่อยู่ข้างล่างกล้ายเป็นน้ำฝน โปรดปราย หมู่สรพรผลตัวต่างเริงร่า เมื่อสายน้ำหลักไหลมา ความชื้นบน ดินจึงเป็นสิ่งสืบเนื่องเป็นปัจจัยแวด ล้อมให้เกิดการตกของฝน ป่าเป็น เครื่องปกคลุมคุ้มขับความชื้นเอาไว้ได้ วันใดป่าสูญลึนไปสายฟันคงกระท่อน กระแท่น ป่าไม้จึงมีคุณค่ามหาศาลใน การซ่วยเหลือมนุษย์ชาติ เด็กเล็ก ทลายคนเมื่อถูกสายฟันก็เริงร่ารีบแก้ ผ้าอ้อมวิ่งรับสายฟันเย้ายหยอกกันชุลมุน คงดีใจบันนี้ทรายคงจะเปียกน้ำทำให้ ก่อเจดีย์ทรายได้เป็นแน่ ทรายอมน้ำ หยดลงประดิษฐ์ต่อ ก่อรากฐานอันมั่นคง สำหรับเจดีย์น้อยอันแสนสวาย สาย ฟันโปรดปรายบางเบา เข้าลิมชีวิตไป ชั่วขณะ และช่างเป็นขณะแห่งความ จริงยิ่งกว่าลิสังได กาลเวลาได้คร่าชีวิต ชนิดที่ไม่ปราณีปราศรัย คงจะมีน้อย นักที่มองว่าชีวิตนี้มีเพียงขณะเดียว

ห้องฟ้าแจ่มใสเมื่อสายฝนชา เจ้านก น้อยสลัดขนสลัดปีกเพื่อให้หยดน้ำ เทือคแห้ง เพราะหลบฝนไม่ดึงเปียก ปอนเป็นธรรมชา หยดน้ำร่วงพราว จากใบไม้เมื่อขับกายเหยียดชา กระพือปีกผับๆ เป็นการเตรียมตัวเพื่อ ทะยานสู่อิสรภาพ แผ่นดินไหว สะเทือนพร้อมกับเสียงแสบแก้วทู เจ้า เขียดน้อยกระดิດหลบเจ้าตีนเหล็ก แผ่นดินพลิกกลับเพื่อนไปทลายตัว โดยเจ้านั้นได้ไถดีในชีวิตเพื่อน พร้อมทั้งถ่ายหยดน้ำสีดำออกมา เรา คงทนกลืนไม่ไหวอยู่ลำบากแย่ เสียง อันແຫะพ่าว่าผ่านออกมายากลำ柯 พร้อมกับความเห็นอยู่อ่อนและถอน หายใจเอือกใหญ่ เส้อปีนฝนมดันปีดีแท้ ข้าวต้องตีกว่าปีกลายแน่นอนสาธ...ขอ ให้เป็นอย่างนั้นเกิดจะได้ปลดหนี้ลินค่า รถไก่หมดเลี้ยท....

จากวิโร กิกชุ

(คำว่า “เข้า” คือคำแทนตัวของผู้เขียน)

วันที่ได้หวาน (ตอนที่ ๔ จบ)

โดย วิทูณ์ พิกุล

ท่านผู้อ่านที่รักทั้งหลาย ๓ ตอนที่ผ่านมา ผู้เขียนได้นำท่านท่องเที่ยวไปดูพุทธศาสนาในโลกกว้างที่ได้หวานในหลาย ๆ แห่งมุ่น ทั้งทางด้านการปักครอง ด้านการศึกษา ด้านการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระมหายานในได้หวาน และในขณะเดียวกันก็ได้นำท่านวกลับเข้ามามองดูภาระของการของพระศาสนาในประเทศไทยของเราด้วย เพื่อเป็นการเปรียบเทียบกันดูเพื่อจะได้รู้เข้ารู้เรามากขึ้น

การรู้เข้ารู้เรานั้นย่อมจะเป็นผลดีสำหรับผู้ที่ต้องการความเจริญ แต่บางท่านอาจจะคิดว่าทำไมผู้เขียนจึงยกย่องพระมหายานที่ได้หวาน แต่กลับตำหนิฝ่ายตนเอง ความจริงแล้วผู้เขียนไม่มีเจตนาที่จะตำหนิพระสังฆ์ไทยเราเลย เป็นแต่เพียง捺อาความจริงมาซึ่ให้เห็นความบกพร่องที่ควรจะต้องแก้ไขเท่านั้น บันทึกท่านกล่าวว่า การมี“ผู้ติดเพื่อก่อ”นั้นดี ซึ่ว่ามีเหตุมาขึ้นทรัพย์ให้ควรขอบคุณท่านเหล่านั้นให้มาก ๆ

แต่สำหรับผู้เขียนนั้นไม่ประณีตคำขอบคุณแต่ประการใด เพียงแต่ท่านไม่เอาไทยด้วยก็พอใจแล้ว เพราะเป็นที่รู้จักกันดีอยู่แล้วว่า การปักครองคณะสงฆ์ไทยเรานั้น ยังไม่เป็นธรรมชาติปั้ดใหญ่เท่าในนัก ยังเป็นเพียงโลกาธิปไตยและอัตตาธิปไตยอยู่ คืออนุโลมตามทางบ้านเมืองเข้าบ้างบ้าง อย่างบางเรื่อง แต่ยังยึดติดอยู่กับความคิดเห็นของตนเอง คณะพระคริพต์ และผลประโยชน์ของพวคตนอยู่เป็นที่ดัง

เมื่อเป็นเช่นนี้การบริหารงานคณะสงฆ์ไทยเรา จึงยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร

ไม่ว่าจะเป็นด้านการปักครองก็ตี การศึกษา ก็ตี การเผยแพร่พระพุทธศาสนา ก็ตี ดังที่ผู้เขียน ได้กล่าวมาแล้วนั้นเอง

ทันนี้มาถึงเรื่องสุดท้ายที่ผู้เขียนจะได้นำเสนอให้ท่านได้อ่านกัน เรื่องนี้ถือว่า เป็นเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวโยงไปถึงพระวินัยของพระสังฆ์ ถ้าทำไม่ถูกต้องอาจจะมีโทษปรับเป็นอาบัตเตาเลี้ยง เน้นคือเรื่อง “การพัฒนาศาสนวัตถุ” หรือทางการคณะสงฆ์เรียกว่า “การสาธารณูปการ”

ถ้าเราดูตามคัมภีร์ในพระพุทธศาสนา หรือพุทธประวัติแล้ว เราจะเห็นว่า พระพุทธองค์แทบจะไม่ได้ก่อสร้างอะไรเลย งานก่อสร้างทุกอย่างจะเป็นของผู้มีคุรุทธา เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาสร้างถาวร เช่น วัดเวฬุวันมหาวิหาร กรุงราชคฤทธิ์ พระเจ้าพิมพิสารสร้างถาวรวัดพระเชตวันมหาวิหาร เมืองสาวัตถี ท่านอนาคตบินทิกเศรษฐี สร้างถาวร หมดเงินไป ๘๐ โกฐี ประมาณ ๘๐๐ ล้านบาท ซึ่งดูจากบริเวณวัดและซากลิ่งก่อสร้างที่ยังคงเหลืออยู่ จะเห็นว่ามีความใหญ่โตมากและเป็นระเบียบเรียบร้อยดี แสดงว่าจะต้องมีวิวัฒนาการออกแบบ

“
โดยเฉพาะ
ในเมืองไทย
เราต้องว่าพระ:
ที่ทำการก่อสร้าง
ภาครวัดถูกได้
มากๆ
ใหญ่โต แปลกดๆ
นั่นคือพระที่มี
วาสนาบริบูรณ์
มากๆ”

แผนผังเป็นอย่างดีเยี่ยม

การก่อสร้างภาครวัตถุสมัยก่อนกับสมัยปัจจุบันอาจจะไม่เหมือนกัน ครั้งพุทธกาลนั้นเป็นสมัยที่เร่งด่วนในการเผยแพร่พุทธธรรม เพื่อวางรากฐานพุทธศาสนาให้มั่นคง การก่อสร้างต่างๆ จึงถือเป็นงานรองหรืองานเสริม แต่ถึงขนาดนั้นพระองค์ท่านยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการก่อสร้างไว้อยู่หลายเรื่อง

แต่ปัจจุบันนี้ งานก่อสร้างนั้นถือว่าเป็นงานหลักอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะในเมืองไทยเรารู้ว่า พระที่ทำการก่อสร้างภาครวัตถุได้มากๆ ในญี่ปุ่น แปลกลๆ นั่นคือพระที่มีวاسนาบารมี พูดอย่างง่ายๆ ก็ว่าลิ่งก่อสร้างทั้งหลายคือเครื่องประดับบารมีของพระผู้มีบุญนั่นเอง

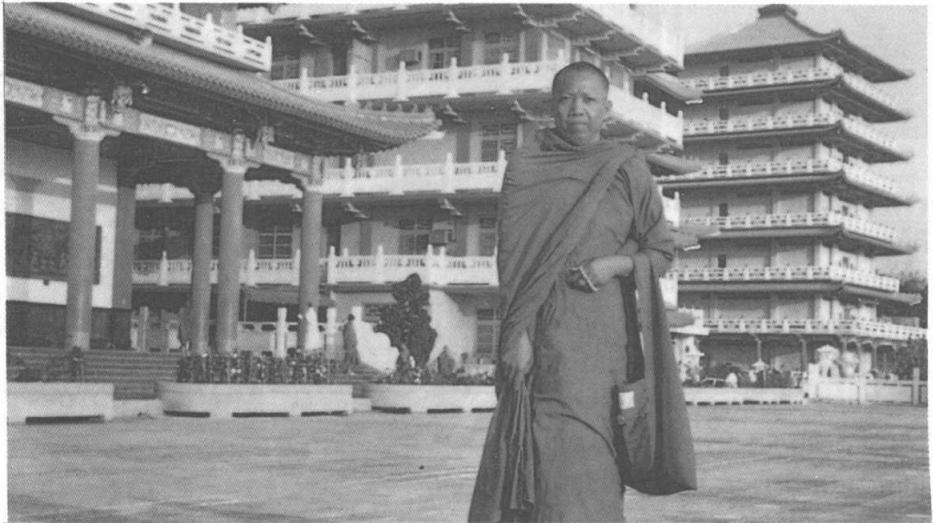
เออ! คิดไปเชียนไปก็เรื่องก็ยิ่งออกไปเรื่อยๆ ที่จะพาท่านไปคุยงานก่อสร้างที่ได้หัวนักเล่น ไม่ออกจากตอนเมืองชักที่ลังลัญลมพายุมนคงมาแรงลงมั่ง เอาละทันนี้พายุคงลงลงไปบ้างแล้ว เราไปได้หัวนักเด็กว่า

การก่อสร้างวัดและภาครวัตถุต่างๆ ในประเทศได้หัวนั้น ก็คงไม่ต่างจากพระสังฆในเมืองไทยมากนัก จะมีต่างกันก็ตรงที่พระมหายานได้หัวเข้าสร้างยิ่ง

ใหญ่ มั่นคง ถาวรอย่างกว่าพระสังฆไทย บางวัดเขากุศลให้ฟังว่าต้องใช้หุนสร้างเป็นเงินร้อยล้าน พันล้าน หมื่นล้านก็ยังมีเลย คุ้มแล้วมันจะยิ่งใหญ่กว่าพระสังฆไทยเราริบๆ นี่ไม่ใช่พูดยั่วให้พระสังฆไทยดีสู้สร้างให้ใหญ่กว่าที่เป็นอยู่นั่น บ้านเราสร้างขนาดทุกวันนี้ ญาติโยมก็อานกันไปแล้ว

แต่เป็นที่น่าลังเกตอย่างหนึ่งว่า สิ่งก่อสร้างทุกอย่างในได้หัวนั้น เช乍เงนนประโภชน์ใช้สอยเป็นสำคัญ เพราะว่าที่ดินของเขามีจำกัด และราคาก็แพงมาก วันนี้จะมีของที่คณะของเราไปพักอยู่ที่เมืองไทย พระมหายานรูปหนึ่งได้มานิมนต์ให้คณะเราไปคุยกับเข้าซื้อเพื่อสร้างวัดใหม่ และนิมนต์ให้คณะเราทำพิธีเจริญพุทธมนต์ และวางศิลาฤกษ์เพื่อความเป็นสิริมงคลแบบไทย ใจร้าย ที่ที่พระมหายานรูปนั้นได้ซื้อไว้นั้นอยู่ท่ามกลางตัวเมืองประมาณ ๓๐ กม. อยู่บนไหล่เขาลูกหนึ่งซึ่งมีประมาณไร่เศษๆ ยังไม่ได้ปรับแต่งอะไรเลย แต่มีข้อลังเกตอยู่อย่างหนึ่งว่า ในได้หัวนั้นตามทุกน้ำป่าเขาก็แห้งสามารถต่อหน้าประปา ไฟฟ้าใช้ได้ทั่วถึงกันหมด ผู้เขียนได้ถามท่านว่าซื้อที่ในราคาเท่าไร ท่านบอกว่าซื้อในราคา ๓๐ กว่าล้านเหรียญได้หัวน (ค่าเงินของเข)

“
เรื่องท่องป่า
ปรับเปลี่ยนค่านิยม
ที่พัฒนาแล้วให้หมดไป
การสร้างความวัดดุ
ก็ต้องคำนึงถึง
ประโยชน์ของคน
ส่วนมากที่จะได้รับ
ไม่ใช่ทำเสร็จแล้ว
ก็ไม่ได้ปรับเปลี่ยน
หรือใช้ประโยชน์
น้อยนิดเดียวดังที่
เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้
 ”

เท่ากันกับเงินไทยเรา)

นี้เป็นเหตุให้ ส่วนมากวัดต่างๆ ใน ได้ทวนนั้นจะมีบริเวณพื้นที่ไม่มาก ยิ่งวัด ในเมืองยิ่งมีที่น้อย ดังนั้นการก่อสร้าง ถาวรตฤதิ จะต้องเน้นให้เป็นแบบอาคาร เอกชนประดงค์ คือสร้างอาคารหลังเดียวใช้ ได้สารพัดประโยชน์ และแม้แต่ตามบ้าน นอกออกไป ถึงจะมีที่ว่าง เขาก็ไม่นิยม สร้างกันอย่างฟุ่มเฟือยเหมือนวัดบ้านเรา อาคารของเข้าแต่ละวัดดูเหมือนจะมีวิศวกรออกแบบแปลนในการก่อสร้างเป็น อย่างดี ศาลาโอนกประดงค์ที่ว่านี้ จะมีห้อง ต่างๆ หลายห้อง เช่น ห้องโถงไว้ให้พระ สาวกมณฑ์ ห้องสำนักงานหรือห้องรับแขก ห้องนอนรวม-นอนเดียว ห้องครัว ห้องน้ำ ห้องอาหาร ห้องนั่งสมารธ ห้องสมุด ฯลฯ ตามที่ต้องการใช้ บางวัดสร้างถึง ๖ห้อง ๘ ห้องก็ยังมี ที่สำคัญที่สุดคือ ทุกชั้นจะต้องมี ห้องพระ บางวัดมีห้องพระดังหลาภะแห่ง เพื่อให้คนมาวัดได้กระจายกันไปให้พระ ตามห้องต่างๆ ตามความสมัครใจ

บางวัดพระเจ้าอาวาสมีบารมีมาก ก่อสร้างได้ใหญ่โตมาก อย่างวัดฟอกกว้าง ชาน เมืองเกาสิหะอย สร้างให้เป็นลิ่ง มหาศจรรย์ไปเลย ภูเขาทั้งลูก ทั้งบันเขา และใต้ภูเขา เขาจะเข้าไปให้เป็นถ้ำขนาด

มหึมา เป็นแคนสุขวัดจำลอง ตกแต่งสวยงามมาก ราคาค่าก่อสร้างคงจะหมดไป หลายหมื่นล้านที่เดียว แต่ละวันจะมีนักท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ ไปเที่ยวกันเป็นจำนวนมาก ช่วงที่คณะเราไปนั้น เป็นเทศกาลประดับโคมไฟ เขาดำรงต้นโคมไฟเป็นหมื่นๆ ดวงที่เดียว พอดีกตอนกลางคืน ไฟจะสว่างไสวไปทั่วทั้งวัดเลย ช่วงนั้นจะมีคนมาเที่ยวกันมาก กิกขุณี สาวๆ ต้องออกมาเป็นตำรวจจราจร ใบก้มไม้ใบก้มือให้รถจอด-รถออกอย่างเป็นระเบียบที่เดียว

อีกวัดหนึ่งเป็นวัดกิกขุณีซึ่งอุดหนาซึ่ง อุที่เมืองไซยิ่ง เป็นวัดใหญ่ยันดับสอง ของประเทศไทย ที่สร้างไม่ต้องพูดถึง เพียงแต่ก่อตั้งห้องพระเพียงห้องเดียว ตกแต่งด้วยไม้จันทน์หอมแกะสลักลวดลาย สวยงามมาก ตามคุณว่าใช้เงินไปเท่าไร กิกขุณีบอกว่า เฉพาะตกแต่งห้องพระนี้ อย่างเดียวหมดไป ๑,๓๐๐ ล้านบาท ไม่รวมตัวอาคาร

การที่มุ่งประโยชน์ใช้สอยร่วมกัน ระหว่างพระสงฆ์กับชาวราษฎร ทำให้การก่อสร้างศาสนสถานดูบ้านเข้าแตกต่างกันกับของบ้านเรามาก ลิ่งก่อสร้างบ้านเราแต่ละชั้น บอนบางมากและไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์

การใช้สอยเลย ทั้งไม่มีการออกแบบแบบแปลนที่ดีด้วย จึงทำให้มี hematage กับการใช้งาน การก่อสร้างก็จะกระจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ อย่างจะสร้างตรงไหนก็สร้าง อย่างจะสร้างอะไรก็สร้าง เป็นไปตามอำนาจของเจ้าอาวาสหรือผู้มีครุฑาก็จะสร้าง

ความจริงแล้วการก่อสร้าง ควรรู้ต่ำถุกภายในวัดนั้น พระพุทธองค์ได้ทรงบัญญัติเป็นพระวินัยไว้เลย เพราะพระองค์เป็นกษัตริย์และได้รับการศึกษาด้านวิศวกรรม มาแล้ว จะสร้างอะไรที่ไหนก็ต้องออกแบบแบบแปลนแผนผังให้เหมาะสม แม้ที่สุด จะสร้างกุฏិเป็นที่อยู่ของตนเอง ก็ต้องสร้างให้ได้ขนาด และสร้างในที่อันลงมือแล้วดังให้ ถ้าสร้างให้ใหญ่ กว่าขนาดก็ตี หรือสร้างนอกที่อันลงมือแล้วดังให้ก็ตี จะต้องปรับเป็นอาบตัลังมาทิเสส ต้องอยู่กรรมจึงพ้นได้ คุณเรื่องก่อสร้างนี้พระพุทธองค์กวดขันขนาดใหญ่

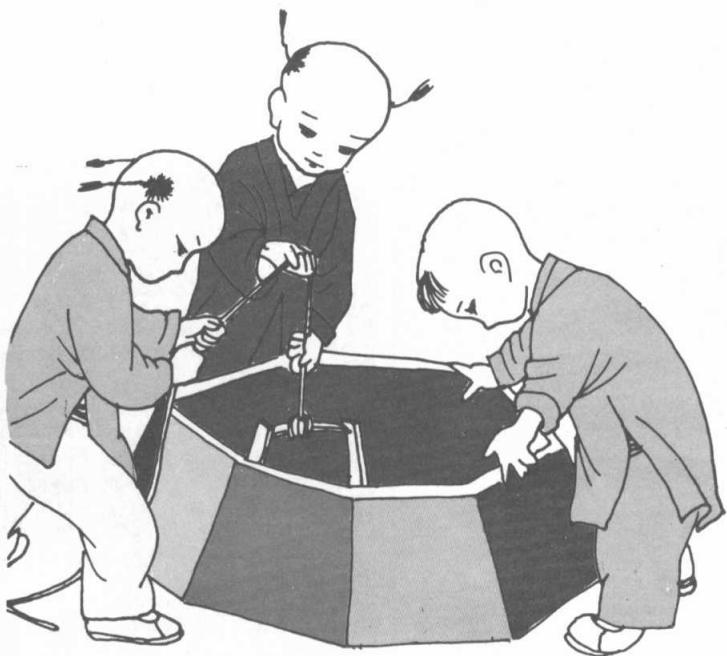
แต่เดียวในประเทศไทยเราไม่ค่อยสนใจเรื่องนี้มากนัก ญาติโยมหันหลายก็มีแต่ส่งเสริมให้ท่านตะบัน

สร้างไปลูกเดียว อาบติกินหัวพระไทยไปแล้วไม่รู้ว่าเท่าไหร่ บางวัดก็สร้างตามครรภารถญาติโยม เขาจะสร้างตรงไหนอย่างไร อนุญาตให้สร้างได้ทั้งนั้น เพราะพระไม่สนใจคุณิย อิ่งไปกว่านั้น พระบางรูปก็เห็นแก่ได้อย่างเดียว ไม่คำนึงถึงความถูกต้อง

การที่วัดในประเทศไทยเราเป็นอย่างนี้ ก็เพราะเราไม่มีผู้รับผิดชอบงานด้านการก่อสร้าง ไม่มีการควบคุมการออกแบบ ไม่มีโยธาธิการควบคุม บางวัดขนาดขึ้นป้ายเป็นวัดพัฒนาตัวอย่าง แต่ก่อสร้างไม่มีระบบระเบียบเลยคุ้นเคยกับใหม่รู้ว่ากรรมการศาสนาราชาอย่างไร เป็นเครื่องตัดสินว่า วัดนั้นๆควรเป็นวัดพัฒนาตัวอย่าง หรือจะให้เป็นตัวอย่างในทางลบก็ไม่ทราบ

ความจริงการแก้ไขปัญหาเรื่องการสร้างวัด สร้างถาวรต่ำถุนี้ แก้ได้ยังนิดเดียว เพียงแต่ทางกรรมการศาสนาราชหรือมหาเถรสมาคม มีคำสั่งให้เจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล ทุกตำบล จัดทำแบบแปลนแผนผังของวัดในปก

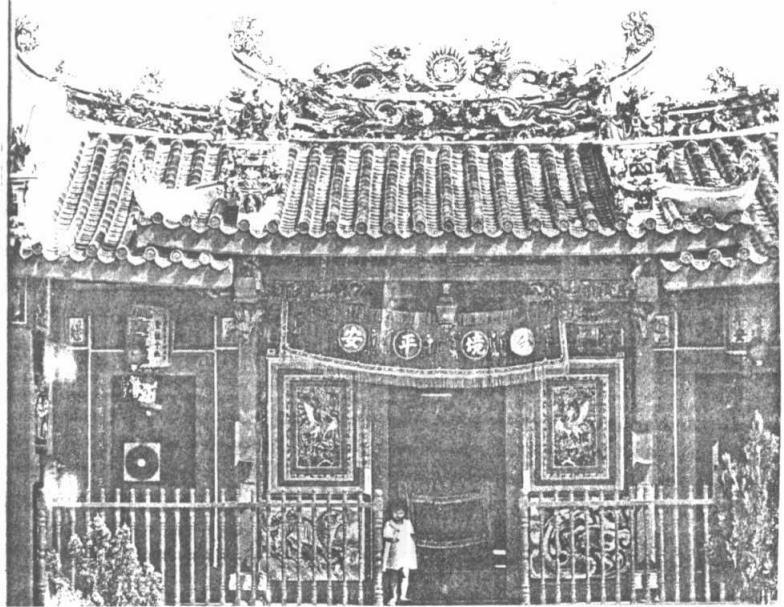
กรองทุกวัดให้เรียบร้อย ดูว่าตรงไหนควรเป็นเขตพุทธศาสนา ตรงไหนเป็นเขตลังชาติ ตรงไหนเป็นเขตชาวป่า ตรงไหนเป็นเขตจัตสรรผลประโยชน์ของวัด(ถ้ามี)ฯลฯ แล้วทำเป็นแผนผังติดไว้ประจำวัดเลย เจ้าอาวาสจะเปลี่ยนไปกี่รูป ใจจะมาจากที่ไหนมาอยู่ หรือใจจะครัวสร้างอะไร ก็ต้องสร้างตามแผนผังของวัด ถ้าสร้างเกินหรือนอกที่กำหนดไว้ เจ้าคณะดำเนินหรือเจ้าคณะอำเภอเมืองจากสั่งให้รื้อถอนได้ หรือฟ้องร้องได้ตามกฎหมายหรือพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ถ้าทำอย่างนี้ วัดก็จะคุ้มสวยงาน เป็นระเบียบ พระสงฆ์ไม่ต้องมาเป็นอาบตั้งมาที่เสส อยู่กรรมกันอีก และเจ้าอาวาสก็จะไม่ต้องมาทะเลาะกับญาติโยมผู้มีศรัทธาน้ำหนึ่งที่จะสร้างอะไรตามกิเลสของตนเองอีกด้อไป

เรื่องนี้จะเอาความผิดจากพระหลวงตาบ้านนอกที่เดียวก็คุ้มประโยชน์ เพราะท่านเหล่านั้นนี่ความรู้แค่ป.๔ เท่านั้น จะให้ทำแผน

ที่แผนผังหรือท่านก็ทำไม่เป็น อันนี้น่าจะเป็นความผิดของผู้บริหารปกครองคณะสงฆ์มากกว่า เพราะไม่เอาใจใส่คุ้มแล้วบิดชอบ การทำแผนผังของวัดไว้นั้นเป็นการแสดงอย่างถูกต้องของบดีด้วยพระวินัยโดยแท้

อีกประการหนึ่ง ลิ้งก่อสร้างภายในวัดนั้น ๆ ควรจะคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยด้วย ส่วนมากเราจะไปเน้นแต่การสร้างโบสถ์กันเสียเป็นส่วนใหญ่ สร้างโบสถ์นั้นต้องใช้เงินเป็นจำนวนล้านหรือหลายล้านก่อน จะเสร็จ แต่ประโยชน์ที่ใช้สอยจริง ๆ มีน้อยมาก เช่น ลงอุโบสถ พึ่งปฏิโมกข์ พระบวชนาค ทำสังฆกรรม ต่าง ๆ ปีหนึ่งมีเพียงไม่กี่ครั้ง ความจริงลงอุโบสถอยู่ได้ร่วมไม้ก็ยังได้ เพราะใช้เวลาไม่ถึงชั่วโมงก็เสร็จแล้วแต่โบสถ์บางวัดกว่าจะสร้างเสร็จเจ้าอาวาสมรณภาพไป ๒-๓ รูป แล้วก็ยังมี พoSร้างเสร็จแล้วจะลงอุโบสถก็ไม่ได้ เพราะหากพระสวดปาฏิโมกข์ไม่มี พระจะมานั่งฟังปาฏิโมกข์ไม่มีอีก ในที่สุดก็ต้องปล่อยกรรมาเปรี้ยวให้พระหนู พระแมลงสาบ

พระนกพิราบ พระปลวงขึ้นอยู่
อาศัยอย่างสบายนเลี้ยงเรียบร้อย

แต่ที่เป็นศalaการเบรียญ
หรือห้องประชุมที่ญาติโยมมาใช้
ประชุมฟังธรรม หรือมีกิจกรรมร่วม
ทลายฯอย่าง ไม่ค่อยจะสร้างกันให้
ใหญ่โต โอมนากคนก็มีค่านิยมที่ผิด
คิดว่าสร้างโบสถ์จะได้บุญมาก สร้าง
ศalaหรือห้องประชุมที่คนใช้ประโยชน์
มากกลับไม่ได้บุญมาก อิงเดียวคน
ในเมืองนิยมสร้างพระประอาน
กันมาก ราคาเท่าไหร่มีเกียง เพราะ
ถือว่าสร้างลิ่งที่คนไปกราบไปไหว้
เขาจะได้รับการกราบไหว้ด้วยตน
เองหรืออย่างไรก็ไม่รู้ เราจะต้อง
ช่วยกันปรับเปลี่ยนค่านิยมที่
ผิดๆเหล่านี้ให้หมดไป และให้คน
ทำอะไรทุกอย่างต้องมีเหตุผล
การสร้างถาวรตั้งแต่ต้องคำนึงถึง
ประโยชน์ของคนส่วนมากที่จะได้
รับ ไม่ใช่ทำเลสร้างแล้วก็ไม่ได้ใช้
ประโยชน์ หรือใช้ประโยชน์น้อย
นิดเดียวดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

สรุปแล้วงานด้านการก่อ^๑
สร้างของพระมหายานกับพระสังฆ
ไทยเราก็ไม่แตกต่างกันมากนัก จะ
ต่างกันก็ตรงที่พระมหายานมีการ

พัฒนารูปแบบในการก่อสร้างไป
มากกว่าบ้านเรา คือเขามีนิยม
ประโยชน์ใช้สอยมากกว่า ส่วนพระ
สังฆไทยเรายังล้าหลังอยู่ตามเคย
แต่ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าถึงเวลาแล้วที่พระ
สังฆไทยเรายังในระดับผู้บริหาร จะ
ต้องดื่นด้นเอาใจใส่ในเรื่องนี้ให้มาก
ขึ้น ถ้าไม่อย่างนั้นแล้ววัดจะเติมไป
ด้วยเศษอธิ เศษปูนเกะกะไปหมด
จนหาประโยชน์ใช้สอยในทาง
พระพุทธศาสนาที่แท้จริงไม่ได้ ดัง
ที่ไปเห็นมาจะนับงวดก็เริ่มเป็น
แล้ว คือ มีลิ่งก่อสร้างอยู่มามาย
แต่คุณเหมือนเด็กๆ ทำเล่นอะไร
ทำนองนั้นแหล่

ครับ ความจริงเรื่องที่จะเคย
ยังมีอยู่อีกเยอะ แต่ไว้ภายหน้ามี
โอกาสไปศึกษาศูนย์ที่อื่นๆ จะมา^๒
เล่าสู่กันฟังอีก ขอความสุข สวัสดี
จะมีแก่ทุกท่านที่ติดตามอ่านมาโดย
ตลอด ขอกราบบ่าวคำว่า “อะมิตตะพุทธ”
เป็นครั้งสุดท้าย สวัสดี.

พิธีกรรม

สำหรับ

พุทธศาสนิก

ร่วมสมัย

ปรับปรุงจาก Plum Village Chanting Book
ของท่านนัก อันที่
(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

พิธีกรรมสำหรับบุขคุณบิดามารดา

๑๑) คนครรช และบทสวัสด คล้าย/เหมือนหรือต่างจาก
ข้อ ๙ และ/หรือ ๗

๑๒) ความรักของบิดา
ขอให้ครุพุตหรืออ่านสรรเสริญคุณบิดาโดยให้
เตรียมมาก่อน สั้น ๆ ๑-๒ นาที

๑๓) ความรักของมารดา
ขอให้ครุพุตหรืออ่านสรรเสริญคุณมารดา
โดยให้เตรียมมาก่อนสั้น ๆ ๑-๒ นาที

๑๔) คนครรช คล้ายหรือต่างจากข้อ ๑๑, ๙, ๗

๑๕) ติดดอกกุหลาบ

เด็กเล็ก ๆ ๖ คนแต่งตัวอย่างงดงาม ออกรามาก
เข้าหน้าที่บูชา ประธานออกแบบเข้าหน้าเข้าหาเด็ก
เหล่านี้ ติดดอกกุหลาบให้เด็ก ๆ ระหว่างติดดอกกุหลาบ
เด็กพนมมือแล้วก้มศีรษะเมื่อติดเสร็จ ดอกบนหมายถึง
บิดา ดอกล่างแทนมารดา ดอกแดงหมายถึงว่าท่านยังมี
ชีวิตอยู่ ดอกขาวหมายความว่าท่านลืมขึ้นไปแล้ว

เมื่อเด็กทั้ง ๒ ได้รับดอกกุหลาบแล้ว พนมมือ และยืนขึ้น เดินไปข้างหน้าสามก้าว ก้มศีรษะลงอย่างต่ำ เป็นการแสดงความสักการ ด้วยความกตัญญูกดเวที ค่อบิความarda อธิษฐานให้ท่านมีความสุข สวัสดี ไม่ว่า ท่านจะยังมีชีวิตอยู่หรือหากไม่ก็ตาม

ประธานตีระมัง เด็กทั้ง ๒ ก้มศีรษะลงต่ำ หลัง จากนั้น ทั้ง ๒ คนนำกุหลาบไปปิดให้คนอื่น ๆ จนหมด ทั้งคนละในที่ประชุม ดังที่ได้กระทำมาแล้ว ที่ลະຫกคน

๑๖) คนครี ดังข้อ ๑๔, ๑๑, ๙, ๗

๑๗) บทประณามคุณพระรัตนตรัย

- พระผู้ซึ่งประทับ ณ โคนโพธิพุกษ์
อย่างสูง อย่างงดงาม พร้อมด้วยเย้มพระสรวล
ทรงเป็นต้นตอที่มาแห่งความรู้และความรัก^๑
ข้าฯ ขอถือเอาพระพุทธองค์เป็นที่พึ่งอย่างสูงสุดฯ
(ตีระมัง)

- มารค่าแห่งการดำรงชีวิตอย่างมีสติ
ที่ช่วยนำสัตว์ให้พ้นทุกข์ ให้ประสบสุข และให้
ได้ตรัสรู้

นับเป็นหนทางแห่งความสูงโดยแท้
ข้าฯ ขอถือเอาพระธรรมเป็นที่พึ่งอย่างสูงสุดฯ
(ตีระมัง)

- คณะบุคคลผู้ประพฤติธรรม ด้วยความรัก^๒
อย่างปราศจากความเห็นแก่ตัว อุคหนุน จุนเจือ^๓
กันและกัน ให้เกิดความบรรسانสอดคล้องกัน

อย่างมีสติและอย่างหลุดพ้น
ข้าฯ ขอถือเอาพระสัมภ์ เป็นที่พึ่งอย่างสูงสุด
(ดีระมาง)

- ข้าฯ รับรู้แล้วว่าแก้วทั้งสามอันประเสริฐอยู่ใน
ความใจของข้าฯ แล้ว ฯ
- ข้าฯ ขอตั้งปณิธานที่จะเข้าถึงพระไตรรัตน์นั้นฯ
- ข้าฯ ขอตั้งใจมั่นที่จะกำหนดคลุมห้ายใจเข้า
ออกอย่างมีสติและอย่างยิ่งเย้มแจ่มใส ฯ
เพื่อเข้าใจในสรรพลิ่งอย่างลึกซึ้ง ฯ
- ข้าฯ ขอตั้งปณิธานที่จะเข้าใจสรรพลัตว์และ
ความทุกข์ของสรรพสัตว์
เพื่อก่อให้เกิดความเมตตา ความกรุณา
เพื่อปฏิบัติให้เกิดมุทิตา และอุเบกษาด้วย ฯ

(ดีระมาง)

- ข้าฯ ขอตั้งปณิธานที่จะให้ครคนหนึ่งมีความ
สุขตอนเข้าวันนี้
และจักช่วยอีกคนให้พ้นจากความโศกเศร้า ตอน
น้ำยัววนนี้ ฯ
- ข้าฯ ขอตั้งปณิธานที่จะดำเนงชีพอยู่อย่างเรียบ
ง่าย อย่างไม่ฟุ่มเฟือย หรือบ้าคลั่ง
พอยิกันของกินของใช้บ่าย ฯ เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

โดยจะรักษาร่างกายให้มีสุขภาพดี ฯ

- ข้าฯ ขอตั้งปณิธานที่จะปล่อยวางความวิตก
กังวลอันร้อนรนต่าง ฯ
เพื่อข้าฯ จะได้เบาบางและเป็นอิสระ ฯ

(ตีระมัง)

- ข้าฯ รู้ดีว่าข้าฯ เป็นหนบุญคุณบิดา มารดา และบรรพชน

ตลอดจนครูอาจารย์ มิตรสหายและสรรพสัตว์ ๆ

- ข้าฯ ขอตั้งปณิธานที่จะปฏิบัติดนอย่างเต็มที่ ให้มีค่าสมกับที่เป็นการสนองคุณท่านนั้น ๆ เพื่อความรู้และความรักจักได้ด้วยกิจกรรมขึ้นในตัวข้าฯ และข้าฯ จะได้ช่วยสรรพสัตว์ให้รอดพ้นจากความทุกข์ ๆ

- ขอพระพุทธอคุณ พระธรรมอคุณ พระลัษณะอคุณ ได้อภิบาลและเกื้อหนุนให้สมมโนรถปรารถนาด้วยเทอนุ

(ตีระมัง ๓ ครั้ง)

๑๙) บทรับไตรสรณาคมน์

- ข้าฯ ขอถือເອາພະພຸຫອເຈົ້າເປັນທີ່ພຶ່ງອັນສູນສຸດ ເພຣະທຣົງນໍາທາງໃຫ້ข້າຍ ໃນຂົວຕົນນີ້ ນົມ ພຸຖາຍະ ບໍ່

- ข້າຍ ขอຄືອເອາພະຊົມເຈົ້າເປັນທີ່ພຶ່ງອັນສູນສຸດ ເພຣະພະຊົມຄື່ອຄວາມຮູ້ແລະຄວາມຮັກ ນົມ ດຣມາຍະ ບໍ່

- ข້າຍ ขอຄືອເອາພະລັງພົມເຈົ້າເປັນທີ່ພຶ່ງອັນສູນສຸດ ເພຣະທມ່ລັງນິ້ວ ດໍາຮັງຊື່ພອຍ່ອຍ່າງບຣສານລວດ ຄລັອງແລະອຍ່າງຮູ້ຕົວທຳພຣວມ ນົມ ລັ້ມາຍະ ບໍ່

๑ ພຸຖົ່ວ໌ ສຽນ ຄຸຈາມີ

๒ ທຸດິຍົມປີ ພຸຖົ່ວ໌ ສຽນ ຄຸຈາມີ

๓ ตติยมุปิ พุทธั่ง สรณ์ คุจฉามิ
๑ ဓမມໍ สรณ์ คุจฉามิ
๒ ทุติยมุปิ ဓມມໍ สรณ์ คุจฉามิ
๓ ตติยมุปิ ဓມມໍ สรณ์ คุจฉามิ
๑ สັນນໍ สรณ์ คุจฉามิ
๒ ทุติยมุปิ สັນນໍ สรณ์ คุจฉามิ
๓ ตติยมุปิ สັນນໍ สรณ์ คุจฉามิ

๑๙) บทสรุป

- ระลึกถึงพระคุณบิดามารดา

พร้อมทั้งเจริญสติให้ดีนอยู่เสมออย่าอมก่อให้เกิด
กุศลผลบุญอย่างหาขอบเขตมิได้ฯ

- ขออุทิศส่วนกุศลนี้แด่สรรพลัตว์ฯ

- ขออุทิศผลบุญเพื่อบูชาคุณบิดามารดา ครู
อาจารย์ กัลยาณมิตร ตลอดจนมนุษย์อื่น และ
สัตว์ต่าง ๆ ที่ช่วยนำทางและเกื้อกูลเราในการ
ดำเนินชีวิตตามพระอิริยมรรคฯ

(พิธีนี้จะประยุกต์ใช้ในวันเฉลิมพระชนมพรรษา
วันฉัตรมงคลฯ เพื่อถวายพระราชกุศลแด่พระ
ราชมาหากษัตริย์จะเป็นการสมควรยิ่งนัก ใน
กรณีนี้ควรใช้ จก gwutdi สีหนาทสูตร หรือ
อคคุณบุญสูตร แม้จะอ่านเทศพิธราชธรรม ๑๐ ข้อ
หรือจักรพรรดิวัตร ๑๒ ข้อก็ได้)

ความดีเด่นแห่งนักดีด. ศิริวัชร์กุล

“ผู้สืบท้าวขอบเราอย”

ส.ศิริวัชร์ หรือที่เรารู้จักเรียกชานกันทั่วไปว่า อาจารย์สุลักษณ์ เป็นนักคิดนักเขียนคนสำคัญของลัทธมุตติคามในประเทศไทย คุณปุ่นการต่อบ้านเกิดเมืองนอนของอาจารย์มีในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านศาสนาและวัฒนธรรม นอกจากรายการที่ได้ขยาย กิจกรรมต่าง ๆ ข้ามพื้นขอบอาณาเขตไปสู่ระดับสากลอีกด้วย ดังการเป็นผู้ร่วมก่อตั้งเครือข่ายชาวพุทธนานาชาติ หรือ องค์การพุทธศาสนาสากลลัมพันธ์เพื่อสังคมนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม ภายหลังการปราบกิจกรรมในหัวข้อเรื่อง “ทกเดือนร.s.c. กับการถอดถอนของประชาธิบัติไทย” ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อเดือนสค.๒๕๓๔ อาจารย์สุลักษณ์ พร้อมร้องด้วยกันสองข้อ กล่าวหาคือ คดีที่มีนประมาทพลเอกสุนินดา คราประยูร รองประธานสภาร.s.c. และผู้บัญชาการทหารบกขณะนั้น และคดีที่มีนพระบรมเดชานุภาพ ซึ่งล้วนเป็นข้อหาจารกรรมทั้งคู่

ด้วยประการต่างๆ อาจารย์สุลักษณ์จึงได้หลีกเลี่ยงไปอยู่ต่างแดน ทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกาเป็นเวลาปีเศษ และเดินทางกลับเมืองไทยเมื่อ ธค. ศกที่แล้ว เพื่อขอสูญคดีดังกล่าว หลังจากเลื่อนนัดศาลมาครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๘ มีค. ที่ผ่านมา อาจารย์ได้เดินทางมาที่ศาลเพื่อรับทราบการพ้องร้องทั้งสองข้อกล่าวหา และต่อมาได้รับอิสรภาพจากการประกันตัว

เสนอข่าวเชิงราชวัลลภ

ก่อนขึ้นศาลนัดแรกเมื่อวันที่ ๕ มีค. นางมารีด แมคไกร์ สาวชาวไอร์แลนด์เห็นอุปการะรับรองวัลโลน-เบลลสาสน์ติภารเมื่อปี ๒๔๗๕ ได้ทำการเสนอชื่ออาจารย์สุลักษณ์ เพื่อรับรางวัลโนเบลสาขาเดียวกันกับเอล莎ห์รับปี ๒๕๓๗

เรอเขียนไว้ในจดหมายที่เสนอชื่ออาจารย์ต่อสถาบันโนเบลในนอร์เวย์ ความตอนหนึ่งว่า

“ดิฉันรู้สึกประทับใจอย่างมากต่อความทุ่มเทอย่างอุตสาหะต่อสันติวิธีและสัจจะในช่วงชีวิตที่ผ่านพ้นมาของเข้า...เป็นเวลามากกว่า ๑๐ ปีมาแล้วที่เข้าได้ทำงานโดยอาศัยสันติวิธีเพื่อจะบรรลุชื่อสันติภาร, ความยุติธรรมในสังคม และรูปแบบของการพัฒนา อันแสดงออกชี้สืบทอดกษัณฑ์ทางวัฒนธรรม และตอบสนองความต้องการของสามัญชนคนธรรมดาย่างแท้จริง...อาจารย์สุลักษณ์ได้เพียรศึกษาค้นคว้า จากทั้งในพุทธศาสนาและวัฒนธรรมอันใกล้接สานการไปทั่วหลาย ซึ่งรูปแบบการพัฒนาอันมีรากฐานบนจารีตประเพณีและสามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ได้อย่างแท้จริง ขณะที่รูปแบบการพัฒนาทางตะวันตกประสบความล้มเหลวในเรื่องนี้...ดิฉันเชื่อมั่นว่าการเสนอชื่ออาจารย์สุลักษณ์ครั้งนี้ จะไม่เพียงช่วยเหลือเฉพาะล้วนตัวเข้าเท่านั้น หากยังจะส่งผลเอื้อต่อการทำงานด้านสันติวิธีเพื่อสิทธิมนุษยชน และความมุก-

วัฒนธรรมไทย”

เรอกล่าวสรุปว่า

“พวกเรารายงานมากผู้กำลังพยายามทำงานด้านสันติวิธีในประเทศไทยเอง เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมือง ล้วนได้รับแรงบันดาลใจอย่างใหญ่หลวงจากงานอันหาญท้าและอุดสาหะของอาจารย์สุลักษณ์ต่อประชาชาติไทยและโลก เขายังได้ให้อนุสัติเราเกี่ยวกับความล้มเหลวซึ่งกันและกันลัตน์ที่ครอบครัวของมนุษยชาติ และความจำเป็นที่เราจะต้องทำงานเพื่อศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ต่อไปในโลกนี้”

วันเข็นศาลา

เช้านี้ที่ ๘ มีค. วันขึ้นศาลนัดแรก มีผู้มาให้กำลังใจอาจารย์จำนวนมากมาย ซึ่งรวมทั้งพระสงฆ์ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ จนทำให้อาศาบานริเวณของศาลาอัญเชิญและถนนนัดดา หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ รายงานข่าวตีพิมพ์ในวันต่อมาว่า มีประชาชนมาให้กำลังใจอาจารย์สุลักษณ์ประมาณ ๑๐๐ คน ซึ่งรวมทั้งพระสงฆ์จากเนปาล ญี่ปุ่น, อิเบต, บังคลาเทศและอินเดีย พร้อมด้วยตัวแทนจากสมาคมธุรกิจไทย, คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิรัฐไทย และผู้ลังกุกการณ์จากองค์กรสิทธิมนุษยชนต่างๆ

พระประจักษ์ คุณตจิตโตและพระสงฆ์จากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยหารูป รวมทั้งที่มาจากที่อื่นๆ ก็ได้มาอ่านวายร้ายให้พรถึงศาลเข่นเดียวกัน

ภายหลังการรับทราบคำพ้องแล้วอาจารย์จึงเดินทางกลับ

และเมื่อวันที่ ๙ เมย. ที่ผ่านมาซึ่งเป็นวันที่ศาลนัดลีบพยานโจทก์เป็นนัดแรก ก็ยังคงมีผู้มาเยี่ยมเยือนให้กำลังใจแก่อาจารย์พสมควร ทางทนายฝ่ายจำเลยได้ออกเส้นทางการลีบพยานออกไปอีกเป็นวันที่ ๒ และ ๑๘ มิย. นี้

ពិន័រ កំណបសុរា

นานมาแล้ว ยังมีพราณป่าคนหนึ่งซื้อ สรวงได้ไปเที่ยว ล่าเนื้อในป่า วันหนึ่งได้พบต้นไม้อันเป็นแหล่งกำเนิดสุราเข้า เข้าตักไส่กระบอกใบไห้อรุณคำบสดิ์ ครั้นคำบสดิ์เข้าไปแล้ว ให้รู้สึกว่าเริงใจยิ่งนัก จึงชวนกันเข้าไปดื่มในบรรณคำลา น้ำ นั้นได้ชื่อว่า สุราบ้าง อรุณบ้าง เพราะนายพราณสรวงไปพบร่อง และอรุณคำพบเป็นคนที่สอง

ในเวลาต่อมา คนทั้งสองได้พากันเอ็น้ำสุรานั้นไป ถวายแก่กษัตริย์พระองค์หนึ่ง พระองค์ทรงโปรดปรานยิ่งนัก รับสั่งให้นำไปอาณาถึง ๒ ครั้ง ในครั้งที่ ๑ คนทั้งสองได้จด จำเอลิ่งของที่เมียญี่ในโรงไม้นั้นมาแข่น้ำถวายแก่พระราชา และ แจกจ่ายแก่ชาวพระนคร ชาวพระนครติดอกติดใจ ได้ทำน้ำสุรา นั้นกินเองและนำลัตต์ตัดชีวิตมาแกกล้มเหลาจนยากจนไปตามลำดับ

ต่อมาคนทั้งสองได้เข้าไปในเมืองพาราณสี สร้าง ความพินาศจิบทายให้แก่ชาวเมืองอีกแล้วหนึ่นไปยังเมืองสาเกต และเมืองสาวัตถี สร้างความเสื่อมโ�รมให้กับเมืองทั้งสองนั้น โดยลำดับ

และที่เมืองสาวัตถีนี้เอง พระเจ้าลัพพมิตร กษัตริย์ เมืองนั้นทรงพิจารณาเห็นว่า สุราเป็นน้ำເຈோยาพิช จึงรับสั่งให้ ลงพระราชอาญาปะหารชีวิตคนทั้งสองเสีย ครั้นแล้วพระองค์ ลองนำมาชิมดู รู้สึกว่ามีรสอ่อนร่อย จึงเตรียมการเสวยสุราบ้าง

ขณะนั้นเองพระอินทร์ได้เสด็จมาแสดงโถสุรา แนะนำให้พระเจ้าลัพพมิตรเลิกกละเสีย แล้วเสด็จกลับทิพย์วiman

ฝ่ายพระเจ้าลัพพมิตรเชื่อพระอินทร์ไม่เสวยสุรา โปรด ให้ต่ออยหม้อให้สุราเสียลืน ตั้งพระทัยรักษาศีล จนกระทั่งลืน พระชนมายุ แล้วไปบังเกิดในเทวโลก

รายชื่อบหัวข้อความข้างล่างนี้ เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อความเข้าใจปัญหาด้านต่างๆของสังคมปัจจุบัน
หากพำนักและอ่านท่านใด ต้องการบทความนั้นๆ
กรุณาเขียนจดหมายและสอดแสตมป์ค่าส่ง ๒ บาทต่อหนึ่งบทความ
ยกเว้นกรณีที่บหัวข้อความที่หนาเกิน ๑ หน้า กรุณาเพิ่มค่า แสตมป์อีกหน้าละ ๕๐ สตางค์
ส่งมายังศูนย์ข้อมูลศาสนาเพื่อการศึกษาและพัฒนา เราจะยินดีจัดส่งไปให้ท่านทันที

ทองแรม นาถจำنج “ความ(ไม่)รู้เรื่องค่าไอลามะ” สยามรัฐ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ น.๓

“สารัตถธรรมหายาน” ที่
รายงานขึ้นโดย พระคณาจารย์จีนธรรม
สมมาธิวตรฯ (โพธิแจ้ง) ซึ่งแปลและ
เรียนเรียงโดย พระอาจารย์จีนธรรม
คณาธิการ(เย็นเจี้ยว) ได้เผยแพร่ในวาระ
ศาสตร์อันลึกลับของพุทธศาสนาในอิเบต
อันเป็นตนกำเนิดแห่งต้านทานการจุติ
ขององค์ค่าไอลามะ และองค์ปันเชน-
ເອດคินีและบทบาทของท่านทั้ง ๒ ใน
ฐานะประมุขทั้งฝ่ายศาสนจักรและ
อาณาจักร นับเป็นบันทึกประวัติ-
ศาสตร์ที่น่าสนใจยิ่ง ผู้เขียนได้ทำการ
คัดย่อมา บทความฉบับนี้จึงน่าติดตาม
อย่างยิ่ง

สุนทร ณ รังษี “พุทธศาสนา กับวิกฤต
การณ์ของโลก” บทความพิเศษในการ
ประชุมสัมมนาเรื่อง “พุทธศาสนา กับ
วิกฤตการณ์โลก” ณ ธรรมสถาน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กุมภาพันธ์
๒๕๓๖ ๑๓หน้า

“สมัยโคลิจิตใจของมนุษย์ใน
โลกหนาแน่นด้วยราคะ โลกจะพินาศ^{ด้วยไฟ}

สมัยโคลิจิตใจของมนุษย์ในโลก
หนาแน่นด้วยโภสະ โลกจะพินาศด้วยน้ำ
สมัยโคลิจิตใจของมนุษย์ในโลก
หนาแน่นด้วยโมหะ โลกจะพินาศด้วย
ลม”

หลักศาสนาธรรมที่พระพุทธเจ้า
ตรัสไว้ถึงความล้มเหลวระหว่างพุทธ
ปรัชญา กับธรรมชาติ เมื่อกว่า ๒,๕๐๐^{ปี} ล่วงมาแล้ว ยังคงช่วยผ่อนเพลา
วิกฤตการณ์ ประลัยของโลกตามหลัก
สังχารธรรมที่เกิดจากการกระทำของ
มนุษย์ได้บ้าง หากเราย้ายมารื้อฟื้น
แนวคิดเหล่านี้ขึ้นมา เราอาจช่วยโลก
นี้ให้รอดได้

ฉัตรสุมalaY กบิลสิงห์ “ศศรีในพุทธ
ศาสนา” การศึกษาเรื่องผู้หญิง โครง-
การศาสตร์และเยาวชนศึกษาทางวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ตุลาคม๒๕๓๕.๔๑-๔๓

การตีความเรื่องศศรีจากพระ
ไตรปิฎก ช่วยละเอียดความพยายาม

ยกฐานะของผู้หูණิปัตในพุทธศาสนาให้สูงขึ้นจากแนวความคิดดั้งเดิมของอินเดียในสมัยก่อนพุทธกาล ความสำเร็จและความล้มเหลวของการจัดตั้งสถาบันภิกขุณีสังฆ์ รวมถึงการก่อตั้งภิกขุณีสังฆในคริรังกา จีน รวมถึงนักบวชสตรีในประเทศที่นับถือพุทธศาสนาฝ่ายธรรมชาติ อีกทั้งความเคลื่อนไหวของลัตเติร์ชาพุทธในระดับลากล อุกวิเคราะห์ที่วิออย่างน่าสนใจในบทความฉบับนี้

สุภารณ์ อัษฎุมงคล “สตรีผู้ถือศีลํ”
สยามโพลส์ สารคดีพิเศษ ๗ กุมภาพันธ์
๒๕๓๖ น.๑๓-๒๐

การที่พุทธศาสนาถือว่า “แม่ชี” เป็นเพียงพุทธศาสนาที่มีไนนักบวช และไม่ใช่ผู้ลีบทอดพระพุทธศาสนา บางคนมองว่าแม่ชีเป็นล้วนเกินของลังคม เป็นเพียงลูกสมุนของพระ และต้องการใช้ล้วนเกินนี้ให้เกิดประโยชน์ ทำให้ภาพพจน์ของแม่ชีในสายตาของคนทั่วไปค่อนไปในทางลบ ดังนั้นบทบาทของแม่ชีไทยที่มีต่อสังคม ตามทัศนะของอุบลารัณย์ จวน อินทร์กำแหง รวมถึงภาพลักษณ์ใหม่ ของแม่ชีจากสถานปฏิบัติธรรมเลี้ยรธรรมสถานรวมถึงบทบาทของสถา-

บันแม่ชีไทย น่าจะเป็นทางเลือกใหม่ให้กับผู้ที่ต้องการปรับปรุงสถานภาพแม่ชี ในลังคมไทยได้บ้าง

“๔ ทรงคนະสູ່ຄຳຕອນເຂືອນ” ຜູ້ຈັດກາ
ຮາຍວັນ ๒๔ ອັນວຸມ ๒๕๓๕

ขณะที่กรมชลประทานได้ออกมาตอบสนองปัญหาการขาดแคลนน้ำ ว่าสามารถแก้ได้ด้วยการสร้างเขื่อนผันน้ำจากต่างประเทศ จึงเกิดคำถานขึ้นว่า “ເຂືອນ” เป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำได้จริงหรือ ทรงคนະຈາກຜູ້ເກີຍວ່ອງທັງຈັກຝ່າຍທີ່ต้องการสร้างและไม่ເຫັນດ້ວຍກັບการสร้าง รวมທັງทรงคนະຈາກກົງລິຫານ การอาทີ ឧລາດຫາຍ ຮມຕານທີ່, ວິໄທ ເພື່ອສ່າງຄວາມສົງລົງໃນການກົງລິຫານ

ເຈົ້າມະນີເລີກລຸ່ມແລ້ວໃຫ້ການຈັດກາທີ່ແທມະສົມ “ຈັກລະປະທານລຸ່ມນ້ຳເຈົ້າພະຍາດີນເຂືອນກັນນ້ຳເຄີມທະເລສານສົງຂາລາ “ເຫັນ” ສ່ານຮັບສັກພາກວິຈາරົນ ປີທີ່ ๓๙ ຂັບທີ່ ๔๓ ວັນອາທິດຍີທີ່ ๒๘ ມິນາມຄ - ๓ ເມສາຍນ ๒๕๓๖ ນ.๑๖-๑๘

ວິໄທວິຫານຂອງຊາວນາ ຂ້າວ ນ້ຳ ແລະໂຍບາຍຂອງຮັບປັດ ນັບເປັນປັບປຸງທີ່ມີປົມເງື່ອນຫັນມາຫັນນາ ການທີ່ຊາວນາຕ້ອງໃຫ້ວິຫານພວກເຂົາ ເປັນພັກຮົມຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ກໍາຈຸນລັງຄົມໄທຢານານນັບຄວຽຣະ ເປັນຜູ້ຈັດກາໂຄງການຈັດກາທີ່ຮັບປັດໄດ້ກໍາລັງເປັນເພື່ອສຸລານປັກທັກພັງທາງປະວັດຕະຄາສົກທີ່ທ່ານໄຫ້ເຫັນໄດ້ກໍາຕົວໂທ ອື່ອຊາວນາ ແລະຊາວປະມົງຮອບທະເລສານສົງຂາລາ ຕ້ອງຄືກັບຖຸນ້ມຂ້າວໜ້າແກນມາແລ້ວ ຄວາມຫວັງທີ່ຮ່ວມໄຫ້ລົມເປົ່າຍືນທິກາທາງຈຶ່ງ ຕ້ອງຝາກໄວ້ກັບຫ້ວເຮົອໃຫຍ່ ຄື່ອ ຮັບປັດ ວິໄທວິຫານ ອົມວິຫານໃນການຍກະຕັນຄວາມເປັນອຸ່ນຂອງຮາງງວຽເພີ່ງໄຮ

ยศ สันตสมบัติ “สภាពอบจนปัญญา ของนโยบายการป่าไม้ไทย” ทิศทางไทย จดหมายข่าวสถาบันชุมชนห้องถิน พัฒนา ฉบับที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖.
น.๑๙-๒๕

‘ในที่สุดร่างแผนแม่บทเพื่อ การพัฒนาป่าไม้แห่งประเทศไทย มูลค่าเกือบ ๑๐๐ ล้านบาทให้เวลา มากกว่า ๒ ปี ก็ออกสู่สาธารณะ’ แต่ชาวบ้านยังถูกมองว่าเป็นผู้บุกรุก ความเข้าใจในธรรมชาติของป่าฝนเขตร้อนยังถูกหละเลียไป การเพิกเฉยต่อสิทธิชุมชนและการจัดการทรัพยากรบนราชฐานแนวคิดแบบอ่านจินยอมยังปราภรภูมิอย่างแจ่มชัด การพัฒนาแบบยั่งยืนจึงปราภรภูมิ เพียงบนปากทันสือ มิได้ถูกบรรจุไว้ในสาระสำคัญของร่างแผนแม่บทนี้แม้แต่น้อย

กาญจนฯ แก้วเทพ “ผู้หญิงกับสิ่งแวดล้อม” ม่านแห่งอคติ บทความประกูลการอภิปรายเรื่องผู้หญิงกับสิ่งแวดล้อม โครงการอาศรมความคิดด้านเศรษฐศาสตร์การเมือง สนับสนุนโดยฝ่ายวิจัยพัฒนารัฐมนตรีวิทยาลัยอภิปรายวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕.
น.๑๙-๑๖

“ผู้หญิงได้สิ่งสมองค์ความรู้ เกี่ยวกับเรื่องการใช้อธรรมชาติอย่างถูกต้องและอย่างยั่งยืนยานาน ผู้หญิงยังเป็นผลึกแห่งทัศนคติที่จะอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างเกื้อกูล” ระบบการพัฒนาเศรษฐกิจและวิทยาศาสตร์ที่หล่อหลอมขึ้นจากระบบปิตุลาอิปไทย มีผลักดันเชิงโครงสร้างส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องผู้หญิงและสิ่งแวดล้อมลงไป การลุกขึ้นมาอิษัยปราภรภูมิการณ์นี้ของผู้หญิง อาจช่วยให้ความเหลื่อมล้ำและมายาคติทางเพศลดน้อยลงได้บ้าง

กองบรรณาธิการ “ผู้หญิงมุมมองในการพัฒนา” สังคมพัฒนา ปีที่ ๒๑ ฉบับที่ ๑/๒๕๖๖ น.๑๐-๑๑

เพราะโลกนี้มีสตรีอยู่ถึงครึ่งหนึ่ง การละเลยคุณค่าในการพัฒนาสตรีเป็นลิ่งที่สะท้อนถึงความละเลยคุณค่าความเป็นมนุษย์ ประวัติศาสตร์สถานภาพของสตรีจากสมัยสุโขทัย สู่ยุครัตนโกสินทร์ ความเชื่อ ประเพณี ตลอดจนทัศนะของสังคมด้านนวกาก และด้านลบต่อผู้หญิงจากนักวิชาการ ประกอบกับมุมมองที่หลากหลายต่อผู้หญิงในคริสตศาสนา ช่วยเน้นย้ำให้เห็นมุมมองในการพัฒนาศักยภาพของสตรีดีขึ้น

“นรกรในญี่ปุ่น ประสบการณ์ตระหง่าน กับสุล ไทยประเจ้าโตเกียว” สยามโพลส์ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖.๓

ผู้หญิงไทยถูกทดลองชื่อในราคาก.๔-๒ ล้านเยน แต่กลับต้องชำระหนี้สูงถึง ๓.๕-๔ ล้านเยน บางคนถูกขายทอดถึง ๖ ครั้ง บางคนถูกกระทำทารุณกรรม ฉีดยากล่อมประสาทกรีดหน้า โgonium ทำร้ายร่างกาย ความกดดันทางอารมณ์เหล่านี้ระเบิด

ออกมายังการลังหาราม่าชัง ผู้หญิงไทยถูกส่งตัวกลับ ๒,๑๙๒ คน ตาย ๔๘ คน เกิด ๗๔ คน ส่วนใหญ่ไม่มีพ่อ เรายังคงเป็นไทยด้วยกัน จะช่วยแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร

“เอ็คส์ โรคเหนือการควบคุม” ผู้จัด- การรายวัน ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ น.๑๙

กระทรวงสาธารณสุขประเมินว่า ขณะนี้มีผู้ติดเชื้อเอ็คส์ทั่วประเทศประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงานอายุระหว่าง ๒๐-๔๐ ปี แต่ปี ๒๕๖๖ นี้ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณในการป้องกันและควบคุมโรคเอ็คส์ให้อย่างเต็มที่ถึง ๑,๑๒๖ ล้านบาท มีแผนควบคุมโรคเอ็คส์แห่งชาติ ๒๕๖๕-๒๕๖๘ เป็นแผนแม่บทโดยทุ่มงบประมาณให้ กับการรณรงค์ผ่านสื่อ เพื่อเปลี่ยนแปลงค่านิยมและพฤติกรรมที่เลี้ยงต่อการเป็นโรคเอ็คส์ แต่ผลจะเป็นอย่างไรนั้น ก็ต้อง拭目待ตามกันต่อไป

ศูนย์ข้อมูลศาสนาเพื่อการศึกษาและพัฒนา

ໃບບວກຮັບກາຮເປັນສາມາຝັດໜາຍຫ້າວ ເສີຍຣຣມ

ชื่อ _____ นามສກຸລ _____
ທີ່ອຢູ່ (ວັດ/ບ້ານ) ເລຂທີ່ _____ หมຸຖໍ່ _____ ຊອຍ _____
ຄນນ _____ ຕຳບລ _____ ອຳເກອ _____
ຈັງຫວັດ _____ ຮັກສໄປຮ່ານນີ້ _____ ໂທຣຄັພທີ່ _____

ບວກຮັບເປັນສາມາຝັດ

- () ១ ປີ (៦ ຈົບັນ) ១០០ ນາທ ເຮີມຕັນຈົບບັນທຶກ _____ ຄື່ງຈົບບັນທຶກ _____
() ២ ປີ (១២ ຈົບັນ) ២០០ ນາທ ເຮີມຕັນຈົບບັນທຶກ _____ ຄື່ງຈົບບັນທຶກ _____
() ດາມກຳລັງຄວັງທອາ _____ ນາທ/ປີ

ສັ່ງຈ່າຍໂດຍ

- () ດັນານັດີ () ຕັ້ວແລກເບີນ () ເຊົ້າ () ເບີນສົດ

ໃນແນວ

ນາຍພິກພ ອຸດມອີທີພົກ
ຄະນະກຽມກາຮຄາສນາເພື່ອກາຮພັດນາ(ຄພພ.)
១២៤ ໜ.ວັດທອນນັກຄູນ ຖ.ສມເຕົ້າຈົ້າພະຍາ
ເຂດຄລອງສ໏ານ ກຣູງເທິພາ ១០៦០០
ດັນານັດີ ສັ່ງຈ່າຍ ປະ. ຄລອງສ໏ານ

ใบเอกสารรับการเป็นสมาชิกอุปถัมภ์

- โดย** () ถวายพระสังฆ์ที่ผู้จัดทำเท็นควรจะได้รับจดหมายข่าวเชิญ-
ธรรมอ่านเป็นประจำ
() มอบให้อีน ตามชื่อที่อยู่ข้างล่างนี้

ชื่อ _____ นามสกุล _____
ที่อยู่ (วัด) บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ซอย _____
ถนน _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
โทรศัพท์ _____

บวงสรวงเป็นสมาชิก

- () ๑ ปี (๖ ฉบับ) ๑๐๐ บาท เริ่มต้นฉบับที่ _____ ถึงฉบับที่ _____
() ๒ ปี (๑๒ ฉบับ) ๒๐๐ บาท เริ่มต้นฉบับที่ _____ ถึงฉบับที่ _____
() ตามกำลังศรัทธา _____ บาท/ปี

สั่งจ่ายโดย

- () ธนาณัติ () ตัวแลกเงิน () เช็ค () เงินสด

ใบหน้า

นายพิภพ อุดมอิทธิพงศ์
คณะกรรมการค่าสนาเพื่อการพัฒนา(ศพพ.)
๑๒๔ ช.วัดทองนพคุณ ถ.สมเด็จเจ้าพระยา
เขตคลองสาน กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐
ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ. คลองสาน

ກໍາບຸນຍວຍຕ່າງໃໝ່ ກໍາບຸນວັນເກີດ

ກໍາບຸນຂຶ້ນບ້ານໃໝ່ ກໍາບຸນວັນພຣະ ວລຊ

ຂອເຂົ້າຮ່ວມບຣຈາກປັຈຍເພື່ອສນັບສນຸນ
ກາຣຈັດຄວາຍ “ຄົນນຫັນສູ່ ລັບນເສີຍອຣມ”
ທັນສູ່ເພື່ອກາຣຈຣໂລງພຸທອຄາສານາໂດຍກາຣ
ປະຢຸກດອຣມໄທສມສມຍ ແກ່ພຣະກິກຊຸສູນມີທີ່
ຍາກໄຮແຂ່ດແຄລນໃນຂນບທ່າງໄກລ

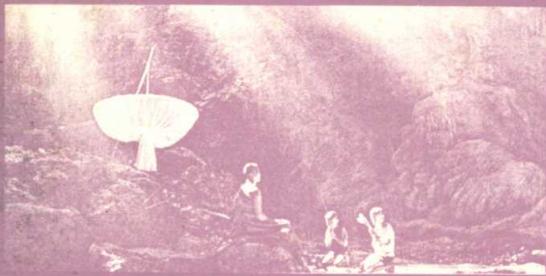
“ຄົນນຫັນສູ່ ລັບນເສີຍອຣມ” ມີຍົດ
ກາຣພິມພົກຮັງລະ 1,000 ເລ່ມ ທີ່ມາກກວ່າ.
ຄົງທີ່ນີ້ຂອງຍອດພິມພົນແຕ່ລະຄົງ ຈະຈັດ
ຄວາຍແກ່ພຣະກິກຊຸຜູ້ສູນໃຈ ທັ້ງທີ່ເຄຍເຂົ້າຮ່ວມກິຈ
ກຣມກັບ ສພພ. ແລະທີ່ໄມ່ເຄຍເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ມີ
ຄວາມສູນໃຈແລະຂອທັນສູ່ມາ ດັນທຸນກາຣຈັດ
ພິມພົນ (ຮ່ວມທັ້ງຄ່າຈັດສົ່ງ) ຄົງລະປະມານ
30,000 ນາທ ໄດ້ຮັບກາຣແບ່ງເບາຈາກສມາຊິກ
ທີ່ເລີຍເງິນທີ່ມີເລີ້ນ 20% ຂອງສມາຊິກທັ້ງໝົດ

ທາກທ່ານມີຈົດຄຣັກທອາທີ່ຈະຮ່ວມກັນ
ຈຣໂລງພຣະພຸທອຄາສານາໂດຍ “ກາຣໃຫ້ອຣມ
ເປັນທານ” ດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຂອດຮັບເປັນສມາຊິກ
ອຸປົມກົດເກີນຮຽດພຣະກິກຊຸສູນມີທີ່ຂຳດແຄລນ
ແລະຍາກໄຮດັກລ່າວ ເພື່ອທີ່ທ່ານຈະໄດ້ມີທັນສູ່
ອ້ານເປັນປະຈຳ ໂດຍອ້ານຮາຍລະເຂີຍດໄດ້ຈາກໃນ
ສົມຄຣທີ່ອູ້ຢູ່ໃນເລ່ມ

ຮາຍເຂົ້ວສມາເປັກວຸປັນກົດ

ນາຍສົມຫຍ່າ ເຊີ່ມຈິຈຸກລ	200 ນາທ
ພຣະກມລ ອັກຄອມມົມໄມ	100 ນາທ
ໄພຄາລ ມໂນທັບ	200 ນາທ

คติธรรม มาลัย เพื่อคุณพ่อ

๑. ภาษาบาลี

ปิตาเยว ทิสานุพพา
มหาพรหมา จ บุตตานุ

บุพพาริยา บุพพเทวดา
ปิตา มิตดุ สเก อนเร.

๒. ภาษาไทยร้อยแก้ว

พ่อเป็นพิศเบื้องหน้า (ของลูก) พ่อเป็นอาจารย์คนแรก (ของลูก) พ่อเป็นเทวดาองค์แรก (ของลูก) พ่อเป็นท้าวมหาพรหม (ของลูก) พ่อเป็นมิตรที่ดี (ของลูก) ภายในครอบครัว.

๓. ภาษาอังกฤษ

1. the father is the child's front direction,
2. the father is the child's first teacher,
3. the father is the child's first god,
4. the father is the child's great brahman,
5. the father is a friend in the family.

๔. ภาษาไทยร้อยกรอง

๔.๓. โคลงสี่สุภาพ

พ่อคือเทวดาองค์แรกเรื่อง	รังสี
เทพอื่นไปเห็นที่	เทียบได้
อนุรักษ์เสริมศักดิ์ศรี	สิริสุข ลูกนา
ประสบทุกชัยหรือชอกไี้	ขับร้อนผ่อนเย็น.
เป็นเทพพิทักษ์พร้อม	เพรียงกัน
ศึกษาดิจอนั่นด	อเนกหน้า
เพื่อช่วยเจริญขวัญ	ฝากลูก ตนแล
พระคุณยิ่งเที่ยมเที่ยบฟ้า	เพื่องฟุ้งจรุ่งสมัย.
ไพรรณ์คืนกด้วย	ดวงกมล
รักลูกยิ่งซึ่พدن	ต่อต้าน
เหตุชั่วอกุศล	สารพัด
คอยขัจดทุกท้าน	ดับร้ายกลายดี เทօญ.

พระราชธรรมเมธี เจ้าคณะจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประพันธ์